

THE UNIVERSITY OF MADRAS.
THE B. A. DEGREE EXAMINATION-1932.

THE
SWARGAROHANAM.

കേരള നാട്യത്തിന്റെ

‘സ്വർഗ്ഗരഹണം’.

EDITED WITH AN INTRODUCTION AND NOTES

BY

MR. M. N. KRISHNAN NAIR B. A.

COPY RIGHTS RESERVED.

Published by
NATIONAL BOOK DEPOT,
KOTTAYAM.

1930.

WORKS, TRIVANDRUM.

Price As. 8.

மாணவர்-லெ பி. ஏ. பதிக்ஷயக்.

சென்னை நூல்திறமை

ஸ்ரீராமாராணம்.

[நிதிபள்ளபாமாய அவதாரிகயோடு

வூவூங்களோடு குடியற்]

புஸாயகர்மா
நாஷநால் வூக்ஷபிலேபு
கோடுயம்—திரவிதாங்குர்

திரவநந்தவுர்
ஈரம் பிள்ளை வக்ஸின் அஷ்டிசுது.

1930

வில அண 8

അവതാരിക.

ഭാഷാസാഹിത്യലോകത്തിൽ ഉദയംചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു അഭ്യർഥി ജ്ഞാതിസ്സാണ് തൃപ്പിഗഃമാകടാരഃസ്തി, റിതി, രസം ഇവകൊണ്ട് ഈ മഹാഗ്രന്ഥം അത്യുത്തമമായ ഒരു സാഹിത്യ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നുതനവും, സമജസ്വന്മായ ഒരു മാതൃകയായി തീന്തിട്ടണ്ട്. കവി ആരൈന്നോ, കാലം എത്തേനോ ഉള്ള വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി വണ്ണിതമായ ഒരഭിപ്രായം ഇന്തവരെ ആക്ഷം പ്രസിദ്ധീകരിക്കാവാൻസാധിച്ചിട്ടില്ലെല്ലും, കവിതയ്ക്കുംകേണ്ട്, എത്രയും ഉയൻ ഒരു സ്ഥാനത്തെ അർഹിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അതിശയനീയമായമാഹാത്മ്യം, ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ അനുാദിക്ഷമാണെന്ന തന്നെ പറയാം. കാവുകലയെ സജീവമാക്കുന്ന ഒസ പാകാദിഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പരിപ്പുണ്ട് ഒംഗിയിൽ, തൃപ്പിഗാമ എത്രയോ മികച്ച ഒരു സ്ഥാനത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അനകരണീയമായ ഒരു പുതിയ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ജനക്കിട്ടാവു് എന്ന നിലയിൽ മാതൃമായാലം തൃപ്പിഗാമാകത്താവു് കേരളീയത്തെ പെരുമാനന്നമന്നപിതമായും നിത്യസ്ഥാനങ്ങൾ പാതുമായി തീന്തിട്ടണ്ട്

കമാവസ്ത്വം

ഭാഗവതം ദശമസ്ത്യത്തിൽ വിവരിക്കുന്ന കട്ടയാക്കന്ന തൃപ്പിഗാമയ്ക്ക് വിഷയമായിട്ടുള്ളതു്. ചിലേടത്തു് കേവലം പരിഭ്രാംപോലെ ഭാഗവതത്തെ അനകരിക്കുന്ന ബേജിലും കവിയുടെ മനോധം നാപാതത്രും ഇതിൽ പലയിടങ്ങളിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഒരു കാവുത്തിൽ നിന്നെത്തിരിക്കേണ്ട ശ്രൂതാരാദിരസങ്ങളുടെ പുണ്മായ സത്തായ്ക്ക് തൃപ്പിഗാമയിൽ കുണ്ഠാനണ്ട്.

അതും പ്രവൃത്തമാകയാൽ അതിനെക്കരിച്ച് ഒരു വലിയ നിറപ്പെട്ടതിന് ഇവിടെ ആവശ്യമില്ല. എക്കിലും തുള്ളി ഗാമയുടെ കവി കാവുഗാത്രത്തിൽ വരുത്തിക്കൂട്ടിയിട്ടുള്ള ഭാവവെവശാല്പകൾ അതിനെന്ന് മാഹാത്മ്യത്തെ, അഭിപ്രായം പൂർണ്ണമായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതാണ്.

സംസാരമോക്ഷത്തിന് കാരണമായതോ,
വൈരാഗ്യമെന്നല്ലോ ചൊല്ലിക്കേം എന്നു
എന്നതെന്നവരുത്തി നിന്നിട്ടവാ-
നിന്നിതുതെന്നതാൽ നിർക്കുമിക്കുന്നു.

എല്ലാഗം കവിക്കൾ തുള്ളിഗാമാനിർക്കുമാണുത്തിലുള്ള ഉദ്ദേശ തുലിയെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ ഉദ്ദേശത്തെ തുടർച്ചയായി പരിപാലിച്ചു കൊണ്ടുതന്നെ കാവുത്തെ സമാപിക്കുവാൻ കവിക്കൾ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭാവനാസുഗ്രേഡായ ഒരു നൂതനസാമുജ്ജീവനിൽ നിന്ന് ശാന്തമായി ഒഴികെ വരുന്ന ഒരു മധുരാധരിക്കപ്പോലെ, നമ്മുടെ പ്രഭയ വേദിയെ അതുകൂട്ടപ്പിക്കുകയും റൂപീപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കവി.

തുള്ളിഗാമയുടെ കത്തുപ്പെം ആരിലാണ് സമപ്പിക്കേണ്ടതും എന്നാളുള്ള തിനെപ്പറ്റി സാധിത്രുലോകത്തിൽ ഇനിയും വാദം തീന്നിട്ടിണ്ടുന്ന പരയാൻ തരമില്ലാ. ഏതാണ്ട് എഴാം ശതകതേനാട്ടത്തും ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു ദള്ളേരി നംബുരിയാണ് അതിനെന്ന് കർത്താവ് എന്ന് ഓഷാചരിത്രകാരൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനെന്ന് അഭിപ്രായം എതാണ്ടിങ്ങനെന്നയാണ്:—കേരളത്തിനെന്ന് ഉത്തരഭാഗത്തു വടക്കര എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ പണ്ട് ചെരുപ്പേരി ശ്രീനാരായണചുട്ടിരിഞ്ഞെന്നു ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടെത്തെ ഒരു നംബുരിയിൽ കോലപ്പത്തുനാട്ട് രാജാക്കന്മാർ

രെ ആത്രയിച്ച് അവിടെ (കോലത്തുന്നട്ടിൽ) പാത്രവന്നു. ഉദയവർമ്മൻ എന്ന പേരോടുകൂടിയ അവിടത്തെ ഒരു രാജാവു്, ദഹസരത്തിൽ ചെരുപ്പേരി നംപുരിയോ ടൊട്ടമിച്ച് വരുരംഗം വച്ചു സിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവസാനം അപജ്ഞയോന്നുവമായ രാജാവിന്റെ കളി, അടക്കത്തെ ഒരു മറിയിൽ കൂട്ടിനെ തൊട്ടിലിൽ കിടത്തി ആട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന രാജപതി കണ്ണു്, രാജാവിനെ രക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടി, “ഉള്ളത്—ഉള്ളത്———ആശൈ, ഉള്ള” എന്ന പാടി. അതുകേട്ടു് രാജാവു് ആശൈ ഉള്ളകയും, കളിയിൽ വിജയിയാകയും ചെയ്യു. സമുദ്ധനായരാജാവു് തന്റെ ഗ്രഹിണി പാടിയ റിതിയിൽ ഭാഗവതം ദശമസ്തുന്യം ഒരു പാട്ടാക്കിത്തീക്കണ്ണമെന്നു് നംപുരിയോടു കല്പിച്ചു. ചെരുപ്പേരി നംപുരി കല്പനപ്രകാരം ഭാഗവതം ദശമം മുള്ളിഗാമധ്യാക്കകയും ചെയ്യു. മുള്ളിഗാമധ്യിൽ കാണുന്ന

ആജ്ഞതയാണോലപ്പസ്യ—

പ്രാജ്ഞതേസ്യാദയവർമ്മന്നു

മുതായാം മുള്ളിഗാമായാം” എന്ന ഭാഗവും

—“കോലാധി നാടനാദയവർമ്മൻ

ആജ്ഞതയെച്ചുപ്പിയാലജ്ഞനായുള്ളതുന്നു

പ്രാജ്ഞനെന്നിങ്ങനെ ഭാവിച്ചിപ്പാഡി”

എന്ന ഭാഗവും ആ ധാരകോടിക്കു ഉപോദ്ധവലകമായി മുഖിക്കുന്നുണ്ട്.

മിസ്സർ കണ്ണുകുമാരു നാരായണമേനോൻ ഈ അഭിപ്രായത്തെ അഞ്ചു കണ്ണു് ആദരിച്ചിട്ടില്ല. ഉത്തരകേരളത്തിൽ ചെരുപ്പേരി എന്നൊരു ഭവനം ഇപ്പോൾബൈലുന്നും മുൻപുണ്ടായിരുന്നതായി യാതൊരു തെളിവും ഇന്നു് കാണുന്ന ബൈലുന്നും വയ്ക്കുവച്ചായ ആ കവിതയെപ്പറ്റി ഒരു തിച്ചുവും, ഉത്തര കേരളത്തിൽ ഇന്നു് പ്രചാരത്തി

ചില്ലേനം എതിർ വാദംചെയ്തു്, ചെരുപ്പേരി എന്നതു ഇപ്പോൾപ്പേരം അദ്ദേഹം സമർപ്പണം ചെയ്യുന്നു. ചെരുപ്പേരി, ചെരുപ്പേരി എന്നതിന്റെ തത്ത്വവാദം പമാണു്. ചെരു, ചേരി, ഈ രണ്ട് പദങ്ങൾ ഒക്കെള്ളാണല്ലോ ചെരുപ്പേരി ആയതു്. ഓൺകൊള്ളത്തു് രണ്ട് ഭാഗമായി ആളുകൾ അണിനിരുന്നു നിൽക്കുന്ന തിന്മുകളിൽ “ചേരി” എന്ന പറയാറണ്ടു്. അങ്ങനെ അങ്ങം വെട്ടലിനോ യുലത്തിനോ അണിനിരുന്നു നിൽക്കുന്നതിനു പാണ്ടി “ചേരി” എന്ന പദം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു എന്നും, അതിനു പാടുന്ന പാടിനു ചേരിപ്പാടു് എന്ന പേര് പറയുന്നതിനു എന്നും ഉള്ളവികാം. അങ്ങനെന്നുള്ള ചേരിപ്പാടുകളാണു് ഇപ്പോൾ വടക്കൻ പാടുകൾ എന്നും മദ്യയത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്നതു്. ഈ വടക്കൻ പാടുകൾ അധികം ഭിന്നമല്ലാത്ത മരരാജുകൾ അഥവാ ശാഖകൾ ചെരുപ്പേരിപ്പാടു്. ചെരിയ ചേരിപ്പാടാകയാൽ ചെരുപ്പേരിപ്പാടു് എന്ന പേര് ആതിനു് അനുപത്തിവുമാണു്. കാലാന്തരത്തിൽ ചെരുപ്പേരി എന്ന പേരിനമാത്രം പ്രചാരമുണ്ടാക്കയും അതു ഇപ്പോൾപ്പരാബന്നു് ആലംബ മില്ലാതെ ജനങ്ങൾ തെറിഡില്ലരിക്കുകയും ചെയ്തു്. ഈതാണു് അദ്ദേഹം കാണിക്കുന്ന അഭിപ്രായത്തിന്റെ നാംഗരം മാരം.

ഈ വാദത്തിന്റെ അസാധുതയെ രാജഗ്രീ ആർക്കുന്നാരയണപ്പുണികൾ അവർകൾ അനാധാരസന്ന പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതുന്നുണ്ടു്. വടക്കൻപാടിനു ഇരട്ടിച്ചാൽ മാത്രമേ ചെരുപ്പേരിപ്പാടാകയുള്ളൂ. അപ്പോൾ അതു ചെരുപ്പേരിയെല്ല, “വാൻചേരി”യാക്കയാണു ചെയ്യുന്നതു്. വൻചേരിപ്പാടിനു ചെരുപ്പേരി എന്ന വ്യവഹരിക്കുന്നതുകൂടി മാറം അക്കാലത്തെ സാമൂഹിക്കുകളുടെ ഇടയിൽ കൂടുന്നുട്ടി എന്ന വിചാരിക്കുന്നതു് അബവലമാണല്ലോ. അ

കയാൽ ചെരുപ്പേരി എന്ന പദം മുത്തവസ്യത്തെ നിവർത്തിക്കുന്നതായി വിചാരിക്കുക അസാല്യം തന്നെയാകും.

ചെരുപ്പേരി എന്നില്ലപ്പേരുള്ള ഒരു കവിയല്ലാ സാക്ഷാത് പുന്നന്നംപുതിരി തന്നെയാണു തൃജിഗാമയുടെ കുത്താവു് എന്ന കവനോദയം പ്രവത്തകമാർ ഇടക്കാലത്തു് ഒരു അഭിപ്രായം ഏറ്റെടുവിച്ചിരുന്നു. ചെരുപ്പേരി എന്ന ഒരു കവിയും ദൈവാനം ഉത്തരക്കരുതിലില്ലെന്നും, ഭാഷാചരിത്രക്കുത്താവു വിനു മുൻപു് അങ്ങനെ നന്നിനെപ്പറ്റി ആയം കേട്ടിരുന്നില്ലെന്നും ഇതു മഹാനായ ഒരു കവിയുടെ പേരു ചാരന്തരവകത്താവു വിട്ടിരിക്കാൻ ഇടയില്ലെന്നും, ചുനം എന്ന ഭാഷാകവിയെപ്പറ്റി ചാരന്തരവകത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള തുകാണ്ടു് തൃജിഗാമയുടെ കർത്താവും ആ മഹാന്തന്നെയാണെന്നും മറ്റൊരു അവതരണ വാദമുണ്ടും. ചെരുപ്പേരി എന്നതു പുന്നതിനേൻ്റെ ഒരു പരുായപദം മാത്രമാണെന്ന അഭിപ്രായത്രാട്ട മ: മ: ശ്രീ, അസ്ത്രപ്രാണി തന്മുരാൻ ഒരു ചെരിയ യുക്തി കാണിച്ച യോജിക്കുന്നു. അന്നത്തെ മികച്ച ഭാഷാകവിയായ തൃജിഗാമാകർത്താവിനെപ്പറ്റി, ചാരന്തരവം മുന്നമായിരിക്കുക, എന്നതു് അസംഭ്രവമാണെന്നും തൃജിപ്പാട്ടിലെ ഭാഷ പുന്നതിനേൻ്റെ ഭാഷാരിതിയിൽനിന്നും വ്യത്യസ്ഥപ്പെട്ടിരിക്കുന്നാണെങ്കിൽ മഹാകവികൾക്കു വാസനാവലംകൊണ്ടു തീരി വ്യത്യാസം വരുത്തുന്നതിനു് ആവശ്യമുള്ള പക്ഷം സാധിക്കുമെന്നും അദ്ദേഹം സമർപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങനെ “കേരളഭ്രംബം” അച്ചുകൂട്ടത്തിൽ അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ചുസ്തുക്കത്തിൽ “തൃജിപ്പാട്ടു്, ചാരത്തിൽ നംപുതിരി അവർക്കുളാൽ ഉണ്ടാക്കേപ്പെട്ടതു്” എന്ന കാണാനു്. അബലമാണെന്നു പറയുവാൻ അല്ലോച്ചിക്കുന്നതാണെന്നും അദ്ദേഹം അന്നസ്മരിപ്പി

കുറന്നു. അതായതു ചെരുപ്പേരി ഒരുക്കാലത്ത് എന്നോ കാരണവശാൽ പുന്തതിൽ ഒരുക്കിപ്പോയിരിക്കാമെന്നും അദ്ദേഹം ഉള്ളമിക്കുന്നതും.

രാജഗ്രീ പി. കെ. നാരായണപിള്ളി അവർക്കൾ, ത സ്കൂളാട്ടിപ്പുത്രവാദിയ കൂൺഗാമാനിതുപണ്ടതിൽ മേൽ ഉല്ലരിച്ച് അഭിപ്രായങ്ങളെ സമർപ്പിച്ചു റിതിയിൽ വണ്ണിക്കുന്നണണ്ട്. അദ്ദേഹം താഴെക്കാണുന്നപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

നോമതു, ചെരുപ്പേരി എന്നാരില്ലോ ഉത്തരക്കേരള തതിൽ ഇപ്പോഴില്ലെന്ന വിചാരിച്ച്, ഒരുക്കാലത്തും അങ്ങെനെ ഒന്ന് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന മക്കടമുള്ളി ഏറ്റിക്കുന്നതു കരെ സാഹസരാണ്. ഒരു കാലത്തു ദക്ഷിണാള എന്നു അടക്കി ഭരിച്ചിരുന്ന മുഹമ്മദിയരാജാക്കന്മാരുടെ അതുകൂടുന്നങ്ങളെ യേന്ന്, ഉത്തരക്കേരളത്തിൽ നിന്ന് അനേകം ഇല്ലങ്ങൾ തെക്കോട്ട് പ്രധാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ഒരു വലിയ ഭാഗം കോലത്തുനാട്ടിൽ നിന്നുണ്ടും അവർ മല്ലുതിരവിതാംകുറിഡും അതുപൊലെ മറ്റൊന്നും സ്ഥലങ്ങളിലുമായി കടി ഉറപ്പിച്ച എന്നുള്ളതിനു ചരിത്രരേഖകൾ സാക്ഷ്യം വന്നിക്കുന്നണണ്ട്. അങ്ങെനെ മുൻപ് ചെരുപ്പേരി എന്ന സ്ഥലയെത്തു അനുമതിച്ചിരുന്ന പ്രസ്തുത ഇല്ലോ അവിടെ നാമാവശ്യങ്ങമായിപ്പോയി എന്ന വന്നകുടാവുന്നതാണ്.

ഈംഗ്ലീഷ്, ഭാഷാചരിത്രകത്താവാണു ചെരുപ്പേരി, എന്ന നാമഘയയത്തിന്റെ പ്രസാധകൾ എന്ന വാദം അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്ന് അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടുണ്ട്. ഭാഷാചരിത്രകത്താവിഭാഗം ജീവിതകാലത്തിനു വരെ മുൻപ് പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിയ തുണികൾ നിഃവശ്യ വിൽ ചെരുപ്പേരിയുടെ നാമഘയയം കാണുന്നണണ്ട്. എന്ന

തന്നെയല്ല മിസ്റ്റർ ഗോവിന്ദപുരി ചെരുപ്പേരിയെപ്പറ്റി അഭിപ്രായപ്പെട്ടുന്നതിന് മുൻപ് പുനംനമ്പുരിയായിരിക്കണം തീർജ്ജഗാമദയാട കർത്താവു് എന്ന് ഉണ്ടിക്കൊതക്ക യാതൊരു തെളിവും ഒരുതിഹ്യവും ഇല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് മരിച്ചു, ഹിക്കുന്നതിന് നിർവ്വാഹമില്ല.

ചെരുപ്പേരിയെപ്പറ്റി ചെറുാസുവത്തിൽ യാതൊന്നംതന്നെ കാണാന്മും താത്തരുക്കാണ്ട് അങ്ങനെന്നെങ്ങാൽ കവി ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന പറയുന്നതു സ്പീകാരയോഗ്യമല്ല. ചെറുാസുവത്തിൽ ആരു സംസ്കൃത കവികളുടെയും രണ്ട് ഭാഷാകവികളുടെയും ഉൾപ്പെടെ ഏട്ട് കവികളുടെ പേരുകൾ മാത്രമേ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ചെറുാസുവത്തിൽ കാണാതെ അനേകം സംസ്കൃതകവികൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന അവരായം ജീവിച്ചിരുന്നില്ലെന്ന് അതിൽ നിന്ന് അനന്മാനിക്കുന്നതു് എത്രയോ അധികതമാണ്. അതുപോലെ പുനം, ശങ്കരൻ, ഇവർ കുടാതെ അനേന്നാളും അനേകം ഭാഷകവികൾ ഉണ്ടായിരുന്ന എന്നറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ചെറുാസുവത്തിൽ എല്ലാ കവികളുടെയും പേരുകൾ നിർവ്വചിച്ചിരിക്കുമെന്ന അഭിപ്രായവും സ്പീകാരയോഗ്യമല്ലെല്ലാ. എത്രക്കാരണങ്ങളാൽ തനിക്കു് എററുവും പ്രതിപ്പെട്ട എത്രാം കവികളുടെ പേരുകൾ മാത്രം തൃശ്ശൂരു നമ്പത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച എന്നല്ലാതെ ചെറുാസുവത്തെപ്പറ്റി മേൽ ഒരു അല്ലെന്നതിനും വഴിയില്ല.

അടക്കത്തായി ഇവിടെ ചിന്തിപ്പാനുള്ളതു് ഗാട്ടഡെ കർത്താവു് പുനം നമ്പുതിരിതന്നെന്നോ എന്നുള്ളതാണ്. കോലത്തുനാട്ടരാജാവിന്റെ ഫേഖകമാരിലോരാളാണ് പ്രസ്തുത തുതിയിടെ കർത്താവു് എന്നുള്ളതു് താഴെമററ ഒരു സംഗതിയാണ്. എന്നാൽ, “താരിൽ തന്നീകാക്കാണുവെല്ലമധു പകല്ലാരാമ”-എന്ന തുടങ്ങുന്ന പ്രതിച്ചം,

“ജംപ്രേപ്പിമുൻപിൽ” — എന്ന തുടങ്ങന്ന പദ്ധതി ഘും ചുനം നന്ദൂരി മാനവിക്രമൻ എന്ന സ്ഥാനപ്പേരുള്ള സാമുതിരിപ്പാട്ടിലെ സദസ്യനാണെന്ന വിശദമായി കാണാനണ്ട്. ഘും നംപ്പതിരി ഉദ്ദണ്ഡശാസ്ത്രികളുടെ സർക്കാലികനായിരുന്നു എന്നുള്ളതു “അന്ത മന്തള്ളിന്ത്യപ്പും” — എന്ന തുടങ്ങിയ ചുതിമഹ്യങ്ങൾക്കാണ്ടോ മറ്റൊരുക്കത്താണോള്ളോ. ഉദ്ദണ്ഡശാസ്ത്രികൾ നാരാധാരണഭട്ടതിരിയുടെ തുടവായ അച്ചുതപ്പിഷാരടി തുടങ്ങിയവയ്ക്കായി വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടത്തിയതായി വിശദപരിശീലനായാണെന്നു തെളിവുകളുണ്ട്. നാരാധാരണഭട്ടതിരിയുടെ ജീവിതകാലം “നദിപുഴ്ചിനമ്പസ്യാനം” — എന്ന പദ്ധംകൊണ്ട്, കോണ്ടം നൃം—നം ഏവാ—നം മലേപു ആഞ്ചേരണാള്ളതു “സുഷ്ഠവുമാണ്”. ആകയാൽ ഘുംനംപ്പതിരി ഭട്ടതിരിയുടെ കൊലത്തിന് അപ്പും മുൻപു് കൊല്ലും നൃം—നം മലേപു ജീവിച്ചിരുത്തിനു എന്ന സിലിബ്രാക്കനാണ്.

പുനംനംപ്പതിരി സാമുതിരിപ്പാട്ടിലെ സദസ്യിൽ ഒരു അംഗമായിരിക്കു കോലത്തിരിലാജാവിന്റെ ആവശ്യപ്പെകാരം അദ്ദേഹത്തെ, കോലത്തിരി രാജസദസ്യിലേക്കു കൂടംകൊടുത്തു എന്നം അവിടെ വെച്ചു തുണ്ണിഗാമാനിമം സം നിർത്തുകയിച്ചു എന്നമാണ് എതിർവാദക്കാരുടെ ഒരു തിരുപ്പമേയങ്ങൾ. പക്ഷേ അവയ്ക്കു് ഒരു വലിയ അസാംഗത്യം ആരോപിക്കുവാനാണ്. നൃവു—മാണിട യുടു് ഗാമാ, കോലത്തിരി രാജാവിനെന്ന സദസ്യിച്ചുതായും അംഗാലത്തു് കോലത്തിരിയും സാമുതിരിയും തമ്മിൽ പിണക്കുമായിരുന്നതായും ഗാമാ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുന്ന ചരിത്ര സാക്ഷ്യങ്ങൾ ഇന്നും ഉണ്ട്. ആ വിരോധാവം അപ്പായ സ്ഥാനിയിരുന്നിപ്പുന്നം ചരിത്രം ഐംഗാഷിക്കുന്നു. ആ സ്ഥാനിക്കു് സാമുതിരി കോലത്തിരിക്കു് ഒരു കവിയെ കടി

കൊട്ടതു എന്ന പറയുന്ന ഭാഗം എത്തും ദർശ്വലമാണ്. പുനാനംപുതിരി കോലത്തിരിയുടെ സേവകനായിഛേ കീൽ തൃജ്ഞഗാമ പുനാനംപുതിരി എഴുതിയത്തെല്ലനുള്ള തിൽ വേരേ തെളിവുകൾ ആവശ്യമില്ലെല്ലാ.

തൃജ്ഞഗാമ പുനത്തിന്റെ തുതിയാണെന്ന ശറിക്കുന്ന വരാങ്ങതന്നെ ചെരുപ്പേരിഭാരതം പുനത്തിന്റെ തുതിയായിരിക്കാമോ എന്ന് ആലോചിക്കുന്നില്ല. ചെരുപ്പേരിഭാരതം കവിതാർത്ഥികൊണ്ടും മുണ്ണംകൊണ്ടും തൃജ്ഞപ്പും തനിന്ന് തുലോം അധിക്കാപതിച്ചുപോകയാൽ ഭാഷാ കവി മക്കമായ പുനത്തിന്റെ ശ്രീരം്പിൽ ചെരുപ്പേരിഭാരതക സ്തതുതപം സ്ഥാപിക്കുന്നകായ്ത്തിൽ ആ കുട്ടൻ വിമുഖമാ തമാണ്. എന്നാൽ തൃജ്ഞഗാമ, ഭാരതഗാമ ഇവയിലെ ഭാഷയുടെ പഴക്കം, മുത്തസാമ്രംബം, കോലത്തുനാട്ടദയവമുണ്ടാക്കാൻ ചെന്തിയുള്ള പ്രസ്താവന, രണ്ടിലേബയും സപ്രദാരാഹണം മുതലായ ഭാഗങ്ങൾക്കുള്ള അനുനസ്താദ്ധ്യം ഇവകൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ഗാമകൾ രണ്ടം ഒരുള്ളടെതന്നുമിക്കകയാണെന്ന വേണ്ടതും. കവിയുടെ പവലതകൊണ്ടും, അനവധാനത കൊണ്ടും, കവിതാമുണ്ടാക്കാനിൽ ചിലേടത്തും അല്ലെങ്കിലും അപകഷം ഭാരതഗാമയിൽ പററിയിരിക്കാം. പക്ഷേ സൂക്ഷ്മിച്ചാൽ ആവ ദന്തപോലെ രണ്ടുകാവുങ്ങളിലും കാണാവുന്നതുമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഭാരതഗാമ പുനത്തിന്റെതെല്ലക്കിൽ രണ്ടം ചെരുപ്പേരിയുടെതന്നും വിചാരിച്ചുകൊംക്കയാണ് ഇക്കിക്കു ചേയ്യുന്നതും.

കാലം

തൃജ്ഞഗാമയുടെ കാലം നിശ്ചയിക്കാൻ ശക്തിയുള്ള തെളിവുകൾ ഒന്നും തന്നെ നിലവാലില്ല. “തായാം തൃജ്ഞഗാമായാം” എന്നഭാഗം കലി ദിന സംഖ്യയായി കല്പിച്ചു് കവിയുടെ ജീവിതകാലം വൃന്ദാ-മാണിടക്കാണെന്നും തീച്ചുപ്പട്ടത്തിയിരിക്കുന്നതും അസാധുവാണെന്നും പറയു

വാനള്ളു. പദാർത്ഥങ്ങളെ അത്മമില്ലാതെ അപകടാസ്ഥാനങ്ങളിൽ വച്ച് മരിച്ച് കലിഭിനം കരിക്കൗതിനേക്കാൾ ഭേദം ജീവിതകാലം അറിയാൻ ശ്രമിക്കാതെ ഇരിക്കുന്നതു തന്നെയാണ്. പോരെകിൽ ദ്രോകപാലം കേരളക്കലിഭിന സംഖ്യ കരിക്കൗ ഏപ്പാട്ടും ഭാഷാ കവിതയിൽ നടപ്പായതു നാരാധാരം ഭട്ടിരിയുടെ കാലം മുതലാണ്.

ഭാഷാരിതികേരളക്കു തൃജ്ഞാനാമയുടെ ആവിഞ്ഞാവകാലം നാരാധാരം ഭട്ടിരിയുടെ ഒൻപാശേന്നു കണ്ണകാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഉദയവമ്മനേക്കരിച്ച് ഗാമയിൽ പറയുന്നതുകൊണ്ട് ഉദയവമ്മന്നേര കാലത്താണ് തൃജ്ഞാനാമരച്ചിച്ചതെന്നു നിബന്ധിക്കാം. പ്രകുപ, കോലത്തിരിരാജി വാഗ്രതമിൽ ഉദയവമ്മ എന്ന പേരിൽ എനിലധികം രാജാക്കന്നാർ രാജും ഭരിച്ചിരുന്നതായി അറിയപ്പെട്ടുന്നുണ്ട്. ചരിത്ര സാക്ഷ്യങ്ങൾ കൊണ്ട് ഒന്നും—അമാണ്ഡിന്നട്ടുള്ളതു ഒരു ഉദയവമ്മരാജാവും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് സിലവിക്കുന്നണംപോലെ അതു ഗാമ്പാ കർത്തവ്യപ്പെടുന്നതു കാണ്ടാംതീന്ത്യാണ്.

വുന്നും—അമാണ്ട് പകർത്തിയെഴുതിയ ചില ഗുനമങ്ങൾ രാജത്രി പി. കെ. നാരാധാരപിള്ളു അവർക്കും കിട്ടിയതായി കാണുന്നു. വുന്നും—ൽ തിരവല്ലായിൽ പകർത്തിയെഴുത്തുക്കു പ്രചാരം സിലവിച്ചു ആ ഗുമതതിന്നേര നിമ്മാണം മിക്കവാറും ഒരു തുറിലധികം കൊല്ലുങ്ങൾക്കു മുൻപായിരിക്കുന്നെന്നും അദ്ദേഹം തിരുപ്പെട്ടുന്നുണ്ട്. ആകയാൽ ഭാഷാചരിത്ര കർത്താവും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതുപോലെ തൃജ്ഞാനാമയുടെ നിമ്മാണകാലം നും—നും തൊ—നും ഇടയ്ക്കാണുന്നും വിചാരിക്കുന്നതിനെ തല്ലാലും അവകാശമുണ്ട്.

എല്ലാവും മലയാളം മലയാളം മലയാളം

ശ്രദ്ധാലും മലയാളം മലയാളം മലയാളം

കഷാൽ എഴുത്തെല്ലാണ്ടോ നൽകിയിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ, സുക്ഷ്മദക്ഷകൾക്കു എഴുത്തെല്ലാർക്കു മാർഗ്ഗദർശി തുണിഗാമാകർത്താവാണെന്ന് നിഷ്പ്രയാസം മഹിക്കാൻ കഴിയും. കൊല്ലവച്ചു ഒംം-ന്റും-വരേജുള്ള മലപ്പുകാല മലയാളത്തിന്റെ പ്രാരംഭദശയിലാണ്. “രാമചരിതം” “രാമകമാപ്പാട്” “ഉണ്ണനിലിസന്ദേശം” .“ലീലാതിലകം” എന്നിറുന്നും അതിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിലാണ് നിരന്തരപ്രാഥം ക്രമാനുസരിച്ചു ഭവത്യന്തരം “ഭവത്യന്തരം” “ഭിവരാത്രിമാഹാത്മ്യം” മുതലായ കൃതികളും ഉണ്ണായിട്ടുള്ള തെന്ന് സകലങ്ങം സമതിക്കുന്നാണ്ടോള്ളോ. ഇവയിൽ “രാമചരിതം”യും “രാമകമാപ്പാട്” മറ്റും വെരും തമിഴുതന്നെയാണെന്ന് താഴെ ഉല്ലരിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്.

“കാനനകളിലരൻ കളിഡമായ്ക്കിണിയായ്
കാൽനടക്കിയുമതമഹിൽ വിളയാടിനടക്കിന്—
നാനനം വടിവുള്ളാനവടിവായവതര—
തൊതിയേ, നല്ല വിനായകനേന്നോരമലഞ്ചേ
ഇട്ടുചുപംകേളായിനിനിയിനമുതലായ്” മേൽനാൾ
വടണിശ്ശൈക്കാക്കതക്കംമക്കയർ തക്കളുള്ളിൽ
ഇടമല്ലാതെ ചെന്നിട്ടിപ്പട്ടി പുണ്ഠകിലോകൈ—
പ്പാടിനിൻ വിരക്കേല്ലോം പോടിയാകുന്നതു—
(ഇത്രയും)
(രാമചരിതം.)

അരക്കുകലം വേരുക്കവേണമെന്നുമരക്കുള്ളം
അലൈക്കടലിൽചെന്നുമറയിട്ടും
ആഴിവണ്ണനന്നുളിച്ചെത്തും
മനിവരുന്നു മോമകണ്ണംതനിൽ നിന്നു
ബിപ്പുനായകനും ചെയ്യും
ശാരമന്മകി തുവാങ്കിക്കാണും

കൊണ്ടുന്നതൻഭായ്മാക്ക പായസംകൊട്ടത്തരും
കവലയത്തിൽ മകമട്ടെ ഭജിത്തതു”

(രാമക്രമാപ്പാട്ട്)

“വാനലകിനസമമാകിയ നിരണമഹാദേശ
വള്ളിനായാൻ
ഉന്നമിലാത മഹാഗ്രാതവരനായുണ്ടെ
കവിശ്രദ്ധനായമഹാത്മാ;

മാനിതനാകിയ കരണ്ണശൻ പരമാത്മാവെ
താനന്നറിവും
ഭീനതവാരാത മരോരാരോ ദേഹികഞ്ചലപ്പൂർണ്ണ
വിശ്വാസ്സപലനാർ.”

(ക്ലാഷ്ഠരാമാധാരം)

തസ്തിക്കാലേ ഭവിയച്ചശിശാർ
ജന്മാകിന്റെമാധ്യീം
പീത്രാ മത്രോ ദ്വിജപരിഷദാരത്തിനാം
ചേതരേഷ്യാം

കയ്യേനാവോളംകമമപിയനംകൊണ്ട
തപ്പിച്ചക്കാമം
ഒകാരിക്കോരംകൈന്റുടനുള്ളിനാൻ
കോതമാർത്താഖ്യവിരാം”

(ലീലാതിലകം)

നിരണത്ര പണിക്കരമാരുടെ തൃതികൾ “രാമചവി
ത്”തേരും “രാമക്രമാപ്പാട്ടി”നും അപേക്ഷിച്ച് രാ
മിഴിക്കേര ബന്ധത്തിൽനിന്ന് വിമുക്തമെങ്കിലും അവയും
മലയാളമെന്ന തികച്ചും പറയത്തക്കവയല്ല. തമിഴിലും മ
ലയാളവും തമിൽ വേർപ്പിതിരിയുന്ന ആ ഘട്ടത്തിലാണ്
നിരണം തൃതികളുടെ ഉത്തരവും എന്നപറയുന്നതു് പരമാ
ത്മമായിരിക്കും. ഏന്നായാലും മല്ലുമലയാളക്കാലത്തിൽ

രൂപങ്ങൾ ആധുനിക മലയാളത്തിന്റെ ആരംകോലത്തു ണായിട്ടുള്ള രൂപങ്ങൾ അപേക്ഷിച്ച് തുലാം ലിനമാ സീനിൽക്കൂട്ടിൽ സംശയിക്കുന്നു.

ഇങ്ങനെ തമിഴുമയമായിരുന്ന് ഒരു സാഹിത്യത്തിനിൽ നിന്ന് മലയാളസാഹിത്യത്തിന് അടിസ്ഥാനമിട്ടു വെച്ചുവരിയാണ്. മല്ലമലയാളകാലത്തിലെ ഭാഷാർത്ഥിയിൽ നിന്ന് തുലാം ലിനിച്ചതും ആധുനികമലയാളരിതിയോട് ഏറ്റവും അടയ്തുള്ളതും ആണ് ചെറുപ്പുവരിയുടെ ഭാഷാർത്ഥി. നൗദി, അക്കി, കഞ്ചൻ, എന്നിങ്ങനെയുള്ള പ്രചാരലൂപങ്ങളായ പദങ്ങൾ ദുല്ലമായി “എല്ലാമുഖം”യിൽ കാണുമ്പുന്നബേജന്നതോഴിച്ചാൽ ആധുനാതനമലയാളത്തിന്റെ രിതി ഇന്ത തമിഴുമയായി സംബന്ധിച്ചു കാണുന്ന കഴിയും. തമിഴഭാഷാർത്ഥി പ്രചാരത്തിലിരുന്നിരുന്ന കേരളസാഹിത്യരാഥത്തിൽ,

“ഇന്തിരതന്നുടെ പുണ്ണിരിയാദ്യാദ്യ
ചന്തികരൈയിൽ പരകയാലേ
പാലാഴിവെള്ളുത്തിൽ മുട്ടിനിന്നിടന്ന
നീലാഭമാഡ്യാദ്യഗൈലപംപോലെ
മേവിനിന്നിടന്നുടെവതംതന്നുംതാൻ
കൈവണങ്ങിടന്നുകുള്ളുകൊഡിവാൻ”

എന്നിങ്ങനെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾക്കുണ്ട് പരത്തിയസ്ത രജുംഭിവ്രവും ഭൂരും ആശനംകൂട്ടിൽ എന്നാണ് സംശയം?

എല്ലാമുഖം കർത്താവും ഒരു നംപുരിയാണെന്ന് സകലരും സമതിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ നംപുരിയിൽക്കൂടി സംസ്കൃത സാഹിത്യത്തിൽ നല്ല അവഗാഹമുണ്ടായിരുന്ന എന്നുകൂടി തീച്ചുപ്പെട്ടത്താവുന്നതാണ്. ആ സ്ഥിതിക്കു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതും അനാപ്രചൂര പ്രചാരത്തിലിരുന്ന സംസ്കൃതരേഖാ, അടവാ തമിഴുമയമായ മലയാളംയേണ്ട അവലം

ബിച്ച ഗുനമനിമ്മാണം ചെയ്തിരുന്ന എക്കിൽ അതുലേശ വും ആക്കഷപാർമ്മാക്കഹായിരുന്നില്ലോ. എന്നാൽ അംഗി മഹാകാട്ട് ഒരു പുതിയ ഭാഷാരിതിമുലം മലയാളഭാഷാം ബിക്കയുടെ ദിവ്യക്ഷേത്രത്തിൻ്റെ അടിസ്ഥാനക്കല്ലുകൾ ഈ ടുകയാണ് ചെയ്തത്. മലയാളഭാഷയെ അതിൻ്റെ ഈന്ന തെരു റിതിയിൽ ഒന്നാമത്ര വാത്തെട്ടുത്തത്രു ചെരുപ്പേറിയാണ്. എഴുത്തെല്ലുനും അനന്തര കവികളും അതിനെ തേച്ചും മിനക്കിഞ്ചും വെടിപ്പും ഉറപ്പും വരുത്തി. സംസ്കൃത പുത്തതെരു ഉപേക്ഷിച്ച ഭാവിയിലുത്തതെരു അവലംബിച്ചതാണ് ഇദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ച മരൊങ്ങ പരിപ്പാരം. സംഗ്രഹിത സ്വന്മാലമായ ഈ പുത്തം സംസ്ഥാപനി പ്രവാഹത്തിനു പ്രത്യേകിച്ചു പഞ്ചാംഗമാണെന്നും കേരളീയ രേ പരഞ്ഞതറിയിക്കേണ്ടതായിട്ടില്ലെല്ലോ.

മലയാളഭാഷാസാഹിത്യത്തിൻ്റെ മാർഗ്ഗഭർജി ചെരുപ്പേരിനായും ഏന്ന മേര പ്രസ്താവിച്ചു റംഗങ്കാളിയിൽ നിന്നും വെളിവായി എന്ന വിചാരിക്കുന്നു. എഴുത്തെല്ലാനെ പ്ലാബെ ചെരുപ്പേരി കേതിയെ മാത്രം. ആരാധിക്കുന്ന ഒരു കവിയല്ല. കണ്ണൻ നമ്പ്രാരൈപ്ലാബെ ശകാരവും പരിഹാസവുമല്ല ചെരുപ്പേരിയുടെ കവിതയിലെ ജീവൻ പിന്നെയും അദ്ദേഹം “അതു ജലങ്ങളായ അലങ്കാരങ്ങൾ സുലമോയൻിച്ചു തന്റെ സസികയും പ്രഥമായ കവിതാ വനിതയെക്കാണ്ട് സഹ്യദയയോദ്യത്തെ ആകഷിച്ചു അതിനെ പല്ലവിതവും പരിഷ്ക്തവുമാക്കുന്നു.

കവിയുടെ സ്വഭാവം.

കവി ആരാധിക്കുന്നാലും അദ്ദേഹം അസാമാന്യമായ ഇംഗ്ലീഷ് ഭക്തിയുള്ളവനും സമർപ്പിക്കുമായ പ്രതിഭാവിലാം സം തിക്കണ്ണവനമായിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു തക്കമില്ല. അംഗിയും കേവലം വിരക്തനായിരുന്നു എന്നവേണ്ടം ഉണ്ട്.

ഹിക്കവാൻ. ഭാഷാരിതി പദപ്രയോഗം ഇവക്കേണ്ട്, കുവി, ഒഴതരാഹമാരകെട കുട്ടതാഡിൽതനെ ഉംപ്പെട്ടുനണ്ട്. ഒരു കവിയുടെ മുതിയിൽ അധികാരിക്കുന്ന പരിനിരക്കുന്നതായി നാം അറിയുന്നു. ആ ദ്രോജൈയാട്ടക്രൂട്ടി നാം സുക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം ഇള തുതിയിൽ ഒരു കേരളീയ ഗ്രാമജന്മൻ നമക്ക് പ്രത്യുക്ഷപ്പെട്ടുനാണ്. ഗ്രാമജന്മക്ക് പ്രത്യേകിച്ചു, നംബു തിരിമാക്കു സ്വപ്നസ്ഥിലുമായ ഫലിതം ഇള കവിതയിൽ പലേടത്തും നാം കാണുന്നുണ്ട്. കാവുതാഡിൽ അവിടവി എ കാണുന്ന കാലങ്ങളാവാണി വൃന്ദനകളിൽനിന്ന് കവി യുടെ സുക്ഷ്മാവലോകനരക്കിയുള്ള് അനേകം ഉദാഹരണങ്ങൾ ഉല്ലരിക്കാവുന്നതാണ്. സാന്ദർഭങ്ങളുമതമായ റസ അഭേദ അതിന്റെ ധാമാത്മ്യത്തിനു ലോപം വരാതെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിലും കവിക്ക സാമത്മ്യങ്ങായിരുന്നു.

ഓഷാസാഹിത്യത്തിൽ കൂൺഗാമയുടെ സ്ഥാനം

യാതൊന്നാണു മരംപ്പുരന്ന ശസ്ത്രത്തുകമായ ആനുഭവം സാമാജീത്തിലേക്ക് ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതു്, യാതൊന്നാണു് മരംപ്പുരൻ ഇഫവരജീവിതഞ്ചും തയ്യിൽ സരസമായി സംഘടിപ്പിക്കുന്നതു്, അതുതനെന്നായാണു കവിത. “രസവാദവകാവ്യം” എന്നു് അതിനെന്നാണിജിൽ നാർ സമഗ്രമായി നിന്നുച്ചെടുത്തിരിക്കുന്നു. വിജയതാനം വഴി സാദ്ധ്യതയും വിനോദം നൽകുക എന്നതാണു് അതിന്റെപരമധമം. അനന്തരാലയയായ സംശയമിനിഡേപ്പൂലെ അന്മുനമായ ആത്മാനവെന്നുതെത്തു അതു് മനസ്സുഭൂദയത്തിൽ മുളപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

മേൽപ്പറഞ്ഞ ലക്ഷണപ്രകാരം ഉലയാളുസാഹിത്യത്തിൽ നാം അറിയുന്ന ഏതു മഹാകാവ്യത്തോടും കീടനിൽക്കുത്തക്കു മുണ്ടപ്പെട്ടു് കലപ്പും കൂൺഗാട്ടയെ അന്നത്ര ഹിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്ന തീരുത്ത് പറയാം. അതാതിടരോ് അന്ന

ശ്രദ്ധാസ്വാരങ്ങളുടെ വിനിവേശനം, കാവുസൈറ്റ് യും തെരുപ്പിലുള്ളിപ്പുചുത്തുന്ന സാമിത്രണങ്ങളുടെ അവിഷ്കരണം, മുതലായി സാമീത്രകലയെ പ്രകാശവ തന്ത്രക്രിത്യാക്ഷണ വിശിഷ്ടവിവേഖങ്ങളുടെ സമൂലത, ഈ മഹാകാവ്യത്തിന് ഒരു പ്രത്യേക മാഹാത്മ്യം നൽകുന്നു.

പുരാണത്തിലൊന്നും നിശ്ചാ (അത്മം) പ്രധാന ഘും കാവ്യം അഭിധാപ്രധാനവുമായു. തദ്ദേശ ഭാഗവതം പ്രഥമന്മാധ്യത്തിലെ കമാവസ്തു തന്നെയെങ്കിലും തൃഷ്ണാമ യിൽ അതിന് ആസപാദത്രമായ ഒരു സ്ത്രീന ചെവത സ്നേഹം നമ്മകൾ അനുഭവമാകുന്നു. ഭക്തിസംവല്ലകമായ തന്ത്രപാഠങ്ങളും വഴി പുരാണം മനഃപ്രാപ്തയതെത്ത അഭ്യാത്മബോധത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നും, കാവ്യം ഫേമ തേരുടെ തഴക്കിയും, സന്ധമാർദ്ദനത്താട പുണ്ണം, അതിനെ അനവഭ്രമായ സപ്രദീപ്യാനദത്തിലേക്കു വഴികാണിക്കുന്നു.

തൃഷ്ണാമയിൽ എവിടെയും കാണുന്ന ഒരച്ചിത്രഭീ ക്ഷേമമുണ്ടാക്കുന്നതിനു ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ആവശ്യമുള്ളിടത്തുമായും അലങ്കാരങ്ങളും വൻ നക്കളും ഉപയോഗിച്ചും, പരിധാനം വയെ പരിമിതമായ ഭാഷയിൽ പകർത്തിയും, വിശദപ്പെട്ടതുവാനുള്ള തിനെ വിവരങ്ങംകൊണ്ട് ഭാഗിപ്പിച്ചിട്ടും, കവി ഉച്ഛ്വസഭനാക്കാതെ, തന്നെ നിലയെ ഭാഗിയാംവണ്ണം പരിപാലിക്കുന്നു.

ചുരുങ്ഗിയ വരികൾക്കൊണ്ട് വിഷയത്തെ വിശദപ്പെട്ടതുവാനം റസത്തെ പരിപുഷ്ടിപ്പെട്ടതുവാനം, ചെറു ശ്രേണികളുള്ള ഒന്ന് വേറെതന്നെയാണ്. അലങ്കാരങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചും അവിടെ വരുത്തിക്കൂട്ടുന്ന ആസപാദത്തു, അതുകൊണ്ട് എദ്ദെംഗമമായിരിക്കും. ചെറുശ്രേണിയുടെ അലങ്കാരങ്ങൾക്കുള്ള പ്രത്യേക വെശിപ്പിലും, സ

എറയുന്നാതുട നിത്രപണങ്ങൾക്കു വിഷയമായിട്ടുള്ളത് എംബു.

കാവുകലയുടെ ജീവനാശൻ ധനി. അതുതന്നെ യാണു കാവുജീവിതം. റസ്പ്രദമാക്കുന്നതും. ചെരുപ്പേരു ലി ഈ തപ്പം നല്ലതുപോലെ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. കൂർഖിഗാ മയിലെ പല ഭാഗങ്ങളും, ധനിയുടെ രഹസ്യിയമായ സമ്പദംകൊണ്ട്, ഭാവത്തിലും അത്മത്തിലും അനുയി കമായ ഒരു തുള്ളിപ്പു പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചെരുപ്പേരു ഉപയോഗിക്കുന്ന അലങ്കാരങ്ങൾ, വള്ളനകൾ മുതലായവയുടെ ഒരു പ്രത്യേകത അവിടെയാണു നഥക്കു നല്ലതുപോലെ അംഗങ്ങൾവമാക്കുന്നതും.

കൂർഖിമായപ്രയോഗങ്ങളോ, നൂനവെന്നധനായ അലു ക്കാരങ്ങളോ, കൂർഖിഗാമയിൽ കാണുന്ന ഇല്ല. ഒരു തിക്കന്തെ പണ്ണിത്തെന്നു പരിപക്കപ്പെട്ടിരുന്നു ഒരു നല്ല വേദാന്തിയുടെ തപസ്യാരങ്ങളും, ഒരു സരസനായ ക്കെതി നും ഇംഗ്രേസ് ചെവികളും കൂർഖിഗാമയിൽ കാണുന്ന മിക്ക ചു സമ്പത്തുകളാണും.

സപ്രഭാരോഹനം.

നാനുംമാഹനമായ ഒരു മൺഡ്രിനീമംബന്തതിലെ അനുസ്തുത്യമാണുപ്പോ താഴീകക്കു സംസ്ഥാപനം. അതുപോലെതന്നെ കൈരളീസംഘിതത്തിൽ അന്താടിശ പ്രഭാവും ചിത്രങ്ങൾ ഒരു സൗഡിവിശ്വഷമായ കൂർഖിഗാമയിൽ ജാജപ്പല്ലമാനമായിലാഡസിക്കുന്ന താഴീകക്കു കമാശൻ അതിനും അവസാനഭാഗമായ ഇം “സപ്രഭാരോഹനം.” കൂർഖിഗാമാനിമംബന്തതിൽ തങ്കുത്താവി നും ഉദ്ദേശമെന്തെന്നും സപ്രഭാരോഹനാവസ്ഥാന്തതിലെ ഗാമദയക്കാണ്ടിവൻ പാതകം ചുണ്ടാരെ പുതമാരാ നിതിയാലെ” എന്ന കാവുശകളംകൊണ്ട് പ്രസ്തുതമാക്കുന്നുണ്ട്. ഇതു കാവുശത്തിനും പ്രധാനോദ്ദേശം സംഘർഷമായി

നിവർത്തിത്വാക്കന്നതു് ഈ ഘട്ടത്തിലാണ്. ഈ മഹത്തിലെ ജീവിതാവസാനത്തിൽ സ്വകമ്മാനസാരമായ ഫല അപരം അനദ്ദേശ്യമായ കമാപാത്രങ്ങൾ നാട്കങ്ങൾ കളഞ്ഞാണ്. ഈ പ്രസ്താവിച്ചും, ചന്ദ്രചൂഡിലും തൃടങ്ങിയവർ തീരുമ്പി നെ സ്ഥാപിക്കുന്ന വേദാന്തത്തപസംപൂർണ്ണവും ഭക്തിസംഖ്യകവുമായ ആ ഭാഗം റായിക്കുന്നോടു ഏതൊരു മനസ്സിലും കുറഞ്ഞാണ്. എന്നാൽ കരാംബുജങ്ങളാണ് മുകളീതുക്കങ്ങളാകാത്തതു്? ഗ്രം ഗാരം, ഫലിതം ഏന്നിങ്ങനെ ചെരുപ്പുരിയടക്ക സ്വഭാവജങ്ങളായ ഗ്രംവെവശിപ്പുങ്ങളും ഈ ഭാഗത്തു് സഹി ശേഷം പ്രകാശിക്കുന്നണ്ടു്. നാനാതരങ്ങളായ രസങ്ങളുടെ എല്ലാക്കംപ്പകമായ സമേഖനം ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ ഒരു തയ്യാറാക്കിയമാക്കിത്തുടർന്നു.

കമാസംഗ്രഹം.

ചുഡ്യുനിഗ്രഹാക്കാണ്ടു ഭ്രാഹം തീരുത്വവും വിശ്വസിച്ചു് ആദ്യസിച്ചിത്തിനു തീരുമ്പിയും ധാരവന്നാരുടെ അധികാരമല്ലക്കന്നങ്ങൾ കണ്ടു് സന്തുഷ്ടചിത്രനായി അതിനു പ്രതിവിധി ആലോച്ചിക്കുന്ന അവസ്ഥത്തിൽ നാരദാദികളായ മാട്ടനിമാർ പ്രാരകയിൽ വന്നുചേന്നു്. ലീലാലോലുപരായ ബാലകർ സാംഖ്യനേന്ന ബാലനേന്ന ദർശിണിവോഷം യിപ്പിച്ചു് ഇനിമാതാടെചുമ്പിൽ നിത്യി അവാ പ്രസവിക്കുന്ന പ്രജവുന്നതായിരിക്കുമെന്ന ചോദിച്ചു്. കോപിജ്ഞരായ മുനിമരാക്കട്ടു അവർം ഒരു ഇരുന്നുലക്ക പ്രസവിക്കുമെന്നും അതുകൊണ്ടു് യാളകാലം നശിക്കുമെന്നും അങ്ങളിച്ചേപ്പു. അപ്പസമയംകൂടിന്ത്രപ്പാർഡം സാംഖ്യനേരിൽ നാടി പോട്ടി ഒരു വലിയ മുഖം ചുറ്റുവും വന്നു. ഉടനെ ബാലർ വിവരങ്ങളുള്ളാം ഇതജനങ്ങളെ അറിയിച്ചു്. ശാപവാത്താനുവാനത്തിൽ ഭിത്തമാനന്നരാധിത്തിന്ന് യാളകാലം മുസലംരാക്കി പോടിയാക്കി ആ പോടിയാം ബാഖിവും ഒരു ചെരിയ ഇരുന്നുകുംഭവും സമുദ്രത്തി

എന്നിക്കേപ്പിച്ചു. ആ പൊടി കരയ്ക്ക് അടിച്ചുകയറി എരകം ഒന്നുംതുചെടിയായിവളരുന്ന്. ഇതുപുകഷണം സമുദ്രത്തിൽ വീണ്ടുടനെ ഒരു മീറ്റ് അതു കൊത്തിവിഴ്ച ഞാറി. ഒരു മുകളിലും ആ മത്സ്യത്തെപിടിച്ചു് കാട്ടാളം സംഭാവനചെയ്തു. കുക്കണ്ടാത്മം മത്സ്യത്തെ കീറിയ കാട്ടാളം ആ തുക്കുകഷണം കണ്ടു് അതെടുത്തു് തന്നെ അസ്ത്രാവുപത്തിനു് ഉപയോഗിച്ചു്. ശ്രീകൃഷ്ണൻ മനിമാരു ടെ ശാപത്തെപ്പറ്റാറി പിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണ്ണൊരും ഇ ഗ്രം മരംദേവകളുമായിവന്നു് ശ്രീകൃഷ്ണൻ അത്രയിക്കം സൃതിച്ചു്. ദേവദ്രാവൻറെ സൃതിക്കണ്ണേം മാട്ടനിശ്ചർ ഒന്നിച്ചു് മോക്ഷപ്രാപ്തിക്കായി ഭഗവാനെ കേതിച്ചുരൂപം വദിച്ചു്. ഇതിനെത്തുടങ്ങുന്ന് ശ്രീപരമേഹപരൻ, അശ്വനീ ദേവകൾ ദ പ്രാദശ ആട്ടിത്രംഗാർ, വസുകർണ്ണ മുതലായവർ സ്വജ്ഞിസ്ഥിതിസംഘാരകാരകനായ ആ സച്ചിദാനന്ദ നു സ്ത്രിയെ നിരവധിസ്തോത്രങ്ങൾകൊണ്ടുകഴഞ്ഞു് താണി. ദോ രകയിൽ വലിയ ഭൂക്കനങ്ങൾ കാണാകയാൽ ശ്രീകൃഷ്ണൻ പ്രാരകാവാസികളുമൊന്നിച്ചു് സാഹിപ്പാത്രങ്ങൾ കടത്തിര തേയ്യും പോയി. പാപത്തെ ഇല്ലാതാക്കണ സാഗരത്തി ത്മത്തിൽ കളിച്ചു മുഖമണം ഭാനവും മരം ഇംഗ്ലീഷ് ചും ഗളിമായി നിർവ്വഹിച്ചു്. തദനന്തരം ആധും ഹാലഭരിതരായ അവർ മല്ലണ്ണവത്രുടങ്ങി ശാന്തമായിരുന്ന അവിടത്തെ അന്തരിക്ഷം ആകമാനം പ്രക്ഷണ്ട്യുമായി. അവർത്തമഹിൽ ശകാരവാഷ്ട്വ അതിനെത്തുടങ്ങുന്ന് വെച്ചുകൂട്ടുന്നും തുടങ്ങി. പലതം മുറിവേറു് പരബ്രഹ്മം പ്രാപിച്ചു്. ശ്രൂഢാസു അദി തീന്ന് പ്രോഡാരം സമുദ്രതീരത്തു വളരുന്നിരുന്ന ഏരക പ്രസ്തിപരിച്ചു് തമ്മിൽ പ്രധരംതുടങ്ങി. ഇതുകണ്ടാവെല ഭേദം കടത്തിരത്തുചെന്നു് യേംഗനിശ്ചയിൽ ലയിച്ചു് വാന്നോർന്നാട് പ്രാപിച്ചു്. ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഇതെല്ലാംകണ്ടു് അതിഭേദവത്തോടെ ഇടത്തുകാലിന്റെ തുടയിൽ വലത്തെ

പാദം എടുത്തവച്ചു് ചിന്നാറുസ്തനായി ഇരുന്നു. മുമ്പു് മല്ലൂത്തിൽനിന്നുകിട്ടിയ ലോഹംകൊണ്ടശാക്കിയ അംഗും കള്ളിക്കലൻറി നായാട്ടിനിരഞ്ഞിയവെക്കു് ആര്യത്തരമേ ലിരിക്കുന്ന തുള്ളിക്കൽറ പാദം വുക്കജാൾക്കിടയിൽക്കുട്ടി കുണ്ടി അതോത്തമാനാഥൻനു് നിശ്ചയിച്ചു്. അതിനുംതുൽക്കു ക്കണം അവധി വലിച്ചുവിട്ടു്. അതു ലാക്കിതെരീരാതെ മുള്ളിക്കൽറ കോമളപാദത്തിൽത്തന്നു നിപത്തിച്ചു്. മുഗ്ധമാണെന്നവിചാരിച്ചു് ചുരക്കെ എടുത്തിയ വ്യായക്കു് തുള്ളിക്കൽ നെ കണ്ടു് ഭീതിയും വ്യസനവുംകൊണ്ടു് പരവശനായി ചുമത്തു്. ഗ്രവാനാകട്ടെ അവരു് ഉടൻതന്നെ മുക്കി നുംകുളിച്ചു്. ഗ്രവാനെ ദേടിവന്ന ദാരക്കുനോ ദു് ഗ്രവാക്കു് ഇങ്ങനെ അതുളിച്ചെത്തു്. “അാരുജനം മറ്റു യാദവത്തം മുതരായി എന്നു് ദ്രാവകയിൽച്ചെന്നപറയണു്. അവിടെനിന്നും എല്ലാപേരും ഉടനെമാറിക്കൊള്ളുന്നും. മസമെന്നു സമുദ്രം ദ്രാവകയെ ആക്രമിക്കും.” ദാരക്കൽ ദ്രാവകയിൽ എടുത്തി ദേവകി, ഇമ്മിണി, അജ്ഞാനക്കു് എനിവരുടു് തുള്ളസുന്ദരം അറിയിച്ചു്. ഭാവാർത്ഥരായ ഇമ്മിണിതുക്കും ഭാത്യമാർ, ദേവകി, മുതലായവർ ചുത്തയിൽച്ചൊടി തുള്ളപദം, മുഖവിച്ചു്. തദനന്നരായ അജ്ഞാനക്കു് ബാക്കി സ്രീകൃഷ്ണമാന്നിച്ചു് സപ്രസർത്തിലേക്കും തിരിച്ചു്. മാർത്ത്യമല്ലെങ്കിൽ വിപിനാന്നരത്തിൽവച്ചു് സ്രീകൃഷ്ണസ്ഥാപനാർ പിടിച്ചുകൊണ്ടാവായി. വീരനായ അജ്ഞാനക്കു് വില്ലുകലയ്ക്കാൻപോലും സാധിച്ചില്ലു്. കുലവിളംബമെന്നു പ്രത്യുഷനായ വെദവ്യാനം ദഹിപ്പിയിടുന്നിനും ഇതിന്റെ കാരണം മുനിശ്വാപമാണു് അജ്ഞാനക്കു് മനസ്സിലാക്കി. അജ്ഞാനക്കു് സപ്രസർത്തിലേതിനി ദ്രാവകയിലെ യിശ്വരപ്പം ധർമ്മജാഗ്രിക്കൈലെ ധർമ്മപ്പിച്ചു്. മുള്ളിക്കൽ വാണനാർച്ചരിയിൽ എടുത്തിയ ശ്രേഷ്ഠം തന്മൂലക്കുഴുക്കു് ഇരുപ്പോകവാസം ആവശ്യമില്ലെന്ന നിശ്ചയിച്ചു്. ധർമ്മജൻ

സോഡരങ്ങം പതറിയും കൊന്തിച്ചു് ഇതാഗ്രതിരിച്ചു്. കുട്ടികൾ നേരത്തെയാത്രക്കുശശൈഷം ധർമ്മജലൾ ഒഴിച്ചെല്ലാവരങ്ങം അവരുടെ അധികാരം മേതുവായി നിലപഠിച്ചുപോയി. ധർമ്മപുത്രൻ വീണ്ടും മുഖ്യാട്ടുപോയുപ്പാം ഒരു പട്ടി അഭ്യുമതതിന്റെ ഫീനാലെക്രൂട്ടി. ആത്മിതവസ്ഥനായ അഭ്യുഹം ആ നിരാധാരനേരക്കുക്കാൻനിയയിച്ചു്. അപ്പോൾ ആകാശഭേദഭത്രനിന്നും മോഹനമായ ഒരു വിശ്വാസം നാവും ഒരു ദേവദുർഘടനം അഭ്യുമതതിന്റെടുപിൽ ആവിഞ്ചിച്ചു്. ദേവദുർഘടന ധർമ്മപുത്രരെ ദേവലോകത്തെക്കു ക്ഷാഖാം ചു. ഏന്നാൽത്തന്നെ ആത്മയിച്ചു ശ്രദ്ധനെക്കു ടാതെ താൻ പോകുന്നതല്ലുന്നു് അഭ്യുഹം തീച്ചുപണ്ടെന്തു. ദേവദുർഘടന്റെ യുക്തിവാദങ്ങൾ അഭ്യുമതതിന്റെടുപിൽ വിചലണ്ടുംതെയുള്ളൂ. ഈ അവസ്ഥയ്ക്കിൽ ശ്രദ്ധന കല്പിവേഷം സ്ഥികരിച്ചിരുന്നു. ധർമ്മജലൾ സ്വപ്നവിശ്വാസികൾക്കും സ്വപ്നത്തെന അനുഗ്രഹിച്ചു് ഇതാഗ്രയാക്കി. ദേവലോകനിവാസികൾ ധർമ്മജലനെ സാംഘാഷണപ്രീകരിച്ചു്. ദേവലോകത്രും സംന്ദരം ചെന്നുചെന്ന് പ്രോപ്പാം തന്റെ സോഡരമാരപ്പറ്റി ആ മാത്രകാജ്ഞാജ്ഞാജിൽ അ സ്വേഷിച്ചു്. അഭ്യുമതതിന്റെ ആചാരാശസാരം അഭ്യുഹം സോഡരത്തെ നികുത്തതിൽ നിതനായി. മേലാരന്നരകം അന്തഭവിക്കുന്ന സോഡരരെ കണ്ടപ്പോൾ വാനോർന്നാട്ടിലും ഇതു നിശ്ചിരമായ അന്ത്യാധാരം പ്രചരിക്കുന്നവ ശ്രൂ എന്നു ആ നിതിജ്ഞത്താത്തമാർക്ക് സന്തുപിച്ചു്. എന്നാൽ ഉത്തരക്ഷണത്തിൽ അഭ്യുഹധാരം സോഡരങ്ങം നന്നകളിലും വരുവാൻ നിവർത്തിച്ചു് സ്വപ്നിയസ്വം അന്നവേബിച്ചു്. ശ്രദ്ധാമോഹനമായ സംഗ്രഹമായിരിയും നയനകോമളമായ സന്ദര്ഭാദ്ധികളും അവത്തെവാസം ആവും ഇംഗ്ലീഷ്യരുക്കിത്തിന്തു.

ഇതും കൊണ്ട് കമ അവസാനിക്കുന്നവെക്കിലും ഒക്കശിരോമൺഡായ ചെരുപ്പേരി എദ്ദേഹത്തോഗത്തുനിന്നം അനുബന്ധത്തം നിർഭ്രഷിക്കുന്ന കേതിരസ പീഡ്യുലം കേരളീയക്ക് പ്രദാനംചെയ്യുന്നതം മാത്രമെ കമ ഉപസംഘരിക്കുന്നുള്ളൂ.

വണ്ണന.

ചെരുപ്പേരിയുടെ വണ്ണനാവെദ്ദേശ്യം അന്വേച്ചേയ മാണം. ഈദ്ദേഹത്തിന്റെ വണ്ണനയുടെ പരമത്തുള്ളിലും വണ്ണപ്രവസ്ത്രവിന്റെ പ്രതീതി വരുത്തുന്നതിലുള്ള അസാധാരണസാമർത്ഥ്യമത്തെ. നിർഭജിവവസ്തുക്കളെല്ലപ്പോലും സജീവമാക്കുന്നതിൽ ഈദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതാകാമിനിക്കിള്ള ശക്തി അനുഭവെക്കുവല്ലമാണ്. അതിശയോക്തി, സപ്രാവോക്തി, ഉപമാ, യൈനിങ്ങനെ അലങ്കാരത്തിന്റെ ആത്യാരമായുള്ള മുന്ന വിഭാഗങ്ങളും തൃജ്ഞാനാമയുടെ മേരയ്ക്ക് അത്യുധികം സഹായിക്കുന്നണ്ട്. നവയൗവന്യുക്തകളായ തങ്ങൾനിമണ്ണികളുടെ സംശയരുധാമം വണ്ണിക്കുന്നതിൽ ചെരുപ്പേരിക്കുള്ള റാഡവം അറിയണമെങ്കിൽ അമിണി, സുഭ്രംഗ എന്നീ നായികകളുടെ വണ്ണന ഏറാവത്തി വായിച്ചും മതി.

ആക്രമണമാനിച്ചു സാഹരസ്സാനം ചെയ്യുന്നും മധുമദ്ദോഹത്തരായിത്തിന് യഥക്രമം തമ്മിൽ ചെയ്യുപോരിനെ തൃജ്ഞാനാമാ കത്താവു് വണ്ണിക്കുന്ന ഭാഗം നോക്കുക.

“ഒച്ചപ്പുടാക്കത് പറഞ്ഞുനിന്നിട്ടേന്നോ—

ക്ഷുദ്രതാലായിന്തെ വാത്തയെല്ലാം

ചാട്ടംതുടങ്ങിനാഞ്ഞാട്ടം തുടങ്ങിനാർ

പാട്ടം തുടങ്ങിനാർ പാരമപ്പോൾ.

....

തയ്യാനിൽ കാണുന്ന തങ്ങളെല്ലയെല്ലാമേ

തനാട്ടെവെരികളെന്നുണ്ടാനി.”

മല്ലപാനാന്തരം ക്രൂഡാവേശരായിത്തിന് ചില അയൽ

വാസികളുടെ ആനന്ദം നിങ്ങളുടെ എല്ലാക്കരത്തിൽ മുന്നിലെപ്പിംബിക്കുന്നവുകൾക്കിൽ അതിൽ അതിഗയിപ്പാനില്ല. തൃശ്ശൂർമാ കത്താവിന് ഇതും ഇതിലധികവും സാധിക്കും.

“മംഗലപുണികളായിവന്നീടിനാൽ
മംഗലമാരായിരുന്നുംനമാർ.
ചാലേവിള്ളുങ്ഗന ദിപ്പാരകാണായി
താലത്തിൽ മേഘനവുംരിയും
പൊൻകടം കഥ്രാടിചെപ്പുകളുന്നിവ
കൈവേവവന്നപരന്തുതെങ്ങം.”

എന്നിങ്ങനെ സപ്രദ്ധാരാഹണാവസരത്തിൽ ധമ്മജ നാപ്രിക്കരണത്തിനായി ചെയ്തിട്ടിരുന്ന ഏപ്പുംകരം ഉലയാളികളായ നമകൾ എത്ര യമാത്മവും വ്യാദിസ്ത്രുപ്പക്ഷമായി പ്രത്യുഷപ്പെട്ടുന്നു. ഇതാണ വണ്ണനാവെവഭവം! അതാണ ചെരുപ്പേരിൽടെ പ്രാബോപ്പാവം!

അംഗാരം.

കൈരളീസാഹിത്യസാമ്രാജ്യത്തിലെ ശ്രീംഗാരരസ ചക്രവർത്തിന്മാനം ആക്കാണു നഡക്കുണ്ടതെന്ന് വണ്ണി തമായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടുക അസാല്പുമാത്രം. ആ സ്ഥാന പബ്ലിക്കേഷൻ അവകാശം നംവുതിരി സമുദായത്തിൽ നീ ക്ഷീണിപ്പമായിരിക്കുന്നവെന്ന് നില്ലുംശയം പ്രസ്താവിക്കാം. തൃശ്ശൂർമാകർത്താവായ ചെരുപ്പേരിനുപുതിരി ഇന്ന് സ്ഥാനത്തിന് നൃായാവകാശമുണ്ടും ഒരു സ്ഥാനാത്മിയാണെന്നു ഒരു സംശയലേശമില്ലതെന്ന്. എന്നാൽ ശ്രീംഗാരരസ സവണ്ണനയിൽ ഒഴിത്തുസീമയെ അതിലംഘിച്ചിട്ടി കൂടി എന്ന അപരാധം അഭ്യർത്ഥത്തിൽ ആരോപിക്കാതെ ശത്രുനാമില്ല. സവണ്ണന വിമുക്തമായ കേന്തി രണ്ടായി നൂറു മൂല്യന്നതയിൽ ശ്രീംഗാരം ആവിഭ്വിച്ചുവരുന്നതെ ത്രംഗതാ വിരുദ്ധമായിരിക്കുമെന്ന് വിശ്വേഷിച്ചു് പറയു

ഞ്ഞതില്ലെല്ലാ. മോക്ഷപ്രാപ്തിക്കായി ദേവവ്രദ്ധാദികൾ ചെയ്യുന്ന സ്നേഹത്തു ഇതിനെത്തമൊഡരണമാണ്. എങ്കി ലും സഭ്രതരമായ ശ്രംഗാരസ പ്രതിപാദനത്തിൽ ചെ രഘൂരി സുപ്രസിദ്ധനായ വൈശണിയോളം നിസ്തീർണ്ണ പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ലെന്നും സമർത്ഥപ്പെട്ടതിനു.

അൻജുളിനന്നു കോമളക്കേളുവരം കണ്ണ് കാമവൊ ണക്ഷതരായ നിജങ്ങരനാരിമാർ ആ സുകമാരനെ സാഡി ലാഷം വന്നിക്കുന്ന ഭാഗം ഒന്ന് കാണുക.

“മാലോകൻ കണ്ണിന്നെൻസാഹല്ലുഹൃതിപ്പാൻ
ഭ്രാഹംതന്നിലിന്നായുംവന്നാൻ
സുദരമായോരുപത്രതനിമ്മിച്ചുണ്ടാൻ.

.....
കോമളർത്തിയച്ചിന്തിച്ചുകുണ്ഠകിലോ
ഒസാമനമിങ്കിനെ വന്നകുടാ.

.....
യാനത്തെ കാൺകിലോ വാസവവാരണ—
നാബന്തതെ ചുണ്ടുനടക്കുമ്പോരും
വാക്കിനെക്കേരക്കിലഭ്രാക്ഷയമെന്തുമെ
അക്കായാണ്ണനീടം മാക്ഷികയും.”

അഞ്ജുളിനന്നു ആക്രമണസ്ഥുമ ഏതു ആസപാലുതര മെന്ന നോക്കുക. കാമിജനങ്ങളുടെ നയനങ്ങൾക്ക് ഇതും ഇതിലധികവും ദർശിക്കാൻ കഴിയും. ഇഹലോകാന്ന തത്തിന് അപരിത്രാജ്യവും കാവുരസത്തിന് അത്രവാഹപ ക്ഷീതവും ആയ ശ്രംഗാരസം സ്ഥിശ്വയായ കവിതാകാ മിനിയുടെ കടാക്ഷ വിശ്വപത്രിക്കനിനാം വിനിറ്റുളിക്കുന്നതാണ് നമ്മുടെ ഇവിടെ ഉള്ളിംഗാവരമാകുന്നതു്.

പരിഹാസപ്രയോഗം കാവൃത്തിന്നു ആസപാലുത യെ നിസ്തീരമായി വർഖിപ്പിക്കുന്നു. മനസ്സപ്രവർത്തനെ നേരായ പന്മാവിൽ കുടിനയിക്കുന്നതിനാം ഇതും സമ

പരിഹാസപ്രയോഗം മലിതവും.

പരിഹാസപ്രയോഗം കാവൃത്തിന്നു ആസപാലുത യെ നിസ്തീരമായി വർഖിപ്പിക്കുന്നു. മനസ്സപ്രവർത്തനെ നേരായ പന്മാവിൽ കുടിനയിക്കുന്നതിനാം ഇതും സമ

തമ്മാണ്. മനഃസംസ്കാരത്തിൽ നിസ്തുലമായ അള്ളുന്നതി സിലിച്ചിത്തിനു നംബുതിരിസ്തുവായും പരിഹാസാത്തിലും ഫലിതത്തിലും അനുഭൂമിയിൽ തന്നെ വർത്തിച്ചിത്തിനു. പരിഹാസാവിദശുന്നായ കാഖവൻനുപൂക്കൾ മലയാളഭാഷയിൽ അത്യുന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനം ഉണ്ടെന്നുള്ളതു വിഖാദരഹിതമായ ഒരു പരമാത്മാബന്ധപ്പും. നുപൂർവ്വം നാരാചനിഗിതമായ ലകാരഗാനങ്ങൾ കൊണ്ടാണ് വായനക്കാരെ ധർമ്മപട്ടന്തിൽ കുടി ചരിപ്പിക്കുന്നത്. എഴുത്തുള്ളനാകട്ടെ അത്യുന്നതും, അതിഗ്രാന്തവും ഏദയം നുപൂക്കമായ പരിഹാസവചനങ്ങൾക്കോണ്ട് നുപൂത്തും നിവർഖിക്കുന്നു. എന്നാൽ പരിഹാസ പ്രധിനിശ്ചയ ചെറുപ്പേരി പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മുച്ചുക്കരണത്വവൈജ്ഞാനിലും മലത്തിലും അതിക്രൂരമല്ലെങ്കിലും പരിഹാസാശ്രങ്ഗൾ അനുഭവരഹിതമായി പരിസ്ഥിതിയിൽ അതിസംശയിക്കുന്നതാണ്.

സാഹരത്തിത്തതിലെ ആദ്ദീവാവസാനത്തിൽ വാണാർപ്പിതഗതരായ യാദവരെ കണ്ണ് കവി സംശയിക്കുന്നതെന്നും നോക്കുക:—

“വന്ന വന്നിട്ടനു യാദവന്നാരെമെണ്ടോ—

ശംഖവരമെങ്ങും നിറഞ്ഞതില്ലോ.”

ക്കുവേ പോയിനി നുപൂത്തത്തിലാക്കുമ്പോൾ

തിക്കചെന്നിള്ളതു നിന്നുണ്ടായിക്കാം.”

ഇതാണു ചെറുശ്രേണിയുടെ ഫലിതത്തിനെന്നു തിനി.

അരീളുള്ളൻ ദിവംഗതന്നായശേഷം പ്രംരക്കയിൽ എത്തിയ ദായക്കുന്നക്കണ്ണ് കൂളുള്ളൻ വരുന്നാണേന്നും ആശിഷ്ടും പ്രംരക്കാവാസികൾ മുരോത്തരത്തിൽ ആശുപ്പിലും പ്രകടനം ചെയ്തു. ശ്രദ്ധയവസ്ഥത്തിൽ ഒരുമിണംഗംകട്ടെ,

“എന്നതുകേട്ടാൽ ഒരുമിണിഡവിതാൻ

ചെന്നാഞ്ചുതന്നുടെ മണിരത്തിൽ

ശ്രദ്ധയം ചാലെ വിരിച്ചു നിന്നിടിനാൽ
മെയ്യമലങ്കരിച്ചായു പിനെ”

അർമിണിഡവിയുടെ ഭേദത്തോളും മറ്റൊ
കവി എത്ര പരിഹാസപരമായിട്ടാണ് വണ്ണിച്ചിരിക്കുന്ന
തു്? ഇതിനും ചെരുപ്പേരി കേരളത്തിലെ മരു കാവിക
ളുടെ മുന്നനിയിൽത്തന്നെ നിൽക്കുന്നു.

തജ്ജം.

എല്ലാമുഖ്യത്തിലുള്ളതു് ഭാഗവതത്തെ അടി
സ്ഥാനമാക്കിയാണെല്ലാം. എന്നാൽ മുലതെത്തെ അനേവി
യം തജ്ജമ ചെയ്യുന്നതിനു് ഇള്ളേം ഉഥാധിച്ചില്ല.
ചെരുപ്പേരിഡുടെതർജ്ജമസപത്രമാണ്. ഒഴിവും കാവിക്കൂ
തല്ലരുനായ ഈ കവിക്കു “അസ്പരസം ഏനു തോന്നുന
ഡിക്കിൽ സപത്രമായ ഒരു മാർത്തിൽ തിരിയന്നതിനു്”
ലേശവും മടിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. മനോധർമ്മ പ്രകടന
തിനു് വഴിയുള്ള ഘട്ടങ്ങളിൽ ചെരുപ്പേരി മുലഗ്രന്മ
തതിലെ ആശയങ്ങൾെല്ലാം മാത്രം ആത്മാക്കുക പതിവില്ലാ
യിരുന്നു. സംസ്കൃത ഗ്രന്ഥത്തിലെ ഉത്തമാശയങ്ങൾ
സദാശാസ്രം തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന
തിനും ഇള്ളേം ഉഥുകനായിരുന്നു. ഇന്നതെത്തെ നമ്മു
ടെ വിവർത്തകരാതുടെ ആദി ഗ്രന്ഥ ചെരുപ്പേരി നന്ദി
യാണ്.

ഉത്തമങ്ങളായ ആശയങ്ങൾെല്ലായ പദങ്ങൾ
ഇന്ത്യൻ പക്ഷത്തുകയാണ് കാവുകാരന്റെ ധർമ്മം. അങ്ങെ
നെ ഉത്തരു പദങ്ങളിൽ നിബന്ധിക്കുപ്പെട്ടുന്ന പദങ്ങൾ
മാത്രമേ കാവുമാക്കുകയുള്ളൂ. പദങ്ങളുടെ കാൽഞ്ഞതിൽ തു
ല്ലാമാറ്റിക്കു കാണുന്ന നിബന്ധംബുഡി, നാം സൂക്ഷ്മിച്ച
ആഫിക്കേണ്ടതാണ്. തികാത്ത അത്മചാഞ്ചിയുള്ള തേ
ച്ച മിനക്കിയ പദങ്ങൾ കൊണ്ട് മാത്രം, കാവുത്തിന്റെ

ഓരോ പാദങ്ങളും ചമയുള്ളവാൻ, കവി, കഴിയുന്നതു പരി ശ്രമിക്കുന്നു. ശബ്ദാലങ്കാരങ്ങളിൽ കവികൾ പ്രതിപത്തി ഉണ്ടായിരുന്ന എങ്കിലും, അതിൽ അത്മത്തെ ബലിക്കി ക്ഷവാൻ അദ്ദേഹം ആരുധിച്ചില്ല. പലേടാതും ദിനീ ഔക്സിറലൂസത്തെപ്പോലും അദ്ദേഹം പരിത്രജിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്.

പ്രതിപാദ്യം പ്രവൃത്തമാകയാൽ പ്രതിപാദനാർ തിയേപ്പുറി മാത്രമേ നമ്മക്കിവിടെ ചാൽചെയ്യേണ്ടതായി കൂടുതു. അതിനെ ആതനമാക്കിതാരിക്കുവാൻ കവി കഴിയുന്നതു പരിഗ്രമിക്കുന്നണ്ട്. മുലകുന്നമത്തെ കവി പലേടാതും അനുകരിക്കുന്നില്ലോ തന്നെയല്ല അവിടവിടെ കവിയുടെ പ്രതിഭാ വിശ്വിഷ്ടമായ മനോധർമ്മ സ്വന്തരൂപം പത്രക്ക്ഷപ്പെട്ടതുനമ്മണ്ട്.

കവിതാർത്ഥി.

കവിതാർത്ഥിയെ സംഖ്യാധിച്ചിട്ടെന്താളും ചെരുപ്പു റിയോട് കിടപിടിക്കാൻ കൈക്കള്ളുള്ളവൻ ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ വളരെ അചൂഢ്യമാണ്. “മനോധർമ്മപ്രകടനവും അലങ്കാര പ്രയോഗവും അമൃതനിപ്പുറിക്കളായ സുലഭിത പദങ്ങളുടെ മേളനവും ചല്ലിതവും പഴക്ക വും ഭൃഷിം ഒരു സ്ഥാം കുടി തികഞ്ഞിട്ടാൽ കവിത വശയിക്കണമെങ്കിൽ തീഫ്സിഗാമയെ തന്നെ ആരുദ്ധരിക്കണം.” എന്ന് പണ്ഡിതാന്തരം സാഹിത്യരസികനമായ മഹാമഹിമന്ത്രി അപ്പൻ തന്മാരാൽ തിനമനസ്സുകൊണ്ട് അഭിപ്രായപ്പെട്ടി കൂടിതും ഇംഗ്ലീഷ്യത്തിൽ സ്നേഹിയമാകുന്നു. തന്റെ മാണിക്കിയും തീഫ്സിഗാമ തബദിച്ചയത്തിൽ പ്രാദേശ്യമാനം അർഹിക്കുന്നു. അലങ്കാരങ്ങളാണെങ്കിൽ അതിന്റെലും പ്രാസല്യങ്ങളാണെങ്കിൽ ചെരുപ്പുരിനംചൂതിരി നിർബന്ധമില്ലയാള്ളായിരുന്നു. പ്രാസംകുടാതെയുള്ളതും അനേക വരികൾ തീഫ്സിഗാമയിൽ കാണുന്നണില്ലോ. പ്രാസല്യ

ഡോഗ്രിലും കവിതയ്ക്കണക്കനു മേരുയ്ക്കും ഇംഗ്ലീഷ്യത്തിൽ
ഒന്നു മുതികളിൽനിന്ന് ധാരാളം വരികൾ ഉല്ലരിക്കാൻ
കഴിയാം. എതാനും വരികൾ താഴെചേക്കുന്നു.

- എ) അപ്പിനേരവല്ലവാൻവല്ലമപ്പെണ്ണബാധയർ
വില്ലിനേരവല്ലവാൻവല്ലപ്പില്ലി:
- ര) അംബികതനംടെചെന്നൊൽപ്പുദാങ്ങലേ—
ക്കുവിട്ടുകൂപ്പുനേന്തനൻപെടായുംവാൻ.
- ന) താർത്തേനേരവല്ലനവാർത്തതനൻവെദ്വു,
വാഴുത്താവല്ലേതുമേ പാത്രകണ്ണൽ.

സ്ഥിരത എന്ന ഭോഷം സ്ഥിരഗാമയിൽ ദരിട്ടത്രം ഇല്ല
പി എന്നതനെ പറയാം. ഏദയസ്ത്രകമായ നിതിയിൽ
മലയാളത്തിൽ പ്രമമതഃ കവിതയെഴുതിയതു് ഇംഗ്ലീഷ്യ
ണ്. സരസവം പ്രസന്നവമായ ചെരുപ്പേരിയുടെ കവി
താധരിയിൽ നിന്ന് പ്രവഹിക്കുന്ന നില്ലേഖനസംഗ്രഹം ന
രകത്തിൽ നാകും ചമയുള്ളന്തിനു പഞ്ചാംഗമാക്കുന്നു.

ആരോഗ്യ പ്രയോഗങ്ങൾ.

ചെരുപ്പേരിയുടെ കവിതയിൽ ചില പ്രത്യേക പ്ര
ശ്രീയാഗ്രഹങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ട്. അവയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒ
ന്ന്, മുതകാലക്രമീയയോട് താഴെ എന്ന ചേര്റ്റു ഭാവ്യ
പ്രത്യേകതയിൽ പ്രയോഗിക്കുകയാണ്. ഉദാഹരണത്തിനു
ചില ഭാഗം താഴെ ഉല്ലരിക്കുന്നു.

- എ) “....നല്ലതുകാണുവോ—
ഇങ്ങനെയെല്ലാതാൻതോന്നിതൊയാം”
- ര) “നമയെപ്പുണ്ടെന്തോക്കുന്നതൊയാം”
- ന) “ഇഷ്ടത്തേക്കേരിക്കുന്നതോയാം”
അവിധാരവും ദാനം ധാരാളം ഉപയോഗിക്കുന്നതു
ചെരുപ്പേരിയുടെ ഒരു പ്രത്യേകതയിലാണ്. ഇതിനു കൂ

രണ്ണ അന്ന തമിഴിനു കേരളീയരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായി തന്ന പ്രചുരപ്രചാരമല്ലാതെ മരറാനുമല്ല.

“മേവിനിനീടനു” “കണ്ണനിനീടനു” ഇതുംബി പ്രയോഗങ്ങൾ തുണ്ണുഗാമയിൽ സുലമോണ്.

പാദപുരണാത്മം “രൈ” എന്ന നിപാതത്രതെ ചെരു ഭ്രഹ്മരി യാരാളമായി ഉപയോഗിച്ചിട്ടിട്ടുള്ളതു് അഭ്രേമത്തി നേരം പ്രത്യേക പ്രയോഗങ്ങളുടെ കുടുതലിൽ ഉംപ്പേട്ടു താവുന്നതാണ്. ഉദാഹരണം:— “ഉണ്ടായീലെന്നാമെ പാ ശഭ്ദനിക്കോ”

അലക്കാരം

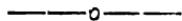
ചെരുഭ്രഹ്മരി അലക്കാരങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽ അ ചംഡാവമില്ലാത്ത കവിയാണ്. പ്രതിപാദ്രവസ്തുവിനേന്കു റിച്ച് വായനക്കാരനു ചുറ്റിബോധമുണ്ടാക്കുന്നതിനാണല്ലോ കവി അലക്കാരങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. വർഗ്ഗം വസ്തു വിനേരം ചുറ്റിണ്ടായ പ്രതിതിക്കു കുടുതൽ ഉപകരിക്കുന്ന അഞ്ചപ്പുറുളക്കങ്ങളായ അലക്കാരങ്ങളാണ്. അതുകൊണ്ട് ചെരുഭ്രഹ്മരി നംചുതിരിയും സാമ്രാജ്യകാരങ്ങളേക്കാണോ അം അധികം പെത്തമാറിയിട്ടിട്ടുള്ളതു്.

പാദപുരാതയുടെ മാധ്യമം അറിയുന്നതിനു് അതിരി കുന്നപാത്രം വയററിലാക്കേണ്ടയാവശ്യമില്ലല്ലോ. ഒരു തരി പാദപുരാതയുടെ വായിലിട്ടാൽ മതിയാക്കം. അതു പോലേതനു ചെരുഭ്രഹ്മരിയുടെ അലക്കാരപ്രയോഗസാമ ത്വ്യവും അതിനേരു സപാരസ്യസമുല്ലിയും അനാദിവശ്രാവ രമാക്കുന്നതിനു്, സ്ഥാലിപ്പലാകന്നായെന ഒരു ഭാഗം ഉണ്ടിച്ചാൽമതി. അതുണ്ണൻ കണ്ണിനു നഗരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതിനേക്കുറിച്ച് ചെരുഭ്രഹ്മരി വർഗ്ഗിക്കുന്നതിങ്കി നന്നയാണ്.

“പ്രാസാദംതന്നിലെ വാതായനങ്ങളും
വാതിലുമെല്ലാം തൃക്കയാലേ

രണ്ടു കാലങ്ങളിലും ഉണ്ടിത്തമായോരു
കണ്ണിനമാകിന മറിരവും
കാവ്യം നിന്നും കാന്തിയെക്കാണ്ടമാനായ്
കണ്ഠമിഴിക്കുന്നതോ എന്നതോനോം.”

ചെരുപ്പേരിയുടെ കവിതാവനിതയുടെ ഓരോ പദവി
സ്വാസത്തിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ആകർഷണീയത അവാച്ചു
മെന്നേ പറയേണ്ടതുള്ളൂ. ഭാഷാ ലാളിത്രും, രചനാവേ
ശിജ്ഞിപ്പും, വിഭാവനാവേഖവും, അലങ്കാരപ്രയോഗവേഡ
ഗംഭീരം മുതലായി എത്തംശംകരണേട്ട് ഒന്നേക്കിയും തു
പ്പിംഗാമയോട് കിടപിടിക്കുന്നതുകൂടി ഒരു ഗുമ്മമോ ചെരു
പ്പേരി നമ്പുരിയോട് തുലനം ചെയ്യുത്തക്കു ഒരു കവിയോ
കേരളത്തിൽ ഇത്തുചൂണ്ടുന്ന ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു നിർ
ഖിവാദമാണ്.

സ്പർശാരോഹണം.

—o—

ഭ്രാഹം തീർത്തതാൽ മദിരംതന്നിലെ
ശോഭവാനായ് നിന്നകാർജ്ജൻതാൽ
പിന്നുമോരാരാകായ്യും ഒളാത്തങ്ങൾ
തന്നിലെന്നിനാനന്നാതന്നാർ
മനിടഭാരംതാരെന്നല്ലാമേപാക്കിനേ—
നെന്നല്ലോചിനിച്ചുനിന്നതില്ലോറ
എത്രമേപായിതില്ലെന്നതോന്നനു
അബവനാരാട്ടെട്ടിനുകണ്ണാൽ
ഇന്നിവർത്തന്നയടക്കിനിന്നിട്ടവാൻ
മനിലുംവിണ്ണിലുമാതമില്ലോ
പാലിച്ചുപോരുന്നോരെന്നയങ്ങാക്കിനോറ
കാലനംക്രമെന്നടിക്കുമത്ര
അന്നുന്നരാധിത്തുംനവന്മാർവന്ന
വിന്നനാരാക്കണപിന്നെയല്ലോ
രക്ഷിച്ചുനന്നായില്ലോരുന്നതോന്നനു
കൈഷിച്ചുവെന്നതുവന്നങ്കുടാ.
തങ്ങളിൽവയസ്യരവീരവെരവുംപോക്കിച്ചു
തങ്ങളിൽത്തല്ലിപ്പുവെന്നെന്നാവു
എന്നതിനുഞ്ഞാരുളുവിനെന്നതുപോ—
ലെന്നവൻചിനിച്ചുനിന്നനേരം
നാരദൻമുഖായമാമുനിമാരെല്ലും
ദ്വാരകതന്നിലെഴുന്നള്ളിനാർ.
ആശിച്ചുനിന്നഞ്ഞബാലവകന്മാരെല്ലു—
മോടിച്ചുന്നങ്ങവർച്ചാരതപ്പോറ

നണ്ണക=വിചാരിക്കക. വസ്യറം=വലിപ്പം.

നാരിമാർവ്വേഷത്തിൽപ്പാരാതെപ്പുകിച്ച്
 വീരനായജൈത്രസാംബവനതന്നെ
 തോല്പിക്കവേണമിമാമുനിമാരെയെ—
 നാത്മനിച്ചിത്തിച്ചുനിന്നുചൊന്നാർ:—
 “അർദ്ധകന്ത്രനായുംകാമിച്ചുനിന്നൊരു
 ഗർഭിനിതാനിവള്ളുണ്ടാകാണു?
 എന്തിവജൈനംപെരുന്നതെന്നിങ്ങിനെ
 ചിന്തിച്ചുചൊല്ലേണ്ണംനിങ്ങളിട്ടോ”
 ഇങ്ങിനെകേട്ടുള്ള മാമുനിമാരെപ്പും
 പോങ്ങിനകോപവുംപുണ്ണചൊന്നാർ:—
 “പീരിയാളുവുമിന്നാരിപെരുന്നതു
 ഷോരമായജൈത്രാരു വൻമുസലം
 സംഗമമില്ലിത്തുംഭായു് നിങ്ങൾക്കും
 വംശവൂക്രൂടു മട്ടിത്തുക്രൂട്ടം”
 ചില്ലീലപ്പുണ്ണള്ള ധന്യമാരിങ്ങുനെ
 ചൊല്ലിനിന്നും നടന്നേരും
 കൈതവമെന്നേയെപ്പുതങ്ങൾ ചിന്തിച്ച്
 കൈകളുംതച്ച് ചിരിച്ചുചൊന്നാർ:—
 “നഞ്ചനിമാരുടെന്നൽവരംമുലധായു്
 നമകന്നണായി സാംബവനിപ്പോരം”
 മംഗലംവേരറ്റബാലമാരിങ്ങിനെ
 തങ്ങളിൽഭാഷിച്ചുനിന്നുനേരം
 നോക്കുന്നതെന്നുങ്ങളുചൊല്ലിനിനീടിനാ-
 നാകലനായിട്ടുണ്ണംബവനപ്പോരം
 എന്തിതിന്റുകാരണമെന്നുങ്ങളുചിന്തിച്ച്
 മദ്രായല്ലാങ്ങംനിൽക്കുമ്പോരം

ചുക്കക്ക=പൂവിക്കക്ക, ധരിക്കക്ക. മുസലം=ഇരുവുലക്ക. അർട്ട
 കുൻ=കുട്ടി, കുഞ്ഞു്. തച്ച=തല്ലി.

നിന്നോരുസാംബവൻറെ നാലിയുംപൊട്ടിച്ചു
 വന്നതുകാണായിവന്നുനാലം
 എന്നതുകണ്ണള്ളിപ്പാലുകനാരല്ലോ—
 മേറിനപേടിയുംപുണ്ണിചൊന്നാർ:—
 “നമ്മനിമാങ്കരചൊല്ലപ്പാമിങ്ങിനെ
 ഉണ്മയായ് ചെയ്യുമെമ്പവന്നിതിപ്പാ—
 എന്തുനമ്മകിപ്പോളിങ്ങിനെന്തോന്നവാ—
 നന്ത്യമാംകാലമിതെന്നവന്ന
 പാരിലെ ലോകരിൽ പാപികളെന്നാഴി—
 ചൂജമെചൊല്ലായിന്നമെയിപ്പോൾ”
 ഇങ്ങിനെചൊന്നതനെന്നയുംബെകക്കാണ്ടി
 മദിരംതനില്ലുംചെന്നചൊന്നാർ
 “മാമുനിമാങ്കരശാപത്രത കാണ്റമിനി—
 മാപാപിമാരായഞ്ഞദിർമ്മലം”
 യാദവന്മാരതുകണ്ണാങ്കരത്തു
 വേദവുംപുണ്ണനടിങ്ങനേരം
 മുക്കിനേൽക്കെവച്ചുനോക്കിനിനിടിനാൻ
 മുക്കരപ്പോലെയക്കാവ്സ്ത്വന്താൻ
 ഉറുമായുള്ളാങ്കരശാപത്രകാണ്റകയാൽ
 വ്യത്രനായ് നിന്നാളുള്ളാതുരുണ്ടുനാൻ
 കമ്മാരകെകാണ്ടന്നരാക്കിച്ചുനിന്നടം
 തിശ്വയിൽനിന്നാളുള്ളാരമ്മസലം
 ആഴിക്കൈംതനിലാ ക്കിനിനിടിനാൻ
 ശ്രഷ്ടിച്ചുനിന്നോരുവബണ്ണംതെയും
 നിമ്മലസാഗരവിശ്വാസിച്ചു മുഖ്യം—
 ചുർമ്മികൾക്കാണ്ണവിതയ്ക്കു ധാരെ
 തീരത്തുനീഞ്ഞുചുത്തുകാണായി
 തേരകമെന്നാരുപേരുമായി.

വണ്ണത്തെവിണ്ണതുകണ്ണാകനേരത്ത്
 മണിച്ചുനാക്കാതമീനമപ്പോൾ
 വായ്യാണ്ടുചാലെവിഴ്ഞ്ഞിനനേരത്ത-
 ഞ്ഞക്കന്നായുള്ളതാദാശനപ്പോൾ
 ഓട്ടമാണ്ണിട്ടമയീനത്തെത്തന്നായും
 കുട്ടമായുംകിപ്പിച്ചുപിന്ന
 കാട്ടാളനായിട്ടുകാഴ്ച ചയെന്തകിനാൻ
 കാട്ടുപോകുന്നുണ്ടതിനെ
 കൈഷണംകണ്ണവനക്ഷണംചെന്നതൻ
 പക്ഷണംതന്നിലുംപുക്കച്ചപിന്ന
 മേതിയെടുത്തതിലുള്ളതാൽപോധത്തെ
 കീറിയെടുത്തതുകൊണ്ടുപിന്ന
 യോഗ്യമായുള്ളതാരമാർഖണ്ണനിർമ്മിച്ചാൻ
 മാർഖമായാക്കാൻതന്നാവിണ്ണിൽ
 പാട്ടുവന്നിട്ടുന്നാരിണ്ണലെപ്പോക്കുന
 കൊണ്ടത്തനേപ്പാട്ടന്നാനന്നനേരേ
 ശാപത്തെക്കാണ്ടുള്ളംരാപത്തെച്ചിന്തിച്ചു
 വേപിച്ചുനിന്നുള്ളംലാക്കുമായും
 എന്തിനിച്ചുപ്പുതെന്നിക്കുന്നെനെചുപ്പിക്കും-
 അന്യവരപ്പോലെയങ്ങായിക്കുണ്ടാൻ
 ശൈഷിച്ചുനിന്നോരുംചെണ്ണുമെ
 ശൈഷിച്ചുകുടിതായെന്നന്നാണി
 പാരംതെള്ളിത്തുള്ളംതുള്ളംവുമായവൻ
 ദ്രാക്കതന്നിൽവിളിക്കുംകാലം
 അംഭോജസംഭവൻജംഭാരിക്കുംവായു-
 ഇള്ളവുതമായിവന്നംബവരത്തിൽ
 സംഭാവിച്ചുപോട്ടവന്നുവാലുംവാക്കുകാ-

റോക്കേ=മതപും ധിക്കിക്കന്നവൻ. പക്ഷണം=കാട്ടാളന്നൻ കുടിൽ.
 ചൂതി=അനുഭൂം. മാർഖണ്ണം=അനുപ്പ്. ഇംഭാരി=ഇന്ത്രൻ.

ണ്ടംഡോജംനതുനെനവാഴുത്തിനിന്നാർ:—

“വേദങ്ങളായോരപാദപ്പന്നനാട

മീതേനിരത്താരചചന്തളിരായ്

അവധിനനിവാദമന്വാചസന്നതം

കവിട്ടകുപ്പേന്നൾത്തന്പുരാനെ!

| കേവലനായൊരനിന്നാടവെവഭവ-

മാവത്തലേതുമേവാഴുത്തവാനോ

എററനെള്ളിഞ്ഞെന്നപ്പാലിച്ചുകൊണ്ടുണ്ട്

പോറി! യൈനേന്താനൊചൊല്ലവല്ല

എള്ളിയനിരത്തുകുള്ളാരേന്നുയൈപ്പാലേപാ—

യുള്ളിയനിരത്തുജഗത്തിലെങ്ങാം

സന്തതംനിനോരനിന്നെന്നയുംകാണാതെ

യസ്യരായുപ്പാകാണ്ടൊരാരിപ്പുരിയ

തോയങ്ങൾതോരംവിള്ളങ്ങിനിനീട്ടന

തോയജവല്ലഭന്നനപോലെ

ജാതങ്ങളായുള്ളത്രങ്ങളുള്ളത്രിൽ

ചേതനനായോനെകൈതൊഴിഞ്ഞാൻ

അത്രുങ്ങളായുള്ള വാക്കുങ്ങൾകൊണ്ടഞ്ഞാം

വേദനായുള്ളതുനിതാനപ്പോ

പാരല്ലുമണ്ണാവാൻകാരണംനീയല്ലോ

പാലിച്ചുനിന്നുള്ളനിതാനപ്പോ

കേട്ടവരുന്നതിന്കാരണംനീയല്ലോ

കേവലനായതുനിതാനതു

ഹരുനായുനിന്നുള്ളചരുനായുനിന്നുള്ള

ചരുക്കലായരനായതുനി

മന്ത്രമായുനിന്നുള്ളതുന്ത്രമായുനിന്നുള്ള

ചിന്തിച്ചുകാണ്കിൽമരിഡാരമല്ല.

അന്തണ്ണരോത്തുനവേദമായുനിന്നു—

മനതമില്ലാതോരുന്നിതാനതു
 കാക്ഷന്നതാകിലിനിന്നുടെവെദ്വൈ-
 മാക്ഷമേകാണാവത്തല്ലേയെത്തും
 ഏതൊരുവേലയുള്ളബന്ധമില്ലാതന്നി
 ബന്ധമുണ്ടാനുതോന്നിക്കുന്ന
 ഒന്നത്രവാതിലില്ലെന്നുംതന്നിൽപ്പു-
 കാനുചൊഴിഞ്ഞവസിച്ചുചെമേ
 അവലംതെന്നയെന്നിക്കുള്ളതെന്നമ-
 ങ്ങവലമായതുതാൻതാനെന്നും

സന്തതമിങ്കിനെചിന്തിച്ചുകൊംഡാവാനായ്
 രണ്ടായിനിനെപ്പുകള്ളുപിനെ
 ഉണ്ണണുമറക്കംതുടങ്കിനെതല്ലാമെ
 വേണ്ടെമാത്രതനപാത്രുകണായ്
 മററവനായനിനക്കുനിനയുള്ളുംബാർ
 മററംവിള്ളക്കെമമററവേണ്ട
 പന്തിരണ്ടാണ്ടതിൽമാടങ്ങൾമേരേലേ
 പന്തിരണ്ടാമതിൽനിനിരിപ്പും
 ഓരോരോവേലതോട്ടാരോരോനേരത്തു
 കീഴേവതനിലിലുമണ്ണതാനും
 കാരിയമോരാനെ ചിന്തിച്ചുരപ്പാനായ്
 ചാരത്തനാലപ്പുജാഭൂപ്പും
 തന്നിൽവരുന്നോരപ്പാരാതെചൊൽവാൻതന്നു-
 മുന്നിലുണ്ടെവരുന്നനുന്നനായ്
 വീടുപണിക്കമരെററവരുണ്ടുമുണ്ടിനെ
 വാട്ടമകന്നനിനെപ്പാഴുമുത്തും
 സഖരിച്ചീടുവാൻചശേലരായിനി-
 നാഞ്ഞപേരുണ്ടതിൽത്തണ്ണിയെന്നും

ഒയുത്രവാതിലില്ലെന്നവലംനുവദ്വാരങ്ങളോടുകൂടിയ ഒന്നുംനേരിരും.
 തന്മീഉംച്ചും.

നട്ടിയുള്ളതുങ്ങുന്നായിമേരിനി -
 സോട്ടയാംവഴ്ത്തികളുള്ളിലേപോയ്
 നീബൈപ്പുറത്തുകളുമായങ്കിനെ
 മേഖലത്തിൽനിന്നവർപ്പിപ്പു
 മലപ്പുത്തിൽനിന്നഉള്ളവള്ളിതന്റുണ്ടോപോ -
 യെത്തിനിനിനീടുന്നനിനിരിപ്പിൽ.
 അരുളിതന്നെയറിത്തുനിനിടവാൻ
 ദിവ്യരായുള്ളവരെററമില്ലെ
 അദ്ദേഹംവിശാപൊളിത്തുനിനിടവോ-
 ഇവിംഗാട്ടുമാമധ്യലത്തിൽ
 പിന്നെയുംചുക്കുന്നാരെത്തിൽക്കാരൻ-
 മെന്നതുചൊല്ലവോരക്കാണ്ണിലെങ്ങും.
 മായത്തുവെവഭവമെന്നണ്ടുചൊല്ലുന്ന
 മാനൃതായുംനിന്നഉള്ളമാമുനിമാർ
 അങ്ങപിന്നുകിലത്തങ്കിന്നെക്കുട്ട-
 യെങ്ങപരിഷ്കാരേതമില്ലുന്നമേത്താൽ
 നിന്നുന്നെവഭവംകാണ്ണതെന്നാതോ
 നിന്നുന്നയിച്ചിടിനേൻപണ്ടുപണ്ഡിതേ
 അന്നനിന്നെവഭ്യാമിന്നങ്കിന്നേപോക്കുട്ട
 ഇന്നനിനിവേണ്ടതേചൊല്ലക്കുവണ്ട
 അംബുജംതന്നെടുംബുരുവോക്കുന്ന
 നിന്നുംപുക്കുരുക്കുള്ളിൽ
 അവിനിനീടുന്നാരുള്ളുനിന്നൽക്കുവാൻ
 കുപ്പിട്ടുനേൻചേരുമ്പത്തുരാനേ.”
 ഉത്തവായമാഴികൊണ്ടുള്ളതവായപരംനെന്ന
 പരിചോട്ടുകുന്നവൻതുള്ളന്നേരം
 പെരിയൊരുപ്പുതുനരികേചെന്നാണ്ടത്തിനാ-
 നരിയോട്ടമരിയോട്ടവിരവോടപ്പോൾ—

സംശ്വരം—അവരുടെയാംകാരം. അന്തപ്പ് =കാഞ്ഞം. വുക്കുളുക്ക് =വുക്കുളു
 കുക്ക. അരി=ശങ്ക. ഹരി.

“ഉടയോന്നായ്ക്കുവംഗിൽക്കനിവെന്നിൽവത്വാനായ്
അടിയന്തരിക്കേവന്നടിക്കുപ്പുണ്ട്.
എവ്യാഹിനംപദംതന്നെകാട്ടതറിച്ചംകടക്കണംകൊ-
ണ്ടുമെമണംചരണ്ടുകന്നാരെമലിപ്പോര്.
അവനിതിൽക്കനമല്ലാമഴകാടങ്ങകന്റതാ-
യിനിനിശ്ചിരമനക്കാവിൽനിനവരിപ്പോര്?
മരജന്മാർന്നയന്നങ്ങൾകൊതികൊള്ളുന്തിരുന്നേ
ഇനിയുമങ്ങവനിയിൽവന്നിക്കമാരോ?
ഒരിക്കയുമനക്കാതക്കൽതനിക്കുകാണത്താതെ
മരക്കാതക്കൽതനിൽവച്ചുമരയ്ക്കുമാരോ?
ഒരിക്കൽനിന്തിരുനക്കാലിക്കുരയ്ക്കാൽനാഴികനേരം
മരക്കാതെമനക്കാവിൽധരിക്കാഞ്ഞം
കനത്തിൽവന്നടതറിച്ചംമനസ്സാപംകളുപ്പാൻമ-
രോരുത്തന്നണ്ണിവനേന്നനിന്നയേക്കാലാണ
അന്നല്ലമായ് പലപ്പോരുവന്നലപ്പാടങ്ങകരുവാൻ
വെല്ലുംനന്നിൽചേരുമതലപ്പേട്ടുകൾതോൻ
ജനിപ്പോരുവിന്നപ്പാടം മരിപ്പോരുപിണിപ്പാടം
ഇനിപ്പോരുമിനിക്കെന്നനിന്നയോക്കണം
ചെരപ്പുമായിരന്ന നാർഡിചെരപ്പുപ്പിശേഷരുപലതമായ്
ഉരതോരുവന്നതിൽപോയ് ചിലപ്പോരുശല്ലാം
മനക്കാതക്കല്ലെക്കിക്കളിക്കുമണ്ണല്ലെക്കിക്കാണ്ണമാൻ
കൊതിക്കുന്നതെന്നനിക്കോയിനിരക്കെന്നല്ലാം
ഉമിണ്ണംവായ്ക്കുലതേതന്നമിണ്ണാരുനിലതനിൽ
കമിണ്ണനിയുതണ്ണങ്ങപ്പുരണ്ണനേരം
അണ്ണതുവന്നഴിവെത്താനാളുണ്ണന്നില്ലെന്നതുകൊണ്ട്
പാണ്ണത്തീച്ചനക്കാവിൽക്കനമാലിപ്പോര്

മര=വേദം. കനം=ഘനം. അലപ്പുച്ച്=ഖഃവം. തലപ്പുച്ച്
ക=നമസ്ത്രിക്കക. പിണി=ഖഃവം. നിര=ആളം. ഉമിണ്ണക=തുപ്പക്ക.

മരണംവന്നാത്തീച്ചംവൃന്ദംവന്നഴനീച്ചം
 കരങ്ങുതുള്ളന്നങ്ങളുവരുന്നുനരാ
 ശരണമായുമനികൾക്കുമരുവുന്നനിന്നചരണങ്ങൾ
 മരണമാലകരുമാരുളീംഞം
 ജഗദിശ! പരനിനോടുതിയായുംവുംശാല
 ജൂതപുണിഡിവേരപ്പിരത്തെതല്ലാം
 നമ്മിഷഭേദാനിവൻതുനെന്നതുന്നിപ്പോരക്കുണ്ടാം
 നമസ്കാരംനമസ്കാരനിനക്കാരപ്പോഴാം”
 പുതിയചോൽക്കാണ്ണപ്പുതിയശംതനെന്നയ-
 പ്പുതിയതിനിന്നപ്പക്കണ്ണപ്പോൾ
 മുഖിതരായിരുന്നിക്കൊള്ളുമ-
 മുകിൽവാറ്റുന്നതനെപ്പുക്കണ്ണാരെ
 “അരത്തേരുംനിന്നിരവരിത്തുണ്ടുണ്ടാം-
 ക്ഷരവെയ്യാനയ്യാമുകിൽവാറ്റാ! നിന്ന്
 മരകളായിരുത്തുപൊതുളായംപിനെ
 മരഞ്ഞല്ലോനീതാന്മരുവുന്ന
 ദഹനനായതുംപുന്നനായതും
 പവനനായതുംപരനേന്നീ
 അവനിയായതുംഗഗനമായതും
 അഴകിൽവാണ്ണംപരനേന്നീ
 അരയണനായതുംവരയണനായതും
 കയണക്കാതലേ!പരനേ!നീ
 മദനനായുംചുനമനതാരിൽനിന്ന
 മലിനരാക്കുന്നചിലരേനീ
 അകതാരിൽനല്ലോരിവായുമനിന്നിച്ച-
 അഴകുതിത്തീച്ചംചിലപത്തല്ലാം
 സമനായുമേവനയമനായുമനിന്ന അ
 കമയുടീച്ചംചിലരേനീ

കരണം=ഇന്ത്രിയം. കരം=മിക്ക.

നരകമാഡ്യാങ്കക്കൽതനിൽനിന്ന്
 കരയേറിട്ടനകനിവോട
 പരണ്ണതാരിയവന്നടിമയായ് പുക്ക
 മതവുമെങ്ങളിൽനിന്നവേണ്ട ?
 കസുമംതനിലെമൺപോലെനിന്ന
 ഭവനങ്ങളെങ്ങനിരണ്ടാണ !
 കടികൊംഖക്കുംതന്മകനക്കാവിൽവന്ന
 കവലയംവെള്ളംനിരതേതാണ !
 മരണമുണ്ടിനിവജവാനെനോള്ളം
 പരനെ ! മാഴ് കന്നുമരയും
 കഴക്കാതലേ ! വിരവോട
 കമലതന്മടക്കരതളിൻതനാൽ
 കലിതമാഡ്യാങ്കക്കശലെനിൽ
 വിലസേണംചേരുമമരവില്ലാതാങ
 മുകരംതനിലെമുകുംപോലെ
 നെടിയോരന്തകൾക്കാട്ടരായ അഞ്ചു
 കട്ടരായല്ലോവന്നണ്ണുനു
 കമലക്കണ്ണമുനകനിവോടെങ്ങളോ—
 ടണ്ണയേണ്ടിക്കാലമണ്ണത്രുതേ
 ഇനിയുമെങ്ങൾക്കജുനിതന്മട
 ജംരംചൂവാനോമടിയുണ്ട്
 അതിനുനിന്മടക്കരണയില്ലാണ്ണിൽ
 കഴിവില്ലേതുമേക്കൽവൻ !
 പരനേനിന്മടചവരണ്ണപ്പുബോടി
 പലപ്പോഴുമെങ്ങർതലതനിൽ
 മതവിദേശമേപിരവിയണ്ണകിൽ
 മലർമാതിന്മാരുപുണ്ണർവോനേ !
 ചെത്തായുള്ളതുള്ളതുവിതവാരിയി
 തരണമെങ്ങൾക്കിടതരവേണം

ദിക്രം = കല്ലുടി. കട്ടരു = കറിനം. തരണം = കടക്കൽ.
 മലർമാരു = മഹാലക്ഷ്മി. മലർ = പുക്ക് പം. മംതു = സ്ത്രീ.

അംഗിനിനാട് ചരണ്ണസേവയാം
 അരിയോരുതോൺഡിയൈരുളം
 അടിമയായു് പുക്കോരിവന്നൊന്നാനെന്നം
 വെടിയുന്നിലെന്നിനുവാലെ
 അഴക്കിൽത്തിന്നിടംനിൻകുഴലിൽചേപ്പുങ്ങ
 കനിവുണ്ടാക്കേണമിനിയയ്യോ!”
 ഒരുദിവസാനുഭവമുള്ളിതാംഗകരായടക്കൾ
 സ്ഥാപ്യിയരിച്ചവനിഹപത്മനേതൃനേതരവാ—
 “ക്ഷീരസാഗരവാരിരാശിയിൽ ഫുത്തിനാർ:—
 നാഗവിരവരാസന
 താരിക്കമാതൊട്ടകുടിമേവിന
 നീരജായതലോചന!
 വാരലാവിനനീരദാവലിനേരഴും തവച്ചുവരുത്തെങ്ക്
 പാരമുള്ളിലെഴുന്നേരോനക
 ഒലോരപാതകഗാനതയേ
 പാരിടത്തിലുരത്തുനിന്നൊര
 ഭാരമന്നൊട്ടപോക്കവാൻ
 പാരിക്കുവന്നപിന്നിതെന്നത
 ചേരുന്നില്ലിതുചെഞ്ഞേമെ
 പാരിടത്തയകതെട്ടുതെതാര
 ചാരനിനടക്കതെന്നയും
 അതരിച്ചയരിച്ചനിന്നതു
 മേഖിനിക്കുപൊരുക്കമോ?
 നാമഗ്രപമകന്നനിന്നൊര
 നാമനേന്നളിനേക്കുണ്ടാം!
 നാരദാദിഭിരാനതംതവ
 നാമഗ്രപമപാസ്യുമേ.
 വിതരാഗമുന്നിത്രവൻഡിത

അരിയ=വലിയ. വാരലാവിന=ബംഗിയുള്ള. ഉപഖൂശോ=
 വണികനം.

ബോധത്രപദയാനി യേ!
 വിക്ഷണാനമിതെന്നിൽനൽക്കു
 മോക്ഷദംകരണാസ്പദം
 എവമെന്നത്രമായതിൽ
 മെവിനിനൊരുവേവനേ!
 വേദനാവലിവേർപ്പെട്ടപ്പോൾ
 പാദസേവവഴ്ഞ്ഞുനീ
 ധാരണാദികളാദരിച്ചുഴു-
 മാരണാദികളാദരാൽ
 ശൈഖരായക്ഷതാന്തകിങ്കര-
 വാരണായവനാന്തര
 നിന്നനീതിയിലുള്ളിൽന്നിന
 നിന്നപദംനിവിലേപ്പരാ!
 ഉള്ളമറ്റതെള്ളിഞ്ഞുതോന്നക
 മാനസേമദലാലസേ
 കേൾവാദ്!കനാമമാണെഴു-
 മിശ്രനിന്നന്നയനാഖല്ലു
 ക്ഷേമപാശവിനാശമെങ്ങുള്ളി-
 ലേഗ്രമാരങ്ങളുണ്മേ
 ദേവദേവ! ദയാനിയേ!തവ
 ചേവടിത്തൻ്ത്രകേവലം
 പാതകാതപശ്യന്തയേമമ
 നാമ!നൽകകസാദരം
 ഘൂഷിവിര!വിരിഖവദിത!
 തുഷ്ടി!രാമ!മുപാംഖുഡേ!
 എഷ്ടിരക്ഷണി!പൂതിതാവില!
 നിഷ്ടിളാത്മകനേ!നമഃ
 വേദസാരവിനോദനേ!നമഃ
 വേദപാലകനേ!നമഃ

ധാരണാദികൾ—യമനിയമാദി ഏക്ക്യേന്നാണ്റെ, ചേവടി—പംഭം,
 അത്രവ്യം—മൃട്ട്, ഭഃവം.

വേദവേദികൾവേദ്യനേ!നമഃ
 വേദമായവനേ! നമഃ”
 ഉത്തമകാന്തിമെത്തിയെഴുന്ന
 നിത്യുന്നനീതിയോടെ
 ക്ഷേത്രപൊഴിഞ്ഞുചിത്തമഴിഞ്ഞ
 ഒരുപുകള്ളുനേരു
 അപ്പികളുന്നവിശ്രൂതരായി
 മിശ്രിതരാധാവാനോർ
 അച്ചുതനേവചെയ്യതിനായി
 നിശ്വലരായ് പുകള്ളാർ:—
 “സന്തതമാണ്ഡബപ്പുരകാന്തി
 ചിന്തിയെഴുന്നനിഹൈ[ം]
 അന്തികമാളുമന്തക്കാഠിതി-
 യുന്തിയകറുവാനായ്
 അന്യതകാണ്ഡമന്തപ്പുണ്ട്
 മനനക്കാണ്പുതനിൽ
 സുദാരമായിനിന്നവിള്ളേ-
 കെന്നാർത്ഥനാണേന്നേൻ
 ഭാരതമായപോരിലിഴിഞ്ഞു
 വിരതപുണ്ഡമനോർ
 നേരില്ലയാതയീരതപ്പുണ്ട്
 പോരത്രടങ്ങുമപ്പോരം
 പാത്മനിൽമേവമാർത്തികളുണ്ട്
 തേർത്തടമാണ്ഡനിനെ
 ചീർത്തഴുമല്ലത്തീപ്പ്‌തിനായി
 വാഴ്‌ത്തിവണ്ണങ്ങിനിനോർ.
 വിജ്ഞലവരളിലിണ്ടതിരണ്ട്

മെരുക്ക=വർഷിക്കക. ഹഴിഞ്ഞ്=അവക്കിച്ച്. തിരഞ്ഞ'=എ
 ങ്ങായി, വർല്ലിച്ച്.

മണ്ണിവരാതവണ്ണം
 കണ്ണകൊള്ളേണ്ണമിണ്ടയ്ക്കുള്ളത്ര
 കൊണ്ടയ്ക്കേണ്ണവേണ്ണ!നീ
 നിഷ്ടുളമായനിൻക്കഴലെനിൽ
 നില്ലുമാരാക്കേണ്ണം
 ഉള്ളകടമായിനിത്രുമെഴുന്ന
 ഭഷ്യുത്തിപ്പോക്കവാനായ്
 കേതിപൊഴിഞ്ഞുമാമുനിമാക്കി
 മുക്കികൊച്ചുത്തനാമാ!
 ദിനമിതിചേക്കംമത്തയ്ക്കുള്ളത്ര
 വിത്തമഴിഞ്ഞുമേംഞ്ഞ
 എത്തുകവന്നുത്തുവശത്തി-
 ലത്തയ്ക്കെടാതവണ്ണം.
 സകടമായവൻകുട്ടത്തീത്ര
 തന്റുകരയേറുവാനായ്
 നികനിവായജം ഘകളുകൾക്കിം പക്ഷജലോചനാനീ
 വൻകനിവാണ്ടുന്നകവതിനാ
 ശങ്കകാട്ടക്കൊല്ലാതെ.
 മന്തപ്പുണ്ടുനിന്നുമനുസ്ഥിരമായി
 നുംനലിലസന്നതമാണ്ടുനിന്തിതരായത്തെങ്ങാം
 ചെന്നിന്വിശ്വവൻനരകത്തിൽ
 നിന്നാഴലുന്നകാലം
 ഹംതുതിപ്പുണ്ടകിങ്കരൻവന്ന
 ശങ്കകുള്ളത്രുചാലെ
 ചെക്കന്തതനിലെങ്കാളുവിഴ്ഞ്ഞതു
 സകടമാക്കംപ്പോൾ
 പക്ഷജമക്കങ്ങന്മാണ്ടതാണ്
ഉള്ളകടം=വൻഡിച്ചു.

ചുംബിതമായനിൽപ്പദമനം
 വ ന്തുണ്ണാകവേണം
 പിള്ളായോക്കിലന്തകനാടാ!
 നിന്തുണ്ണയെന്നിയില്ല.
 കൈതവമരുന്നിൽക്കഴിവനം
 കൈതൊഴുതോയച്ചണ്ണം
 എങ്ങളിൽവന്നതങ്ങുകവേണ-
 മിങ്കിനിമേലിലെന്നം
 വേദിതയായമെറിനിതന്റെ
 വേദനതിന്ത്രനന്നായ്
 അതഭവോട്ടാരമിരക്കി
 നിതിയിൽവെച്ചുതിനായ്
 വുജ്ജികളാണ്ട്രമായിൽവനം
 തുജ്ജനായ് നിന്നനിന്നെ
 വബന്ധമല്ലത്തണ്ണപെട്ടമാർ-
 നാബന്ധാടകവിട്ടേന്നു.”
 ഉത്തമരായിള്ളശ്രീകളുറരം
 കേതിപോഴിത്തുപുകളുംതെള്ളിത്തു
 അച്ചുതപാദസ്രഷ്ടയുഗ് മം
 നിശ്ചലരായിവണങ്ങിനേരം
 പ്രാദശരൈനിപ്പാരിടമെങ്ങം
 വെദിതരായിള്ളാഡിത്രുഹാർ
 പ്രാരകതനിലിങ്ങനവിളങ്ങം
 വാരിജന്നേതവാഴ്ത്തിച്ചേരുംനാർ:—
 “കമ്പണിവധംകടക്കേപ്പോക്കം
 നിവദമവിൽക്കവിട്ടങ്ങൾ
 പ്രാത്മികജന്തുതൊന്നിനെഴുണ്ണി-
 ഞാർത്തത്രാണപരായണേന! കേരം

തണ്ണേപ്പട്ടക—തണ്ണുക. വെദിത്രം—ശാരിയപ്പേട്ടവർ. കടക്കു—
വവഗ്രാന്തിക്ക.

എന്നടിസന്നാരിവരെന-
 ക്കുനിച്ചീടംവൻകനിവോട
 തിനകളെത്തുനമവയത്രും
 കണ്ണമുനന്നക്കക്കയങ്ങളിൽമേനേൽ
 ജനനമഹാംബുധിതൻനടഭവവി-
 സനിഗ്രാമയ്യുംജനനിവഹങ്ങൾ
 സുതജനസമജസ്സിഗ്രംഭനാരാം
 മുതലകൾവായിൽപാത്തുംപാത്തും
 ജായകളായുള്ളാവർത്തത്തിൽ
 പോയിച്ചെത്തുനടനാശംകേശം
 ഭൂഗമിയനനാശകളുംപാം
 വിചികരിതോദമലപത്രക്കരത്രും
 മായാകാരംതോയംതനിൽ
 പായംപായംമുങ്ഗിനടങ്ങി
 ഒങ്കരയെങ്ങംനിലയില്ലാതെ
 തെങ്കതെരെനിന്തിത്താന്തനാരായ്
 പെങ്കിനതാപമിയന്നതള്ളം
 കരക്കിനനേരാദമുഴയ്യുന്നല്ലോ
 കാരണവാനായ് പരിണതനാംനിൻ
 വരണ്ണസരോതമയ്യറ്റമംതനെ
 കൈതവമെന്നതുകൈവിട്ടുവിൽ
 കൈതൊഴത്തിട്ടുകവല്ലാഞ്ഞതബതു.
 മരണമണിന്തുപിണിന്തുചമന്തു
 മനതളിരിനിഗംമാഴുകന്തു
 ചരണസരോജമൊഴിച്ചുവരേ!തേ.
 ശരണംനെനവനമുക്കുവരാനേ!

ഇനിക്കക്കുണ്ണക്കക. പായംപായം=വിണ്ടം വിണ്ടം. ഉച്ചി
 ക=ക്കീണിക്കക. വള്ളക്ക=കഴിയുക.

പുക്ക്ഷമല്ലുള്ളതള്ളിന്തവതിനായു

ഗോക്കേളുമേച്ചുനടന്നപുരാനെ!

വാക്കുളാക്കംമൊരിക്കലുമോന്തതാൽ

ചേക്കിന്താതമരമരരേളേ!നമഃ

രാധാപീനപ്രഭായരകലിക-

ജ്ഞാധാരാധിതമാടടയാനെ!

വേദാന്താംഖ്യാധിതന്നിൽനടക്കം

വേദ്യാഖ്വദിതത്രപ! നമസ്തേ

ബാധാഭ്രാന്തിയകനവിള്ളഞ്ചം

ബോധാനദമധ്യാത്മകനാലി

വേദാംഭോനിധിതന്നിൽവിള്ളഞ്ചം

പാദാംഭോജപരാഗലവംനിന്

മാധ്യാധൂമിലീമസമാംന്-

മാനസമുക്രംശോധിപ്പാനായു

കാതണ്ണാമുതവാരിനിധേ!കേൾ

പാരംപാരംധാരിക്കിക്കന്ന

മുനിജനമാനന്നനിലയ!മുരാരേ

മുകിൽനിരതരമാംനിരമുടയോനെ!

ഹരിഹയവദിതചരണനമസ്തേ

ഹരിഹരിഹരിഹരിഹരിഹരിഹരി!

നരഹരിത്രപമിയന്നതികോപാ-

ലസുരമദശതയടക്കിയൈഞ്ചക്കി

നവമുവവിഭലിതദനജ!നമസ്തേ;

നതജനപാതകകനാശനനായി

ക്ഷിതിതലമാണ്ടുനടന്നപുരാനെ!

നഗവരകലിതരക്രതു!നമസ്തേ; ഹരി

കടൽമകരംതന്നേരകരതളിർത്തന്നോ-

കാലികാ=ഘട്ട്. ഭണിനി = വാക്ക്. പജംഗലവം=പുജാവാടി
ജീവ കണിക. മലീമസം = മലിനം.

ടുമയിൽമേവുംകഴല്ലടയോനെ!
 കരതലകലിതദരാശ്യ!നമസ്സേ
 കമലഭലായതലോചന!വിശ്വാ!
 കമലാകാഞ്ചകനായപുരാനേ!
 കരിവരത്തുരത്താനു!നമസ്സേ; മരി
 മുഖരിതവശനിനാദംകൊണ്ട്
 നിവിലാനന്ദമിയറുന്നോനേ!
 വരതരവാരിജവദന!നമസ്സേ; മരി
 പുത്രത്തുമുലയുണ്ടവാംതന്നുട
 മാതകനായപരാപരമുള്ളതെന്ത!
 മരപൊക്കളാകിനനാട്ട!നമസ്സേ; മരി
 ബുധങ്ങനമാനസമധുപക്ഷലാനാം
 മധുജലപുരിതജലതമരംമും!കേരം
 മധുമമനഃവിലനാടനമസ്സേ; മരി
 ഹണിഗ്രാമഹനിക്കണിവായ്‌നിൽക്കം
 ഗ്രന്ഥാശമിയല്ല,മെത്തുടയോനെ!
 വിരതരമെന്നിൽവസിക്കുനമസ്സേ; മരി
 യുജക്കലനാരികർപ്പായ്ത്തെത്തമുലം
 ചതുരതരംനയ്ക്കപ്പിയുടയോനെ!
 ഉപനിഷദംബുജംഹസനമസ്സേ; മരി
 സൂര്യവരകരതലസരസിതമഹത്തി-
 നനരയനിലാവാംപെരിയപുരാനേ!
 വരമുനിസേവിതചരണ!നമസ്സേ; മരി
 മരതകനിരവനടിതൊഴ്ത്തിടം
 വരതരനിരമാംപരിചുടയോനെ!
 സൂര്യവരപരിചിതചരിത!നമസ്സേ
 മരിമരിമരിമരിമരിമരിമരിമരിമരിമരിമരി

നിമേഷംവെടിഞ്ഞാർനിരിന്നീടിനാര-
 നിജേമറ്റിരുനിമ്മലേസംവസ്ത്രം
 ത്രണാതീതത്രപാരമാധിഗമേവം
 ദിനാധിഗ്രഹമാർപ്പക്ക്രോദ്ധനേരം
 നിലിവ്യധിന്നമന്നബലങ്ങാണ്ടുമേനേൽ
 നല്ലഭ്യേർന്നനന്നകേവസിക്കംവസ്തുകൾ
 മരക്കാലലുമമധ്യഭൂപ്രേഷിതവൻ
 മനക്കാവിപ്പിയുമാദംചൂലചൈപ്പുക്കളും—
 “പിറപ്പുമരിപ്പുമപിണ്ണനേതത്രനാളു്—
 സ്വഭാവാക്കിന്നാങ്ങഴയ്ക്കുനിതെങ്ങാണ്
 അനല്ലുായമെന്നംവരുത്തിട്ടമാറി—
 മനനത്താരിലേതുംദാഡാവിപ്പുയോച്ചാൽ
 ചലപ്പുന്നുംവശ്വലാപ്പാംഗരമ്പം
 മിള്ളക്കണ്ണഡിലുംപുണ്ണാഡിരാമം
 മുള്ളേരമേവംമുഖംഭോദ്ധനേരം
 സുരിക്കായ്‌വരുന്നുംരിക്കിന്നുനേരം
 സരിക്കുപ്പെതായപ്പുവേശനഭാസപാൻ
 ബഹുതേപനതുപേണനില്ലുന്നുപാലെ
 സമസ്തേഷ്യത്രേഷ്യപനസ്തുതമീഡേ
 നിരസ്സാമയംത്രാംമനസ്സാപശാഖേര്യ
 എടുഭാവകാലേതദാകാശലേശം
 മഹാകാശഭാവേനനില്ലുന്നുപാലെ
 ശരീരാവസ്ഥാനശരീരംവിഹായ
 സപത്രുപേണനില്ലുവിഭോ!കൈതൊഴുന്നാൻ.
 മഹാമോഹമാളുംമഹാലോകരിൽതന്ന്
 ഗ്രഹാവാസമീട്ടംമഹാനായ നിന്നെന

നലം = നല്ലുള്ള. ഇടക്ക = ഉണ്ടായിരിക്കുക, ഉച്ചക.

ശാബന്ത്രം=ഘാനിക്കായി.

അംഗോ! കാണവല്ലാഞ്ഞതലണ്ണങ്ങളിങ്കും
 ഇദാകാണ്റുകപായുന്നയിക്കണ്ടുകൊടുവാൻ
 ശിലാധാരാമൊരുത്തന്നുജ്ഞലേമരോരുത്തന്നു
 കലാലാദിശിപ്പുപരന്നപാവകാദഭാസം;
 കരാഗ്രഹപ്പിബ്യംകന്നകാണവല്ലാ-
 വെന്തുരുപുട്ടപായ് വൃഷ്ടിയെചുന്നപോലെ.
 ഉന്നതാരിലിനിക്കഴിൽനായരുപ്പി-
 മുന്നത്മാഗമംവേരെനിക്കിക്കളുണ്ടി-
 ക്കറിപ്പോരുപുണ്ണംപലപ്പോഴമിനി
 മരിപ്പോളുവുംകേരുന്നമുക്കുവേണം
 തടിക്കാക്കരഹാരടിക്കുന്നുനരം
 തട്ടത്തിടവല്ലാരട്ടേതാത്മായം
 കടക്കുന്നിതിന്റെകരത്താമരത്താർ
 പിടിച്ചുന്നവനിങ്ങളുത്തുന്നദിമുന്നത്
 തട്ടത്തിടവേണംപൊരുത്തിടവല്ലാ-
 എത്തുപിള്ളാണ്ടുലപ്പുട്ടിയുള്ളുന്നുനരം
 ജഗത്കരംമേ!നടവേണാപ്പാംഗലാംഗ
 മിള്ളകൈഞ്ഞുകവാണകായണ്ണരാശേ!
 നിന്നക്കേൾപ്പനിത്രുനിതാന്തംതൊഴുന്നേൻ.
 ഉനക്കാതക്കുമാല്ലുവസിക്കുന്നുമേ നീ
 മഴക്കാണ്ടൽവന്നിങ്ങഴിക്കുണ്ടുനുനരം
 കഴത്താർപിടിക്കുന്നിനുത്താട്ടുവെറി
 പ്രജസ്ഥീകരിക്കുമയ്യുകളിക്കുന്നനിന്നു-
 ക്കറികുണ്ടുനിത്രുകളുംക്കുത്താഴുന്നേൻ!
 ഉരോമല്ലുംഡശേണ്റോജാലയുന്നുനാം
 പരിരംഭിലാലാമനുഭാധാരയന്നതം
 പുരാരാത്രിതന്നേശരീരാല്ലുംഗേ

പയിക്കക=പദ്ധിക്കക, വിക്കക, കന്നി=കന്നുക.

മുരാരേ! വസദാംഭവന്തം തൊഴുന്നോൻ.

കയില്ലുട ചൊല്ലിൽ കനതറിടിനോര-
മമനസ്സാപദ്ധരം കൊടുക്കുന്നവേണ്ടാം.
സപവദ്രോഗനിമെയുണ്ടുള്ളുന്നനേര-
ത്തണർത്തിട്ടനീ ശാന്തയുള്ളുന്നതെല്ലാം
ബ്രഹ്മുടികളുള്ളാം വിളിച്ചുത്തുടക്കി
കളിച്ചോടിനിന്തികളിക്കുന്നനേരം
ഒളിച്ചുങ്ങുമെല്ലുന്നകത്തുചുക്കി-
ക്കലത്തിങ്കൾനിന്നാണെടുത്താൽ വെള്ള
സപധരും യരിക്കുവിക്കുന്നതരം തരം!
സമഭൂതം! നിത്യം നമഭൂതനമഭൂ.

കമലാകർപ്പരിലാളിതക ശര്ത്തനിണക്കനിവാ-
മരാവലിവിരവാടാടതൊഴത്തിടിനസമയ
വിവിധാഗ്രമവചസാമപിപോതുള്ളകിന്നഭവാൻ.
വിധുഡേവരനപഗ്രഹമുന്നുണ്ടനസവിഡ
പ്രിജശാപജവിപദാശാന്തനിജവംശവുംവിലം
അജിനാണ്നവസലിലേപരമവപാത്രചസംസാ
അവശ്യംശിതമവനിശ്ചരമവിലംപരമഫകോ-
വവനോദിതമലിവോടെഴുംആവനാടയുംവദക്ക
ഭലിതാജനനിരജുംവരവലശാസനമൺഡിയും
കലിതാഭരമടിക്കവിക്കെത്തുവുംനിരക്കലിതം
വലശാസന! നലംഭാശാഭും അണിഡൈയുംതവതൊഴുതുന്ന
മലർമാനിനിമണിമാവ്യതുപതകീടിനപരനേ!
മണിനായകനണിവാഡൈത്തിനുമെയുംതവപുകഴുവാൻ
പാണിഡാകിലുമണ്ണായുംവരികനിശംമരവചസാം.
ഇതംവന്നകിൽതരമാംതവകചകാനനനിചയം.

അജിനം—പാതകം. പരകക്കുഞ്ചുദ്ദേശികക.
കചം—തലമുടി.

പരിചോടയിറ്റദയമമകടികൊള്ളുകക്കിലം.

നിരക്കാണ്ടാതവരിവണ്ണാട്ടതിരകൊണ്ണാതക്കയളി-
നിങ്ങൾകൊണ്ണാഡലിൽനിന്നുണ്ടിനിയുത്തെണ്ണവുമിയൽവാ
വിധുപോതകമടിക്കുട്ടമഴക്കീടിനനിടിലം [ക്]

മധുകൈടലെമദ്ദാശൻ!മഹിതന്തവതോഴ്വന്തൻ

മധുമല്ലികവള്ളർവില്ലവവള്ളർവില്ലാട്ടനിതരാം

ഉരത്ത്രീനവരചില്ലികൾവരമേകകമമരെ.

കടൽമാനിനിമുവപുഷ്ജമധുപായിതമയിരെ

നയനാംബുജമിതതൊന്നയിനരകാനകതൊഴ്വന്തൻ

നലമീടിനന്നയനാഞ്ചലിവോടയിത്തുക:-

നാണികാതിണ്ണത്രണ്ണയാകയിമമനക്കാബിനമമതേ
തിലസുനമിതലിവോടയിപലപോതടിപണിയും

തിരന്നാസികതിരമോടിതതൊഴ്വന്തനമമകമേ.

ഉരുമണ്ണനമണിക്കണ്ണയലപരിമണ്ണിതമിതതൊൻ

അണിഗ്രണ്ണകയുഗളുംതവജനിവണ്ണന!തൊഴ്വന്തൻ

മലർമാനിനിമനക്കാബിനമദനാമയമരള്ളും

മൺവിഡ്യുമനസാബിനൊരണിവിഡ്യുവരികനിശം

പരിനിദിത്ത മുട്ടക്കരക മുതന്ത്രിതരൂപനം

വരദം തവവര ദന്തമിതസംബന്ധക! തൊഴ്വന്തൻ

അണിപ്പുണ്ണിരി തുണ്ണയാദ്യും അമലംതവ വചനാം

നിചയം മര ചൊപ്പികരംക്കയിവശമായു് രാരികിനിയും

അഖസുദന!മഖവഗ്രവശവലോജികൾതൊഴ്മീ

മുവപുഷ്ജമഘപങ്കവിപദങ്കളുകക്കംല

വള്ളർകംബുഡഭുവേനുകലധംപരമിയംലും

ഗളകാന്തിയിൽവിളയാട്ടകഗളിതാപദിമന്താർ.

പരിചോടയികടൽമാനിനിതടവന്നുലമരവും

തിരുക്കപ്പും. തെണ്ണം=ഞേസം. വള്ളർ=വള്ളഞ്ഞ, വലിയ, വെ
ഴ്ത്ത.

തിരുമാറിടമിത്താനയിപരിപാലക! തൊഴുതേൻ.
 പരിതാപദമസ്തുതവലിംഗന്തരീലിതനിശം
 കരതാർത്വവച്ചരിതാപധംഖതാനയിതൊഴുതേൻ.
 മധ്യരംവലിപരിപൂരിതം ഉദരംതവസ്തുഭഗം
 ദരിതാവലിഭിഡരംമരവരവേണമിതനിശം
 തങ്ങാളണകിരണാവലിതരമിടിനവന്നനം
 കരണേമമപരിവേലതുകരഞാകര! നിതരാം
 കലയേറ്റദിശിഭേദവേലമതവിടിനജ ഘനം
 കടക്കമാനിനിസ്തുതാവലിവിലസീടിനനിലയം
 വലസ്തനമണികവമിതിടയംതുടയുള്ളം
 വടിവോടയിവരമേകകവരഭായിപ! മരഭത
 പരിചീടിനകരികംമെിതുകംപടിമരവും
 വരജാനക ഔഗ്രതവജ്ഞരാനന! തൊഴുതേൻ
 മലരവുന്നതരമഹാപിന്ധനയിപ്പരമിടയം
വരജംഘകർമ്മകരയേരുക്കുരിതാജ്ഞവസ്തിലാൽ
 കമംഗളതിതൊഴുരിടിനസ്തഷമാപരികളിതം
 പ്രപദംമമവിശാദ കളകപദംതവവിപദാം.
 ചരണായിതന്നസ്തിക്കഹപരിശ്രാംഭിത്തലവരയു
 വിലസീടിനവിരജ്ഞന്നനിരകരതീചുകമനമേ
 മവഭോജികരമകംകാണിതമണികോടികളുംസ്തും
 നവമാലക സതൊഴുതനമഹംഅവജാലഷകരവാൻ
 പ്രിജപക്ഷജവരംവൈകരംനിരചിന്തിനകഴക്കൽ
 തലമന്ത്രകമമചേതസി മധ്യസ്തന ! സതതം
 പദനിവിതമുഖപജഞ്ചനവനിവിതവഗണത
 ഗളനിന്തിവരകംഞ്ചകളജനിവിതള്ളജഗം
 സ്ഥിതനിവിതവരകംകളജവനിവിതശശ്രദ്ധകൾ
 കചനിവിതതിമിരംതവ തിരുമെയ് പരാകലയേ
 വലി=വയറിൻറ ചുള്ളിവു്. ലിഭാം=ഒലിക്കന്തു്. കംബുകും=
 എംബംവു്.

കരവാരിജ പരിശാലിതദരവാരിജമലം
വരവാരിജനിലയുകര പരിലാളിതചരണം
പദവ്യരിജ പത്രിതാമയപരിസേഭനനിപ്പിൽ
നവവാരിജ നഷ്ടനംതവതിരുമെയ് പരികലായേ.

നിഗമാവലിപ്പുകഴുതവചരണാംബുജയഗളം
നിയതാമമ മന്ദാഖംപിസ്സിനീനവാസ്ത്വരികിനിയും
പേതാകിന ഭരിതാമയ ടരിതാപമമയിനിക്ക്
ചരിതാമൃത മുരച്ചുകയിരസനാമമരസികാ.
ധരണീധര കരണം കര ശരണാഗത ജനതാ
പരിപാലനനിരതാവിലഭറിതാപരംജഗതാം
കലിനാശന കബളിത്തുത നവന്തക ! തൊഴുതേൻ.
വിലസിട്ടക നിയതംമയിനിരുണ്ടാതവ കരണാ.

ജയത്രപക ജഗദാത്മക ജയമാധവ ഭരവൻ.
ജയ ദേവകിതനയാദിമ ജയകാരൻ ജഗതാം
ജയ സുദരശ ഭന്നദനജയമംഗലവസ്തേ !
അജ മദിര ! മുനിവർദ്ധിത ! ശരണം ഭവ സതതം
കലുഷാപമ ! കമലാനന ! കലശാദയിമകർത്തൻ
കരവാരിജ പരിലാളിത ചരണാംബുജ ! സതതം
കമലാസന വിമലാനന ഭവരിത്തു മഹിമൻ
കലിനാശന കരിനാശന കനമേകക കരണാം
ഭലിതാജ്ഞന നിരയും വര വലശാസന മൺഡിം
കലിതാദരമടിക്കവിട മരവും നിരകലിതം
വലശാസന നലമാജോഴപ അണി മെയ് തവതൊഴുതേൻ
മലർ മാനിനി മൺിമാർവതു പതകീടിന പരനേ
മുരശാസന ! നരകാനക ! മുവരിത്തു മുരളീ
വിവശീതു ജനമാനസ സരസീതയ വിത്തേ !
ചരിതാമൃത വിശദിതു ഭവനാവില വസ്തേ !

നിരുണ്ടാംവാസനമിതം.

നിതഹയിക! നിയതം തവതിരുമെയ്‌പരിക്കലയേ.
അഴി നാടൻ ! മുഖപദ്ധതി പരിനിർവ്വിന വിലസ്ത
ശ്രദ്ധിമണ്ഡലം ! മണിമണ്ഡലം ! വരച്ചണ്ഡല ജഗതാം
ഭജമണ്ഡല പരപ്രീണിതി റിച്ച മണ്ഡല ! സതതം
പ്രജമാനിര ! മുന്നിവന്നിതി ! ചരണാഖ്യജ ! ശരണം”

ഇങ്ങിനെവാഴ്ത്തിന്നാരംഗജവെരിയം

മംഗലഭവതാകാമുകനം

പക്ഷജയോന്നിയുംത്രിഐബളിക്കുട്ടിനി-

നിങ്ങിനെവയസ്ഥപരഞ്ഞപിനെ

വാളിച്ചുനിന്നോരവുനോരമായിത്തന്ന്

മദ്ദിരംപുകിനാർ മദ്ദിയാതെ

പ്രോരങ്ങളൂായുള്ള ഭൂത്തിനിമിത്തംഐളു-

ദ്രൂരകതന്നിലെഴുന്നേന്നു

വാരിജഫലാചന്നുചൊല്ലിനിനീടിനാൻ

ദ്രൂരകവാസികമൈല്ലൂരോളം:—

“കൊന്നന്നിനീടുന്നുന്നിമിത്തംഐളു—

ശ്രീനിലംതന്നിലേവവന്നുള്ളു

ദ്രൂരകതന്നും കൈവെടിപ്പതിനുനാം

പാരാതൈപോക്കിനിയെന്നവന്നു

ചോല്ലൂണ്ടുനിന്നുള്ള സാഹരതീത്മതി—

ലിപ്പൂണ്ടപോകണമെന്നുചൊല്ലി

ക്ഷതന്നായ്ക്കിനുള്ളേളുാരലുവക്കായിട്ട്

മുക്തിയെത്തന്നുംനാൽകിനുന്നായ്ക്ക്

യാതന്നായ്മേവിന്നാൻയാദവന്നാരമായ്ക്ക്

പുതനതന്നുചൊല്ലാതകന്നുതാൻ

ആഗസ്സുംപോക്കുന്നസാഹരതീത്മതിയും

വേഗതതിൽചെന്നുങ്കുയാദവന്നാൻ

സ്ഥാനവുംചെങ്ങുനല്ലുരണ്ടാക്കായിട്ട്
 ദാനവുംചെങ്ങുള്ളജിച്ചുപിനെ
 തിരത്തുനിന്നാങ്കുസേവിച്ചുമേവിനാർ
 മെരേയമായുള്ളവീരമല്ലോ
 ശാന്തരായുള്ളവർമാനസമണ്ണനരം
 ഭാന്തരെപ്പോലെയങ്ങായിക്കുടി
 ഒപ്പുപ്പെട്ടാതെപറവത്തുനിന്തിട്ടേനാ-
 ക്ഷുപ്പതിലായ് വന്നവാത്തായെല്ലാം
 ചാട്ടംതുടങ്ങിനാരോടുള്ളതുടങ്ങിനാർ
 പാട്ടാതുടങ്ങാക്കിനാർപ്പാരമപ്പോൾ
 വാഗിപ്പുണ്ണാബന്നാനേപ്പെഡിത്തുടങ്ങാക്കിനാർ
 ക്രിശ്ചാതെവന്നുനിന്നാങ്കുനിങ്കും
 അയ്യംകൊണ്ടുകുളിച്ചുതുടങ്ങാ-
 രായ്യചുണ്ണുകൂളായോരെല്ലാം
 വന്മദംകൊണ്ടവർത്തൻംനുംപുണ്ടിഴ്ച
 സന്തതിതനെയംതിഖ്യപ്പുണ്ട്
 ശ്രൂരമാരായുള്ളവീരമാക്കുന്നേരം
 കാങ്ങണ്ണുരെന്നതുകുറച്ചായി
 കുഞ്ഞമായിനിന്നാളുന്ന കുറച്ചാഷണ-
 മൊട്ടുരെപ്പോങ്ങിത്തുടങ്ങിതേപ്പോൾ
 തങ്ങളിൽനന്നരിട്ടേലുാഷ്വംപോന്നങ്കു
 പോങ്ങിത്തുടങ്ങിതുപിനെപ്പുണ്ടിനെ
 തൻമുഖിൽകാണംജനങ്ങളെല്ലാമെ
 തന്നുടെവെവരിക്കുന്നതോന്നി
 മതതരായ് നിന്നാങ്കുയുലംതുടങ്ങാ-
 തത്തമണ്ണോകനമൊന്നാവീർത്താൻ

മെരേയം=ലഹരിയുള്ള. ചുഞ്ച്=വിഭഗ്യൻ. തോന്ത=കുദാം,
 ഓഴ്ചപ.

നിർപ്പണരായ് നിന്നു കൊന്നതുടങ്ങിനാർ
 മക്കല്ലേത്തന്നെയും മന്തിയാതെ
 പ്രദ്യുമ്മ നസാംബമാർത്തങ്ങളിൽനെരിട്ട്
 പത്തണ്ണത്തുരാധിരംബാൻമെയ്യാർ
 താതനായുള്ള വൻതമ്പക്കണ്ണോട്ടം
 സോദരരാധാവർത്തങ്ങളിലും
 ഒലാരമായ് നിന്നുള്ള റാഹവവമുണ്ടായി
 നേരിട്ടനിന്നുള്ള വീരക്ക്ഷേപ്പാർഡം
 അച്ചയജാലമൊടിഞ്ഞുനിന്നോരെനെ
 പോയിതായ്യുന്നോരുനേരത്തായ്പോർഡം
 ഏരക്കുള്ളപറിച്ചുകൊണ്ടല്ലോരും
 പാരിച്ചുചാട്ടിനാർമെന്തിനിൽ
 വേദനപുരിച്ചുമെയ് പിളന്നാരേനെ
 മേദനിതനിൽപ്പതിക്കയാലേ
 അതരൻാർശാപത്താൽമാരണമായിത-
 ദ്രപാരകവാസികൾക്കേരകളുൽ
 ചേതനവേറിട്ടപോക്കന്നേരത്ത
 വേദനയുണ്ടായിതില്ലയാക്കം
 മാലോകൾ കണ്ണിനു പീഡയുമായോര
 മാധ്യവന്തമും വംകാണ്കകയാലേ
 കണ്ണനെക്കണ്ണുമരിച്ചുനിന്നിട്ടവാൻ
 പുണ്ണതപുണ്ണുള്ള ധാരവന്മാർ
 വാനവരാധിട്ടയാന്തതിലേറിയ്പോ-
 ഫ്രാന്തത്രംവിനാർന്നില്ലനില്ല
 വീരമാർത്തങ്ങളിൽനേരിട്ടുകോലുന്ന

പോതകൾക്കാണ്ടപറമ്പുതമ്മിൽ—
 “സാത്പികനായോരസാത്രകിതനംട
 തെത്തടംതനേയുംവിഴ്ത്തിപ്പിനേ
 സാരനായുള്ളാത്തനാരണൻകണ്ണാലും
 വിരനായുചെന്നതുപോരിൽനേര
 പാതിമുറിഞ്ഞങ്ങളുതലംതനിലെ
 പാതിതന്നായോരയാദവന്നാൻ
 ചെതനായാട്ടപിരിഞ്ഞുനിന്നിടാതെ
 ഭവദന്തുണ്ടതുകാണ്റകപാപം
 കണ്ണിച്ചുമേഘനക്കുറവുമായിട്ട്
 തെണ്ണിച്ചുവിന്നനായുനിനൊരന്നും
 കൊണ്ണൽനേന്നുന്നതാൻനന്നുവാക്കണ്ണക—
 ണ്ണിണ്ണലെപ്പോക്കണ്ണതുണ്ണാക്കണ്ണ ?
 വില്ലമുറിഞ്ഞതായവിരന്നാൻചെന്നങ്ങ്
 തല്ലേന്നാൻപിനേയുംകാണ്റകപാപം
 ശ്രാക്കിക്കുന്നല്ലാത്തഭോജനാണ്ണായി
 പാഴുകു മുകനംക്കാകുമാക്കിം
 എന്നടേദഹത്തുപ്പിനേയുംകണ്ണാലും
 പന്നഗർവനവലിപ്പതിപ്പോരാം
 എന്നടേദഹത്തിന്നുചൊരത്തുകണ്ണവ
 മുന്നേവയല്ലയീശപാക്കാളും
 മുലുനായുള്ളാത്തശപാവിനേക്കണ്ണാലും
 ഗ്രബ്രക്കുംകാഡിചെന്നപിന്നങ്ങളുകയാൽ
 എരക്കപ്പുല്ലുടെനേരപോയുംപാതാങ്ങ്
 വാരിയിതനിലെവിശ്വിതിപ്പോരാം

തെണ്ണിച്ചു—അണ്ണപ്പിച്ചു:

നിന്മടവേഹത്തിന്കളുണ്ടെങ്കിലും
 ഹരിനാഞ്ചളായിതുനാസികയും
 ശ്രദ്ധപ്പണവെള്ളുംകാനുവാൻ
 യോഗ്യതയുണ്ടിതുപാക്കിലിപ്പോൾ
 തോമരമേറ്റപൊളിഞ്ഞതുകണ്ണാലും
 കോമളമായൊരുസാംബൻമാറിൽ
 ചുതുനായുള്ള വന്നുനേരച്ചുനാണ്-
 ഞൈത്തത്തുപിന്നുവൻകളുണ്ടേണും
 നിർദ്ദേശനായിമറിച്ചുനിന്നിങ്ങനെ
 വിദ്യുതനായതുകാണിക്കേണ്ടാനി
 വിക്രമംപുണ്ണിള്ളുന്നു വരങ്ങുള്ള-
 മുഗ്രജീയുള്ള മീനാഞ്ചുള്ളും
 തീരത്തുവെന്നവലിച്ചുത്രടക്കിനാർ
 ചാരത്തുകണ്ണശവത്രതയ്ക്കും
 മുജ്ജുരമായോരുനിർജ്ജീവദേഹത്തെ-
 യോക്കവേചചനവലിക്കയാലെ
 നുക്കങ്ങൾക്കുള്ളിൽപ്പോരിനിനീട്ടന
 തക്കത്തക്കണ്ണായുമിനമപ്പോൾ
 വെക്കാതെചചനതുതിനുതടങ്ങിനാൻ
 വെദഗ്ഗല്ലുമാള്ളുന്നാരെന്നാണ്ടായം
 പുതനാവെവരിതന്നുപുവഞ്ചെമെയ് കണ്ണിടകൾ
 ചേതനപ്പോക്കിനവിരുദ്ധാര
 വേഗത്തിൽചചനനിനാഭരിച്ചീടിനാ-
 നാഗതനായോരുവേദ്ധത്തിൽ
 യാനങ്ങൾക്കുനുതാരുംകരേറിനിനീട്ടനോന്നാൻ
 മാനിച്ചുപിന്നുംപിന്നുംകാണി

ചാമരംവിയുനകാമിനിമാരല്ലോ
 കോമുമാരായിവന്നാണ്ടതാർ
 വിടികതനെയംപാണിയിൽചേത്തുകൊ-
 ണാടോപംചേരുന്നമാതരല്ലോ
 പാടിനിന്നനോട്ടവന്നതുകണാല്ലോ
 പാടിരച്ചുരുദംകൊങ്കണ്ണായു
 നേരുപോയുചെന്നങ്ങളുകൾക്കിനാർ
 വിരമാർവനോളന്ത് വഴിക്കേ
 ആശ്വയിൽചെന്നങ്ങളുവിരതചെയ്യാൽ
 മേരകലണ്ണാങ്ങസാംബരക
 തോമരമേരുപിള്ളണ്ണാങ്ങമാറിനെ
 കാമിനിചേനുചുണ്ണാന്തുകാണി
 വന്നവനീചുനയാദവന്മാരെക്കൊ-
 ണംബരമെങ്ങളുനിരതുതല്ലോ
 കൈവേരയാനിച്ചുസപ്രത്തിലാക്കന്നോർ
 തിക്കമെന്നാളുള്ളനിന്നുമിക്കാം”
 ഇങ്ങിനെയോരോരോവാത്തകളുംസ്ഥയിൽ
 തക്കളിൽചോനവർന്നിന്നുനേരു
 നേരിട്ടുനിന്നാളുള്ളവീരമാക്കില്ലാക്കിം
 വെരങ്ങാമേരുലെപോങ്ങളുകയാൽ
 ഭ്രാവിനുലാരമായുണ്ടനുക്കി
 യാദവന്മാരുന്നുവന്നാരല്ലും
 മാധവന്മാരുടുംഭാവത്തും
 ഇണ്ടൽക്കളുനെതാരുമേടിനിതിനെയും

കണ്ടുനിന്നീടുനകാമപാലൻ
 വേഗത്തിൽചെന്നങ്ങൾസാഗരതീരത്തു
 യോഗസമനുയിന്നുങ്ങളുന്നരം
 മേവിനിന്നുങ്ങൾനേകവലയാകിന
 പാവകിയാദയാതയാരണയാൽ
 സ്ഥൂലമായുള്ളാത്തഭദ്രവൈക്കവിട്ട്
 ലീലനുഞ്ഞുവിനുന്നുകേവലങ്കൽ.
 അറുജൻതന്നെടസൽഗതികണ്ണിട്ട്
 വ്യത്രനുഡിള്ളാതവാസുംഭവൻ
 വാമമായുനിന്നുള്ളാത്തവിനേലേതൻ
 കോമളപാദവുംചേത്തുനന്നായ്
 ധാര്മ്മിതൻഭാരവുംതീര്ത്തിനിന്നാമ്പയോ-
 ടാൻതരതമേലിരുന്നുനേരം
 മഹ്യത്തിനുള്ളിലേലോഹത്തെക്കാണ്ടപ-
 ണ്ടല്ലുറവബാണത്തയാണ്ടവന്താൻ
 കാട്ടുഗംഗാജൈയാട്ടിനിന്നുങ്ങളുമെ
 കാട്ടിൽനിന്നുങ്ങളുംനുന്നരം
 മുരവേകാണ്ണായിദാത്തക്കാളുള്ളട
 വാരിജലോചനൻപാദനാനെ
 എന്നവരുന്നതുകണ്ണാരാത്തിയാൽ
 തനുയുംചാലേമരച്ചുനന്നായ്
 മേവിനിന്നീടുന്നാരുത്തിനുനുനു
 കേവലംകാണ്ണായതെന്നനുണ്ണി
 വിപ്രനാർച്ചൊന്നാത്തശാപത്തിന്നുകേപ്പത്താൽ
 കൈചുകലന്നാതബാണംതനെ
 വന്നിൽത്തൊട്ടത്തുവലിച്ചവിട്ടിന്നു

ലീലൻ=ലയിച്ചുവൻ. ഉള്ളട=ഉള്ളിൽ കുടി.

നവില്ലവയങ്ങളോവോബൈത്രുചീനം
 വല്ലവികാരങ്ങെന്നുംവംതനിലും
 മല്ലേപ്പുർക്കാക്കകൾരാജിലുഭായ്
 നിന്നവിള്ളങ്ങളോരാമനക്കാൽതനിൽ
 ചെന്നതരട്ടിത്രിമ്പാണമഹ്യാർ
 മാനേനാംചിലിച്ചുവാണതറിന്പിനാലെ
 താനങ്ങളേവരത്തിൽചെന്നേരം
 കാവ്ലീന്തന്നടക്കാണായിതെന്നമഹ്യാർ
 കാതരനാരവൻകാൽക്കരവിണാൻ
 ഭിതനായുംനിനൊരുംവൃഥനാടനേരം
 പ്രിതനായുംചൊല്ലിനാൻമാധവൻതാൻ
 മതപ്രിയമായതുചര്യത്രനീയിപ്പും
 വിപ്രിയമെന്നാദൈപ്പുഡേണാ.
 അപ്പമായഒള്ളാതമൽപ്രിയത്രിന്ഹല-
 മല്ലമായല്ലതാൻവന്നതായം.
 ഇപ്പുംഫേതനേന്നനിസപ്രദ്ധത്രില്ലോകണം
 മതപ്രിയംചെയ്യേന്നാരെനാതായം
 ഇങ്ങിനേക്കുട്ടാതകാട്ടാളനുനേപ്പും
 പൊങ്ങിന്പേടിയുംപൊക്കിനേര
 തിണ്ണംതെള്ളിതേതാരക്കുന്നൻറചൊല്ലാലെ
 വിണ്ണിലുംവുകിനാൻപുണ്ണവാനായ്
 മാർഗ്ഗണംകൊണ്ടുമേമാക്ഷിദൻതന്നപദം
 മാർഗ്ഗമായുംജിപ്പുനേന്നതല്ലോ
 മെത്രവായ്യന്നതപ്പാതകക്കാതലാം
 വൃഥനേപ്പുകഴവുന്നവിണ്ണിലെന്നാൽ
 ആപ്പുങ്ങരകൊണ്ടിനിപ്പുജിച്ചപോങ്ങവോ-

എന്നക്കു=എന്നവിചാരിക്കുക. വല്ലവി=ഇടച്ചി. പാതകക്കാതലു=
 മഹാ പാപി.

കെന്തുപലംവനിതെന്നുചൊൽവു
 വൃാധനേതെന്നയുംവിള്ളിലങ്ങാക്കിയ-
 മാധവൻപ്രീതനായ്‌നിന്നുനേരം
 ഭാരകനാകിനസാരംപിതാന്നേപ്പാർ
 വാരിജലോചനൻ്തെന്നെയെടും
 അതരാത്രുപോരെയെടുക്കണ്ണനിനിടാതെ
 അതമായ്‌നീബൈനടന്നപിനെ
 സെംഗരഭ്യുംതോന്തരാതമാദ്ധ്യത്തു ചട
 അതരാത്രുചെന്നേപ്പാർജ്ജരവകാണായി
 വാരിജലോചനവാലുണ്ടാകി
 കണ്ണാരുന്നരത്തുകളുന്നനീരോലോലെ
 മണ്ണിത്രുന്നങ്ങവൻകാൽക്കാൽവിണാൻ
 ചൊല്ലിനിനിടിനാൻ. നെന്നയുംകാണാതെ
 അല്ലലിൽവിണതുചൊല്ലവല്ല
 ദിഗ് ഭ്രമംകാണ്ണനടക്കങ്ങതായിന-
 മുഖഭ്രമംതനെയുള്ളാക്കാ
 വംശമേകുടിത്രുതായില്ലാതാൻ
 സംശയമില്ലിനിയെന്നുവന്ന.
 എനിനിനിനിന്നുചെവിനിതംചെല്ലം
 അന്യകനാടനാംതന്മുരാനു!
 നിഞ്ഞരണ്ണങ്ങളിൽത്താഡിനോരുങ്ങേണ്ണു
 വദ്ദിച്ചുപോകുന്നോന്നല്ലയല്ലി
 ഭാരകനിങ്ങിനേചൊദ്ദിച്ചുനേരത്തു
 തേരുതാൻപംരമെഴുന്നുനേര
 അംബരംതനിൽമരണതത്തുകാണായി
 ചെമ്മുകലന്നുള്ള റഹതികളും
 എന്നതുകണ്ണനടങ്ങിനഭാരകൾ-

തന്നൊട്ടചൊല്ലിനാൻമല്ലവെവരി:—

“പെട്ടുനബേചനിനിഡപാരകതനിൽവി-
ശിള്ളരായിള്ളവരോടുചൊൽക്ക

ഭർപ്പംപ്രമാദ്യോതകാലവത്തിൽശിലത്താൽ
ഇല്ലാതെയായിപ്പണ്ടിള്ളംരല്ലാം

വ്യത്യന്നിക്കിന്ത്യസ്വപ്രത്യന്നിതി-
സന്തുന്നാണ്വുമെന്നഗ്രജനം

സപ്പധമനായിള്ള എംബ്രിഡേഡപ്പൂ-
ഖിതമേലായതുംചൊൽക്കപിന്ന

പാരകതനിലിരിക്കൊല്ലയാതമെ
വാരിയിവന്നതകക്ഷമിപ്പൂറം

നാരികഹോട്ടകലംനിനേന്നല്ലാതം
പോരികവെകാതെനിങ്ങളിങ്ങ്

അർജ്ജനതന്നൊടുചൊല്ലുകനമ്മടെ
•വഞ്ചേമെന്നവനാകിരെയ്യാൻ

ശേഷിച്ചുനിന്നിള്ള ലോകരെയല്ലാമെ
പാലിച്ചുകൊണ്ടപോയ്‌വയ്ക്കേയെന്നം

എന്നതുകേട്ടാതഭാരകസാരമി
വിനന്നാഭ്യല്ലവേപോയെന്നോ

മേനകലംള്ള മാമനിംബാരമായി
നാമംവനനിലതനിൽവന്നാൻ

മുലോകനാടനാഞ്ഞവിനിനിടന്ന
കൈലാസവാസിയും കാമിനിയും

വാസവൻമുഖായവനവരെല്ലാതു-
മാസന്നരാധീരബ്ദിതനിൽ

കൈവൻതനാടെകൈവല്ലത്തിൽ
സപ്രീകൻ=സപ്രീതിൽ പോയവൻ. മുലോകം=മുന്നലോകം.

മേരുന്നവേലയെക്കാണ്ടുമതിനായ്
 ചിന്തിച്ചുതെല്ലാമെബന്നിച്ചുകുടിച്ച
 സ്വാത്രംനായുള്ള കണ്ണന്ദപ്പാർ
 വനിച്ചുനിന്നുള്ള വാനോരെയെല്ലാമെ
 നടിച്ചുനോക്കിനാൻ മദ്ദേശം
 സപ്പുറിക്കമായുള്ളാരാസന്നതക്കലെ
 സംഖ്യിതനായി നിവന്നപ്പിനെ
 മുലസ്ഥനായുള്ള പാവകൾതനെന്നയം
 ചാലേജപ്പിപ്പിച്ചുംധാരണയാൽ
 ദേഹസ്ഥനായുള്ള തനെന്നയം മെല്ലവെ
 ക്രൂഷ്മനായുള്ള തക്കലാക്കി
 ചുണ്ണമായ് നിന്നുള്ളാരെന്നുംതനിലെ
 ചേന്നകൊണ്ടിട്ടിനാൻ ചൊരുംനോടെ
 ശ്രാമളകാന്തിയാൽ കോമളമായുനിന്ന-
 ണങ്ങാമനയാകിനൃവാവത്രമേനി
 വിസ്തിതരായുള്ള വാനവർന്നോക്കണ്ണാർ
 ഭൂമാസ്ത്രനേതക്കണ്ടപ്പിനെ
 ഭൂമാസ്ത്രതനെന്നയം കമ്പിച്ചുസവിച്ച
 വിസ്തിതരായുള്ള വിണ്ണവതം
 അന്തക്കെവരിയും പക്ഷജയേനിയും
 മരിരംപുകിനാർവന്നവണ്ണം.
 പാരകതനിൽവസിച്ചുനിന്നിട്ടിനു-
 രാനക്കളഞ്ഞിതാനമായി
 മേവിനിന്നിട്ടന ദേവകിചോല്ലിനാർ
 വേവുരുമേരുനോരുളുള്ളവുമായ്

“திர்மதியோழுது யாவவமாக்கெ
 வாத்தகைது மேகேட்டிலபூ
 எனிவரிணுகெவகிழுகொஜுவா-
 கென்று சினிழுவேக்கேன்றதான்.
 ஏழக்கறைகென்றுவாகாளான்தி-
 ஜெங்ஷமிலூநிகங்குலையாகு
 கஷிளமாக்குக்கூழுமுள்ளாட்டு
 வகையெழு நாக்கமேலித்
 அரைநூவுங்குது தொகெனானேசினிழாக
 ஜின்மித்துக்கை காளாந்து
 ஏழக்கறைப்புரிசெத்துநினிடவா-
 கேறுமேயைக்குப்பினினிப்பார் ”
 அதுக்குஞ்சிதாகமாயிணுகெ
 ஜீந்துயோ ஽வகி சொன்னே
 பாதக்குவுன்று ஜீரவேகாளாயி
 தேரைந்தயிரதயோடுங்வராய்
 ஏழுநூக்கேளூக்கைவகிசொல்லு
 ஜீந்தக்குவுன்றுக்குநீகெ
 ஏழுநூபாத்து பாத்துப்பாத்திணுகெ
 வாஸிழுபோத்து பாதக்கந்தான்
 ஏழுநூக்கேட்டுத்துமினிஜெவிதான்
 சென்னுக்கைமாத்திரதித்தித்
 ஸ்ரூஷுங்சாலை விரிழுநினிடினார்
 மெழும்லக்கிழுந்துபிகெ
 பொய்க்கிள்ளித்துப்பூஞ்சித்தாத நிதமாய்”

നിശ്ചത്രങ്ങിനാൽ നോക്കിനുക്കി.
 കാർവ്വൻബാഡ്യപോത്വന്തെനിങ്ങിനെ
 ദ്വാരകതനിലുമൊച്ചുകൊണ്ട്
 ദ്വാരക വാസികളായുള്ളാരെല്ലാക്കം
 പാരമുചനിതുമോദമപ്പോൾ
 എത്രുംവന്നപോലെന്നട്ടതങ്ങളിൽ
 സ്വത്രാവുംപിച്ചുനിന്നപിനെ
 വേദത്തിന്കാതലിൽപ്പായുംഉണ്ണവിട്ടു-
 വേദസപ്തത്രപന്നക്കാണ്ഠമതിനായു്
 ഓടിത്രംങ്ങിനാൽ മേധത്തിന്നാദങ്കേ-
 ടീടുന്ന ചാതകജാലംപോലെ
 ഭാതകന്നാനിങ്ങുചാരാത്വനാപ്പാർ
 ധീരതകൈവിട്ടു ദേവകിതാൻ
 ‘എനക്കന്നങ്ങാ’നെന്നിങ്ങിനെചോദിച്ചാർ
 തന്മവംകണ്ടിയപ്പുട്ടുന്ന
 എന്നതുകേട്ടുഭാതകനുംപ്പാ-
 ശുംഗരുമുഖം വല്ലാതെനിന്നുനരം
 പിനെയും പിനെയും ചോദിച്ചുമേവിനാർ
 വിനമാപ്പുത്തുള്ളായ ഒരുവുമായു്
 ധീരത കൈവിട്ടു ഭാതകന്നാനംപ്പാ-
 ശ്രീരിന്ദവേദനപൊഞ്ചകയാൽ
 ഓടിപ്പോരയങ്ങാരംചാവതിനോങ്ങിനാൽ
 താഡിച്ചുകൊണ്ടാൻ തന്മാറിൽപ്പിനെ
 ചേതനഃവരിട്ടുഭേദത്തപ്പോലെയ-
 ബുദ്ധതലംതന്നിലെ വീണകേണാൻ
 കളുന്നനിർക്കൊണ്ടവൻ ചൊല്ലാതെചൊല്ലിനാൻ

ചാതകം=മഴവെള്ളം കൊണ്ട് മാത്രം ജിവിക്കുന്ന ഒരു പക്ഷി.

കല്ലം കുറവാർത്തകളുള്ള വല്ലം
 അജ്ഞന്മന്ത്രങ്ങാട് ചൊല്ലിനാൻപിനേയ-
 ക്കുച്ചുതന്മന്ത്രങ്ങാട് ചൊന്നതെല്ലാം
 യാദവനാടമനാമാളികൾത്തെന്നാടം
 യാതനാക്കേണമെയന്നം ചൊന്നാൻ
 ദേവകിക്കന്നേരു മേവിനവേദന
 എവമനിഡിപ്പന ചൊല്ലുവാനായു
 ധാതാവുനിമ്മിച്ച ലോകജലഭൂനിലം
 മേധാവിയായുള്ളുരാരാമമില്ലേ
 പാതിരണഭാദ്രിത്രമാതുടെ മണ്ഡല-
 മൊന്നിച്ചുകുടിച്ചമച്ചപിനേ
 കല്ലാന്തപാവകതനിലാക്കിനി-
 നാല്ലാതവാതങ്ങൾവിതുവിതു
 പാരംപഴുപ്പിച്ച നേരരഭനിന്നുങ്ഗ
 ഹൃസരമായും മേവുന്നതാരപിണ്ഡം
 ദേവകിതനംടെ താപത്തെച്ചിനിക്കിൽ
 ശ്രീതളമായിട്ടേവന്നകുട്ടം
 തഗ്ദിണിമുന്നായ ദേവിമാർത്താപവു-
 മനുസ്താതിലേരുമാത്രേ
 മുള്ളായെന്നിഡിനെന്നിള്ളതിൽ ചൊന്നപ്പോൾ
 പുള്ളിക്കാലുള്ളാതംകേഴുന്നുരു
 വേദരാട്ടമല്ലാട്ടപോയതുകാണായി
 സാരമായും മേവുമപ്പുരിജാതം
 എന്നതുകാണ്ണുള്ള ബാലത്തംമാതങ്ങം
 വിന്നരായെല്ലാതം നിന്നപിനേ
 ആളുകൾതന്മംട പിന്നാലെപോയിപ്പോ-

കല്ലാന്തപാവകൻ-ആളുകൾത്തിലെ അംഗ്യനി.

യാഹവദ്വീഡിൽ ചെന്നുന്നേര
 സജ്പരനായുള്ളൂടാരളം നന്നനാലെ
 സപ്പജിതയാബോധനയ്ക്കും തയിൽ
 പാരാതെചാടിത്തൻ കാഞ്ചകൻമെഡ്യോട്ട്
 നാരിമാരെല്ലാരും ചേന്നാക്കാണാർ
 അതുനക്കുള്ളടിതാനമായങ്ങിനെ
 മാനംതായുള്ളൂട്ടു ദേവകിയും
 അച്ചുതൻനെന്നയുമിട്ടുയിൽനണ്ണിനി-
 നമ്മിത്തനിലേപാഞ്ചപിനെ
 നിശ്വലനായുള്ളൂടാരുപ്പതൻനെ
 നയ്ക്കുരണ്ണങ്ങളിലേശിക്കാണാർ
 ഏണ്ണരജായിരാഭാസ്ത്രമാരെല്ലാരും
 കണ്ണൻതാൻനിന്നേനാരുളുലുത്തിൽ
 ഭാവനകൊണ്ടുതൻകാരാനെന്നും എന്നത്-
 പാവകൻതക്കുപതിച്ചുനിന്നാർ
 മാനഷഭാവതെതക്കെവടിഞ്ഞല്ലോരും
 വാനവരായിച്ചുംഞ്ഞപിനെ
 മുന്നേരും ചന്നുള്ള യാദവമാരോട്-
 ക്ഷോന്നിച്ചുമേവിനാർ വിണ്ണിലഫോപ്പാർ
 വെള്ളത്തിൽമുട്ടുംനിനിക്കുന്നതെന്നുള്ള തേ
 ഉള്ളത്തിൽതോന്നീതവക്കുന്നരം
 ഒന്തകമായുള്ള കുമ്മവും പിണ്ണുവും
 വൈലികരിതിയിൽചോനവുണ്ണം
 പ്രേതരായുനിന്നുള്ള യാദവമാക്കല്ലോ-
 മാവരിച്ചുടിനാൻ പാതമ്പന്നുപ്പാർ.
 ദ്രോഗകതനെന്നയും മുക്കിനാന്നുന്നരം

ഉംകും = കൈത്തു(വെള്ളത്തെന്നുംബന്ധിച്ചുള്ള).

വാരിയിവന്ന തക്കത്രമേനേൽ
 മാധവൻതന്നെടയാലയമാഡോത
 ഭ്രതലംതന്നെയാഴിച്ചെല്ലാമേ
 ചിനകമാരുടെ ബന്ധവുംവർവിഭ-
 തതക്കട്ടിയിം പോക്കവാനുയ്
 മാധവന്നുന്നായിവാസമുണ്ടാകന്ന
 യാതൊരുഭ്രതലംതന്നിലിന്നം
 ശ്രഷ്ടിച്ചന്നുള്ള ദ്രോഹാജനത്തും
 ഉണ്ണപ്പെംവാരാതൈക്കുണ്ടുപോയി
 തന്നെടമറിരംതന്നിലിങ്ങാക്കവാൻ
 വിനന്നാംപാശ്യവൻപോകമുപ്പാർ
 കാട്ടുടെപാരിത്തഞ്ചുകമ്മന്നരായുള്ള
 കാട്ടാളൻചെന്ന് ചെരുത്താരപ്പോൾ
 രോഗതെത്തുപ്പുണ്ടാക്കുന്നിലും
 വേഗത്തിൽപ്പാനമാരുന്നുപോലെ
 ക്രൂലന്നായുള്ളൊരു പാശ്യവൻതാനപ്പോൾ
 യുലത്തിനായിത്രുന്നിംത്തന്നേരം
 അസുമെന്നുള്ളതു വിസ്മൃതമായുംവന്ന
 പ്രിതവുംവേരാനായുംനുകൂടി
 വില്ലിനെത്തന്നെനകലപ്പുതിനായിട്ടും
 വല്ലിലയങ്ങവെന്നാനുകൊണ്ടിം
 അംഗങ്ങളുള്ളാമേസന്നങ്ങളുണ്ടുണ്ടു
 അഞ്ചിനെയായിച്ചുമത്തുതപ്പോൾ
 മന്ത്രതെക്കാണ്ടുനിങ്ങലന്നായുള്ളൊരു
 പന്നഗവിരുത്താനുന്നുപോലെ
 കാട്ടാളൻപ്പുമകാമിനിമാരെയു-

മാട്ടിയക്കാട്ടിലേപായ് മറഞ്ഞാർ
 സ്രൂക്കെള്ളത്തനെയുംപാലിച്ചുകൊള്ളവാ-
 നാകാതെയായശ്ലാതാനിന്ന് ദ്രോഹം
 ഷുദ്ധലാഭയുംയെഡാരുവെല്ലോലവാൻ
 മുതലംതന്നിലിട്ടിരിക്കേണ്ണാം
 എന്നബന്ധതന്നിലേം വിനിച്ചുനിന്നുവൻ
 വിന്നനാളുംനെയും പോകുന്നേരം
 വ്യാസനായുള്ളൂടാൽ മാമുനിവനം-
 നാസനനായതുകാണായശ്ലാഹം
 മാനിയായുള്ളൂടാൽ പാണ്യവവിരുന്ന-
 മാമുനിതന്നട കാൽക്കരയീണാൻ
 തന്നുടെവദങ്ങളെല്ലാമേചൊല്ലിനാൻ
 പിന്നെയാമാമുനിയോട്ടുനണ്ണര
 എന്നതുകേട്ടാൽമാമുനിതാനമ-
 നിനിന്നൊരുപാണ്യവന്നാട്ടചോന്നാൻ:—
 “എടടക്കാമെഴുിൽവള്ളത്തുനിനിങ്ങനെ
 പോട്ടനാഡുള്ളൂടാൽമാമുനിയെ
 പാണ്ടിവർക്കണ്ണചിരിച്ചുനിന്നിടിനാ-
 റിണ്ടലംബള്ളൂട്ടത്തിൽകൊള്ളുംവണ്ണം
 എന്നതുകണ്ണ ശപിച്ചുനിന്നിടിനാൻ
 വിന്നനായുള്ളൂടാൽ മാമുനിതാൻ
 കാട്ടാളൻകൊണ്ടപോയ് കാട്ടിലിന്നിങ്ങളെല്ല
 ഗ്രാജ്ജിയാങ്ങിട്ടുകയെന്നിങ്ങനെ
 എന്നതുകൊണ്ടവരിങ്ങനെയായ് പോയി
 നിന്നനട പോരായ് മയ്യലുയേതും
 ആരണ്ണർശാപത്തിന്ത്രംപ്രാവല്ലംകൊണ്ടനിന്ത

ഷുദ്ധന്=പൊഴിഞ്ഞി. ഭാര്യ=മുക്കം.

വീരപോയിച്ചുക്കുടിപ്പോരം

ആരന്മശാപത്രദ്ദോഷിനിനീട്ടേനാ-

രാത്രിലെപ്പന്തോക്കണ്ണതല്ലോ

വീരപോയെന്ന വേദിക്കവേണി

വീരനായുള്ളനിവീരന്മു

കണ്ണൻമെയ് വേറിട്ടശോകത്തക്കാണ്ണല്ലീ

കണ്ണനിർത്തുകന്ന പിന്നയംനി?

യാദവമാരക്കെന്നാശത്തക്കണ്ണിട്ടം

പൊരകപോയതുക്കണ്ണമല്ലീ?

ബന്ധുക്കളായുള്ളാരെയക്കമാര്യ

വന്തതിൽനിന്നുവിച്ചുപിന്ന

ടീനനായ് പോയാനെൻകാവണ്ണന്നല്ലീ

മാനസന്തനിലേതോന്നനിപ്പോരം?

അജ്ഞതരായുള്ളനിവേദിക്കൊല്ലോ

പ്രാജ്ഞതനായുള്ളനിവേദിക്കൊല്ലോ

അംബവരാപോലെയന്നിർമ്മലനായ് നിന്ന

ചിന്മയനായുള്ള ഭദ്രവന്നേഡാ

ജനവുംകമ്മവുംനമയുംതിനയു-

മുഖ്യമയെത്തിച്ചുകാണ്ണകനി

പാനസമായുള്ളപത്രങ്ങൾക്കാണ്ണാരാ

ഭാജനാതചനയംഗ്രാക്കണ്ണിയും

ചാലെച്ചുമരുച്ചാരാലീലകൾക്കാലുന്ന

ബാലമാരേഡയാകാണ്ണമുണ്ടല്ലോ

അഞ്ചുന്നന്തനെന്നയക്കാർഖകിൽവരുന്നും

ചൊരുപ്പുടെയാദവമാരെയല്ലോ

തന്നെക്കോരകമെന്നക്കുറേതോനിച്ച

പോകിനിക്കക=ഇല്ലതോകക. ഉണ്ണ=യമാത്മം. റാനസം=പിലം. കാഴനം=പ അം. കോരകം=ചൂമാട്ട്.

മനിംതനിലെനിന്നപിനെ
 കാരിയംസുരിച്ചുഡാദവനാരെയും
 ദ്രാരകതനെന്നയുംസംഹരിച്ചാൻ
 ലിലകഴിഞ്ഞുള്ളബാലകനാരെല്ലോം
 ബാലകളിപ്പുരദയന്നപോലെ
 താനങ്ങളുടെ കേവലമായുള്ളോ—
 രാന്നറന്തകലെനിന്നകാണാൻ.
 നജ്ഞനാഡ്യോയാനെന്നിഷ്ടനായുള്ളവൻ
 കഷ്ടമെന്നിക്കാഡിനെ ചിന്തിച്ചിപ്പോൾ
 സ്വജ്ഞമായിഡിനെള്ളബവവുംസുണ്ടന്
 ചപാട്ടനായ് പോയിതോധനനീതാൻ
 ഹാധന്തമാൽക്കാണ്ടവേക്കന്നനിന്നട
 മോഹത്തതനെന്നതാൻകൈതൊഴുന്നേൻ
 ഭാരതാക്കന്നപോതതുടങ്ങിപ്പോൾ
 സാരമായ് നിന്നോട്ടവാരിജാക്ഷൻ
 മാനിച്ചുചൊന്നുള്ള വാത്തകളെല്ലാം
 പാനീയരേഖയായ് പോയിതോചൊൽ.
 താപത്തെപ്പുകുന്നശോകത്തെപ്പുരിച്ചാ—
 ലാപത്തക്കാണാവുന്നനമെന്നാൽ
 ശോകത്തെക്കൈവിട്ടുമോഹത്തെപ്പോക്കുന
 അപത്തെപ്പിന്തിക്കസന്തതംനീ”
 വിന്നതപോക്കനന്നനെനാഴിക്കാഡിനെ
 പിന്നെന്നയുംപിന്നെന്നയുംചൊല്ലിച്ചുംലി
 പാത്മൻതന്നുള്ളത്തിൽചീത്രനിന്നിടനോ—
 രാത്തിയെത്തിന്ത്താനത്തിന്ത്മപാദൻ

നിമ്മലനായോരുന്നുനിതന്നുട
 നിമ്മലത്തുമൊഴിക്കേരുകയാലെ
 ചീത്രനിന്നിട്ടേന്നുരാത്തിയെത്തന്നേയും
 തിള്ളനിന്നിട്ടനപാത്മന്നേപ്പാർ
 ധന്യമായുള്ളാരുന്നുടെമറ്റിരും
 തന്നെയുംധനിട്ടചെന്നുപിന്നു
 ഉജ്ജപലനായോരുവജ്ഞെന്നെത്തന്നേയും
 വെച്ചുനിന്നുവാട്ടുകളിരത്തിൽ
 ധമ്മജന്മനുടെമറ്റിരുപ്പുണ്ടുമതി-
 നമന്നൂയവൻപോയുന്നു
 അരുജനായള്ളുധമ്മജനാവൃതാ-
 നഗ്രങ്ങളായനിമിത്തങ്ങളെല്ലോ
 അരുത്തിലാമഹാരകണ്ടിക്കണ്ണറവും
 വ്യത്രനായ് ചൊല്ലിനാൻഭീമനാടായ്:—
 “എല്ലാവന്നുബന്ധാനാനായ് മുന്നുമേപ്പായോര
 ജില്ലതാർവ്വനിലയല്ലിയിന്നും
 എന്നവനിങ്ങിനെവെക്കിച്ചുകൊള്ളുന്നു?
 സന്ദേശകാലമല്ലെന്നുവന്നു
 മുന്നുമേപ്പാലെയല്ലിനിന്നിമുന്നുപ്പാം
 വിന്നമായ് തന്നെന്നെകാണാക്കുന്ന
 മംഗലദിപത്തിൻഡംഗവുംപ്പുണ്ടിട്ട
 മങ്ങുന്നമറ്റിരുമെന്നുപാലെ
 മനിടംതന്നിലെമംഗലദിപംതാൻ
 മങ്ങിമരിതുപോയില്ലയല്ലീ!
 വിന്നമായ് നിന്നുംരിമുനിടംകാണുവാ-
 ക്കുന്നതേതോന്നനിതുള്ളിലിപ്പും

യർമ്മിശ്വരായുള്ള നിന്മലരെല്ലാക്ക്-
 തുമേഷംകാണന്നതില്ലയിപ്പോൾ
 ഗ്രാക്കൈക്കണ്ണാലുമോച്ചയുംപുണ്ടിട്ട്
 നോക്കിനിന്നിട്ടനിത്തങ്ങളുമിങ്കം
 പൊഴരായ് പോരന്നപൊപ്പനുതന്നുവും
 പാരംതെള്ളിഞ്ഞതിതാകാണാക്കന്നു
 ദിഷ്ടങ്ങളായുള്ള ജയ്യക്കൈള്ളാമ-
 ക്ഷേദ്ധാട്ടാട്ടവന്നപരന്തായി
 മാമുനിമാരിലാംമുനമേപ്പോലെയു-
 ഇംഗ്രോഡംകാണന്നതില്ലചേരുമെ.
 എന്നെടുമാനസംതനന്നയുമെറവും
 വിന്നമായ്ക്കാണന്നപിന്നെപ്പിനെ
 എന്തിതിന്കാരന്നമന്നങ്ങളിനിച്ച്-
 ലേതുമേചൊല്ലവാനില്ലതാനു
 ഉത്തമദായകക്കൈള്ളാക്കവേക്കണ്ണാലും
 പത്രവുംവാടിച്ചുമന്ത്തതിപ്പോൾ
 ജ്ഞാതിക്കുണങ്ങളുംപിവിക്കനില്ലാട്ട്-
 മാദിത്രുന്നന്നയുംകാണ്കകയിപ്പോൾ
 വാലെതെള്ളിംതുള്ള തീത്മങ്ങങ്ങളുമെ
 കാലാശ്വരംകോലുന്നകാണംതോടു
 അജുതെത്തക്കാണ്ടജ്ജപലിക്കന്നതില്ലപ്പോൾ
 ചുജുനായുള്ള റജപൊവകൻതാനു
 ഒട്ടുപിന്നെന്നജ്ജപലിച്ചുനിന്നിട്ടകിൽ
 പൊട്ടിയെരിഞ്ഞെപ്പാരിഞ്ഞുതാനു
 മാരക്കൽത്തന്നടകമായ്വുംകൈ വിട്ട്
 ഒപ്പാരനായ് വിയന്നപൊരമിപ്പോൾ
 ഇങ്ങിനെങ്ങ്യാരോന്നെന്നചിന്തിച്ചുകാണംനോവാരു

മംഗലമായിട്ടുകണ്ടിലെങ്കം
 “ഇംഗ്രേസ് രാജതന്നംടകയിച്ചരെ ചെയ്യും ചെയ്യേ-
 നാതുയിച്ചീടിനുനേഷ്ടതാനും”
 സോദരന്തനോടുവേദനയിങ്ങിനെ
 ഓതിനിനീട്ടുന്നധനമംജന്താൻ
 ഇംഗ്രേസ് രാജക്കുലേവെച്ചുനിനീട്ടുനോ-
 റോച്ചുംപുണ്ടങ്ങളിനുനേരം
 വാസവന്നുനൽവന്നതുകാണായി
 വാടിനിനീട്ടുനോരുളുള്ളുമായ്
 പാരാതെചെന്നുഡയമംജന്തന്നട
 പാദങ്ങൾക്കുലേവിശ്വപ്പിനെ
 ഭാവംകൊണ്ടുനോരംവൊല്ലിനതെല്ലാമു-
 നാവുകൊണ്ടായിട്ടുംവൊന്നാവിനെ
 “അമിക്കനല്ലോരുളുഷണമാകന
 പുമേനിപുണ്ണോരുകളിപ്പോരം
 തന്നംടകദാസനാമെന്നയുംവണ്ണിച്ചി-
 മനനിടംതന്നെന്നയുംവിന്നമാകി
 വിണ്ണില്ലുംപുകിനുനെന്നെന്നധനിങ്ങിനെ
 കള്ളന്നീർത്തുകമാറാക്കിവെച്ചാൻ”
 എന്നതുകേട്ടായുമംജന്മാവുതാൻ
 തന്നെന്നയുംകുടിമരന്നുനേര
 കല്പത്തന്നെന്നയുംകൈവടിഞ്ഞങ്ങിനെ
 അല്ലെല്ലിൽവിണ്ണതുവൊല്ലിവെല്ല
 പാണ്യവമാതൃവുമെന്നതുകേട്ടുപോരം
 നീണ്ടനിനീട്ടുന്നശോകത്താലെ
 കള്ളുമെയ് തന്നിൽത്തന്നുള്ള വുംബന്നിച്ച
 തിണ്ണംതിരശാഖാതഭാവനയാൽ

കല്പത്തേവാഗ്രഹം.

ശാസ്ത്രനായും തീശ്വരൻതന്നോട്
 ചേർപ്പുണ്ടിട്ടുണ്ടോപ്പനിക്കി
 പാർത്ഥലംതന്നെപിരിഞ്ഞുനീട്ടിവാ-
 സോത്രനിന്നിട്ടുന്നയമ്മജന്താൻ
 പാത്മരമായിപ്പറത്തുനിന്നുവിനോ-
 ടാർത്ഥന്നര്യന്നിന്നുവാങ്ങുണ്ടം
 കേശവൻതന്നുടെകേവലാത്രപന-
 നാശയംതന്നില്ലപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്
 ബന്ധുക്കളുംയോരിഞ്ഞുവിച്ചുനിന്നാൽ
 ബന്ധവുംചാലേമറിച്ചുണ്ടേ
 നിസ്സംഗന്നയിനടന്നതുടങ്ങിനും
 ഉത്തരയാകിനഭിക്ഷണക്കി
 എന്നതുകണ്ഠിച്ചുംസോദരരാമരല്ലോ
 പിന്നാലെക്കുടിനാർക്കുടുന്നിക്കാർ
 തൃഷ്ണനില്ലെങ്കും ഒരുത്രുഷ്ണപ്പുണ്ടിട്ടു
 തൃഷ്ണയുംപിനൈക്കുട്ടുണ്ടുമെ
 വ്യാമ്രാഞ്ചരംചേരുന്നകുടകൾപിനിട
 കീർഘമായുംകൊരുമാറ്റുത്തുട
 പിന്നാലെചെന്നുരേനുകവിനിനീടാതെ
 ധന്മാധ്യാദിവർപ്പോക്കുന്നരം
 പൂജ്യായലാതുടെമെറലിയാണ്ടുവുമ-
 പ്രാഞ്ചാലിചാലെപ്പുതിച്ചുണ്ടപ്പോൾ
 മാറ്റീതന്നയുമങ്കിനൈയായിരു
 അർജ്ജനന്താനമങ്കവുണ്ടുമെ
 വീഴ്വാനായിട്ടുവരവാനായെഴും
 ഭീമനംചൊല്ലിനുംമെല്ലെല്ലയപ്പോൾ
 “വീരരായ്”പോതമിന്നാൽവരത്വവിണ്ടിക്ക്

പൂജ്യാധികാരിക്കരാ.

കാരണംചൊല്ലുമെന്നിങ്ങനെ
 യംഖജൻചൊല്ലിനാൻ്തനാടതന്നെ
 വന്മദംകാരണമെന്നമഴ്ചും
 അസുംബരകൊണ്ടനോഡകാതതവരിപ്പയെ-
 നാൻജുന്നാബണ്ടായമാനമേറം
 മാനിതരായൊരുമാത്രിതനകൾക്കും
 മാന്ത്രണേഭരാറുംമാനസത്തിൽ
 അച്ചുകൊണ്ട് നൃഥനേരാതേതാരിപ്പയി-
 പ്പാരിടംതനിലിനായമിപ്പും
 ശ്രീനോംതമാന്മാഖിനീകളുംവൻ-
 തനാടണ്ണോദരനായവന
 ശാസ്ത്രംകൊണ്ടെന്നതാഴുത്തിനിനീട്ടവാൻ
 ഹാർത്തലംതനിലിപ്പോത്തുകണ്ടാൽ
 ആക്കന്നാരുത്തമിച്ചുനോംതമാനംകൊ-
 ണാഗളുച്ചുതിനായിനിപ്പും
 ഭർത്താക്കളുായിവർക്കൈവരുണ്ടപ്പും-
 നാംതതാരിൽച്ചുന്നതുപാത്മനംതു.
 എന്നായരോധികൊണ്ടിനിവർവ്വിണ്ടായ
 നിനാടപാദവുംവന്നാണ്ടതു
 ഉഷകേകൊണ്ടോക്കുന്നുചുമാമല്ലുന
 മുർവ്വതയണ്ടനിനക്കമുള്ളിൽ”
 ഇങ്ങിനെചൊന്നായമംജൻപിനേപ്പു-
 യക്കായരുംശത്തേച്ചുന്നുനേരം
 ചുറത്തിൽവന്നചുഴനനിനീടിനാൻ
 തെരെറനാചെന്നായസാരമേയും
 കാൽത്തളിർത്തനിൽചെന്നാർത്തനാമെന്നനീ
 കാത്തുകൊള്ളുന്നമിനാസ്യാലെ”

അല്ലെല്ലായുംതുടങ്ങാവംകൊണ്ടിരുന്നു
ചൊല്ലിനിനീട്ടനോന്നെന്നപൊലെ
എന്നതുകണ്ണായൻമഞ്ചമാവുതാൻ
തന്നിലേന്നുനിന്നാനബാധായി

ആത്മിയപൊലന്നായൻമഞ്ചന്നല്ലോ; യി-
ഴുംപത്വാക്കുകൾചൊല്ലിപ്പോരു
ഭിന്നനാളുമുമിശ്രാനന്നെയിന്നംതാൻ
മാനിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടുന്നതെന്നും
എന്നാഭ്യർത്ഥനാിലെചിന്തിച്ചുപിന്നെയാം
മുന്നമേപ്പോലെനടന്നുനും
അംബരന്നന്നുടെവന്നതുകണ്ണായി
പൊന്നയമായവിശ്വാനമുള്ളും
ചാരത്തുചെന്നങ്ങളുചൊല്ലിനിനീട്ടിനാൻ
വാരംദനിനോന്നുടേവക്കുതാൻ.
‘നേരുവന്നിനാവിഹനവുമെറിനീ’
പുരാതനപോരണംവിണ്ണിലിപ്പോരു
പുണ്ണങ്ങൾചെയ്യുന്നലുംഭേദഭേദപ്പോരു
വിണ്ണിൽനിന്നാണ്ണലിപ്പതിന്നായ്
ധർമ്മജന്നുചൊല്ലിനാനെന്നാതുകട്ടപ്പോരു
ധർമ്മതത്തിന്നബാധയുന്നുനിന്നി
വിന്നനായ് വന്നനിന്നാതുകിച്ചുട്ടിനാൻ
മുന്നമേന്നെമ്മയിരുപ്പുനെന്നുംനാൽ
ധന്യമായ് നിന്നെന്നാംധനുന്നുനിന്നുവാൻ
മുന്നിലാംമാറിവരുത്തെന്നുംപോരു
എന്നതുകെട്ടായവിണ്ണവർള്ളതിലാൻ
കണ്ണങ്ങൾപൊതതിനാൻതിണ്ണുമുള്ളുപാരു.
സമ്മതംതോഴുന്നനെമുഴിചൊല്ലിനാൻ

യർമ്മജന്തനോടങ്ങിശ്വരായി:—

“നിവിശ്വന്നാഡൈംഗിനംദമാനസ-

മിച്ചുഖ്യമായതെന്തിനംഭന്നേരു

സോദരമാരിലുള്ള ശ്രദ്ധയെത്തന്നെന്നയും

വേദഭൂതപ്പല്ലേയോപാന്മകാണ്ടി

പ്രോതനാഭ്യേവമിസ്ത്രാരമേയതിങ്കൽ

മാനസംവെച്ചതിന്തകാരണംചൊൽ

ജന്മക്കൂലാധതിൽക്കഴുരായുള്ള ദോ

പിന്തിച്ചുകാണ്ടകിലിപ്പാക്കളെതു

കഴുങ്ങാളുായുള്ള ജന്മക്കൾക്കുന്നാണു

കിട്ടവുന്നല്ലയിസപ്രദീപമന്നാൽ

ശ്രദ്ധനന്നിൽചെന്നുഫ്രമാശയുംതിന്റുടൻ

യാന്മേരിചന്നിവെകിടാതെ”

പിന്നെയുംചൊല്ലിനാണ്യമംജന്മാവുതാണ്

തനിലെപിന്തിച്ചുധ്യർമ്മമെല്ലും:—

ആത്മിതനാധേനെക്കെവെടിഞ്ഞുഭേദം ആ

വാഴ്ചയിനേതുമേച്ചപ്പുഡ്യു

ശിനന്നായുന്നവതെന്നുംവണ്ണിച്ചു

യാനമേരുന്നിനിക്കോരുത്തുകണ്ണാൽ

നാകലോകാജ്ഞിയിൽക്കാഞ്ചമില്ലേതുമേ

പോകനിയക്കിലോനാകിലോക

വിശ്വവർദ്ധതനമെന്നതുകേട്ടുടൻ

കണ്ണങ്ങളേററിനാണ്നന്നുംഡിയാം

മന്നിലെമാലോകർപ്പസ്ത്രങ്ങൾമെച്ചയുന്ന

വിശ്വനേക്കാമിക്കരുലമാത്രേ

പ്രജന്മപുണ്ണിടിനമാമുനിമാരുരോ

യജ്ഞംത്രംകൊണ്ടുജിഷ്ണന്നതും

തീയിലെനിന്നതപ്പുചെയ്യുന്നതും
 തോയതിൽനിന്നജപിക്കുന്നതും
 ഭാനങ്ങളാരോന്നയാചരിക്കുന്നതും
 വാനിടംപുവതിന്റവാഗ്മിയതു
 അങ്ങിനെജുളിയവാനിടന്നതു-
 ടിക്കിനെചൊന്നവാനാങ്ങിനെന്നീ?
 ഇള്ളനായ്‌വനോരിക്കുന്നതെത്താട്ടല്ലോ
 ഇള്ളമായുന്നതുകൈവെടിത്തു
 ഇഞ്ചനസംഗമമൊല്ലായെന്നല്ലയോ
 സജ്ജനരായുള്ളാർച്ചൊല്ലിക്കേട്ടു
 ഒന്നല്ലയാതോങ്കാരിയംകാമിച്ച
 നന്നല്ലനിധിനിത്രാന്നതൊഴം
 ചുണ്ണാദിക്കോൺട്ടിന്റചാരത്തുവന്നാൽ
 വിശ്വിനെക്കൈവെടിന്തീട്ടാല്ലാതെ
 വിതവിലോഭനമായിനിനിട്ടനോ-
 തക്കികളിങ്ങെന്നേയാതിയോതി
 ലോലതതീത്തവൻമാനസനന്നട
 ചാലനമായതില്ലുന്നകൊണ്ടം
 പോകനേനെന്നകിൽത്താനെന്നാങ്കുചൊല്ലിനാ-
 നാകലമാബായാങ്ങാവുമായി
 എന്നതുകേട്ടായയർമ്മജന്മവുതാ-
 നന്നാടേന്നുകെളുവിൽത്തനെ
 മേവിനിനിട്ടന്നയാനവുംകൈവിട്ട
 പോവതിനായിത്രുടങ്കുന്നേരം
 നിർമ്മലനായോരയർമ്മനായ്യാണൊയി
 തമ്മഖിൽമേവുമഗ്രഹാവുതനെ
 തുള്ളനായ്‌നിന്നാങ്കുചൊന്നതുകുർക്കായി

ശിജ്ഞനാഫ് നിന്നോടുപൂർബ്ബം
 'നിന്മത്യൻമരതിന്മഖയകാഖാനായ
 നിദ്രമായുള്ളാത്തതുപവുമായ'
 നിന്മത്വാരത്തുവന്നതുതാനിഴപ്പു-
 ലൈനതുനിന്മച്ചിൽത്തേരിനാലും
 ധർമ്മാക്കാണ്ഡിനിന്നെവന്നനിനിട്ടനോ-
 തഖാവത്തുംകിലിനാത്തമില്ല
 സഹ്യനായേൻ്താനേന്നതുകൊണ്ടിനി
 ചിന്തിച്ചതല്ലാമേസാധിച്ചീടും
 വെകുതേപ്പായങ്ങവാനിടാപുകനി
 വെകല്ലുംവാരാതെയകിലിഴപ്പും
 ഇങ്ങിനോച്ചവന്നവൻതനേയുംചെമേയ-
 മംഗലയാനത്തിലാക്കിനിനാൻ
 മങ്ങാതെനിന്നോയയർമ്മജനാധതാൻ
 മംഗലയാനത്തിലായനേരും
 കാഞ്ചുടിത്തുക്കളെത്തുനിനീടിനാൻ
 വാങ്ങുട്ടെവന്നങ്ങായതനേപ്പും
 വെൺമതിരണ്ണോന്നനുകരകാണാചി
 തന്മുനിൽവന്നനിവന്നതേപ്പും
 ചുമണംതോയുന്നതെന്നലെത്തുകന
 ചാമരംകാണായിരണ്ടുപാടും
 ചാലെച്ചുഴുന്നനിന്നോലുകമാളുംനോ-
 രാലുവട്ടങ്ങളുംകാണായപ്പും
 അങ്ങിനേപ്പായങ്ങവിള്ളിലങ്ങാമാര
 ഭേദിച്ചിൽചെന്നവൻചുകനേരും
 ഉവർകോൻതന്നടക്കചൊല്ലിനാലെല്ലാം
 സംഭവിച്ചീടിനാരന്നിന്നോടെ
 മംഗലവാണിമാരായിവനീടിനാർ

മംഗലമാരായുള്ളംഗനമാർ
 ചാലവിള്ളങ്ങളിപ്പേദാകാണായി
 താലത്തിലുമരുന്നവെള്ളരിയം
 പൊത്തുക്കടംകള്ളാടിചെപ്പുകളെന്നിവ-
 യോകാവെചെന്നപറന്നതെങ്ങും
 വാദരൂനിനാംള്ളു ഭരികൾനാലും
 പാരിച്ചുകുറക്കായിതോരോഡിക്കിൽ
 മംഗലസ്ഥചക്രമായിനിന്നിടന്
 ശംഖുകൾനാലവുംരുള്ളുമെ
 കസ്ത്രുരികൊണ്ടതുള്ളുനിന്നിടനാ-
 തത്തമനാരിമാർപ്പലതിയിൽ
 കാംതിനായിട്ടുവാനവരെല്ലാതം
 മേരേലെചെന്നതുടങ്ങിത്തുപ്പാർ
 സുദരിമാത്രമങ്ങന്നിലനന്നിലെ
 ചെന്നതുടങ്ങിനാർച്ചേത്ത് യോട
 ഉപ്പിശനന്നടന്നിവേംശംകാംബാനാ-
 യുവഗ്രിതാരമ്മായുള്ളുമെ
 സ്ത്രീതന്നായുള്ളുയർമ്മജൻചാരത്തു
 തിക്കിത്തുടങ്ങിത്തുപാരമപ്പോൾ
 എന്നതുകാണവൻതന്നിലെന്നിനാ-
 നന്നടവെവുവെള്ളിതൊന്നം
 കാവ്യംന്നന്നടവല്ലിലയാലൊന്നുതു
 കാരണ്ണുമന്നിലെചേരുകയാൽ
 എന്നതുകൊണ്ടുമാറിച്ചുനിന്നിടോപ്പാ
 എന്നടമാനസമന്നന്നി
 പങ്കജലോചനൾത്തുകഴഞ്ഞുള്ളി-
 ലംകരിച്ചുട്ടുമാരാക്കിപ്പുനെ

ആത്രകർക്കാണ്ടിള്ളു പന്തൽത്തൻകീഴേപോ—
 യൈത്തിനിന്നിടിനാൻവിണ്ണിയെന്നേരേ
 വിണ്ണകംപുകിനപുസ്രവാനേന്നും
 കണ്ണകളുണ്ടായകാൽമെല്ലാം
 സാധിച്ചുപിന്നെത്തൻസൊദരമാരെയും
 ചോദിച്ചുനിന്നാനവന്നൊട്ടേപ്പോൾ
 ചോദിച്ചുനേരത്തുതന്നുചൊല്ലിനാൻ
 വേദിച്ചുനിന്നുവരുന്നേന്നും—
 “സൊദരമാരുടെവേലയെചൊൽക്കിലോ
 വേദനയായിട്ടുവന്നകുടം
 കാണേണ്ണമെന്നടൻ സാഹസമബണ്ഡകിൽ
 കാണുത്തായ്ക്കുമില്ലതാനും”
 ഇങ്ങിനെചൊന്നവൻതന്നെയുംകൊണ്ടേപോ—
 യങ്ങാരുകോണ്ടുള്ളുചെന്നപിന്നെ
 ഹോരമായുള്ളൂട്ടുാരുക്കുണ്ടതെത്ത
 പാരാതെകാട്ടിനാൻഉഭവുതന്ന്
 കണ്ണാരുനേരത്തുയമ്മജമാവുതാ—
 നിബിലുംപുണ്ടുചുമഞ്ഞുചൊന്നാൻ
 “പുതരായ് നിന്നുള്ളുസൊദരമാരിപ്പോൾ
 യാതനപുണ്ണമാരോവന്നകുടി
 ഉത്തമർശിലവുമിത്തരമായിതോ
 സത്രവാന്നല്ലായോ ചിത്രമുള്ളന്
 ധമ്പിയുരായുള്ളൂട്ടുനിങ്ങൾക്കുമിനിതു
 നാമതമായിട്ടോവന്നകുടി
 ഭൂഷിതകണ്ടാലുംകുഴുമായ്ക്കാിതു
 ഭൂഷിതവേറിട്ടുനാകലോകം
 ദണ്ഡ്യുന്നാരല്ലാതപുസ്രവാന്ദിള്ളുംാരെ

ഒഡിപ്പിക്കുന്നതുകാണോരു
 വല്ലയെന്നിങ്ങിനെചൊല്ലിനിനിടവാൻ
 വല്ലവോരിപ്പാതവനിതോതാൻ?
 വാസവന്താനിതിഞ്ചില്ലയെന്നല്ലീ
 വാസവൽതിയിൽവന്തിപ്പാർ
 ധമ്മമില്ലാതോവിശ്വനിലെവാസമി—
 നംബുദയത്രാക്കിലെനിക്ഷഭവേണ്ടാ
 കാതരരാജ്യള്ള സോദരമാരമായ്
 യാതനപ്പുകിനേനെങ്കിൽതോനം
 എന്നങ്ങളുചൊന്നവന്നിലംതനിലെ
 ചെന്നങ്ങളുചൊട്ടവനേനാങ്ങളുന്നരു
 പെട്ടുനേരുന്നുചെരുത്തുനിനിടിനാൻ
 തുള്ളുന്നയുള്ളുംതുവള്ളുന്നൾ
 കണ്ണടച്ചീടൻമെന്നങ്ങളെചൊന്നപ്പാർ
 കണ്ണടച്ചുങ്ങവൻനിന്നപിനെ
 കണ്ണിഴിച്ചീടുന്നോളനിലംതനെയാം
 രഹമായ്യാണായിതുംബയോട
 എന്നതുകണ്ണിടവിസ്തിതനായിട്ട്
 നിന്നോത്യമ്മജ്ജുന്നാടുചൊന്നാൻ
 “ദേശിനിയെപ്പുണ്ടുചതിപ്പുതിനായുള്ള
 വാണിയെപ്പുണ്ടുചതിപ്പുതിനായല്ലോ
 എന്നതുകൊണ്ടുള്ള കമ്പംകൊണ്ടനി
 ഇനിതുകാണണബിവന്തിപ്പാർ
 പാതകംവേരറരസോദരമാരംണ്ഡാ
 യാതനപ്പുകാനകാതരരായ്?
 വിശ്വനിലെവാസവുമെത്രനാളുന്നും—
 രണ്ടുതെതക്കാണണാരിപ്പാരമിപ്പാർ.

ഒപ്പാ—അതത്രു്. വച്ചുവാൻ—ആക്കന്നവൻ.

അണി—ദേശാവുതുൻ.

വേദന്തവാച്ചിട്ടുണ്ടരമാത്മായ്
 മോദവുംപുണ്ഡരലുമായവണ്ണം
 സപർഡുനിതനിബലമുങ്ഗക്കൈക്കിശ്വലാ
 മത്രുനെന്നബൈളാതലാവംപോവാൻ
 എന്നതുകേട്ടവനന്നഭേദതെന്നുപോയ്
 ചെന്നതിൽമുങ്ഗിനിക്കുന്നേന്നരം
 മാനവനെന്നബൈളാവവരുംകൈവിട്ട
 വാനവന്നായിട്ട്‌വന്നാനുപ്പാർഡാ
 കപ്പകൾ.വികൾനൽപ്പുലന്തകവാൻ
 മുപ്പാട്ടത്രാൻവെൺമെന്നബോധ്യി
 തങ്ങളുള്ളത്രപിണകാവുമണ്ഡായി
 മുങ്ഗിനിക്കുനവൻനിന്നുന്നേന്നരം
 തുതനമാഡായാരുചേ ലാഡംപുണ്ഡ്രകൾ
 തുതനീരുചുപ്പുലെപോയിപ്പിനെന്ന
 വാസവന്നനാലെപാലിതമായോര
 വാനകംപുകിനുന്നമാനിതനായ്
 മദ്ദിരമാണുള്ള വുദ്ദംരകനാര
 വരദിച്ചപിനെന്നുന്നുന്നേന്നരം
 വായുവിന്റുചാരാത്രുളിമനെക്കാണായി
 വാസവജ്യസ്രഹ്യപാത്മനേയം
 നാസത്രുമാരുതെപരവരത്രകാണായി
 വാസതെപ്പുണ്ഡ്രക്കയമകന്മാരും
 വിണ്ണവക്കീട്ടുന്നലക്ഷ്മിയാണ്ണായി
 പുണ്ണ്യതപ്പുണ്ണനാദേഹപറിയെ
 ഇങ്ങിനെക്കണ്ണാതയമ്മജനുന്നേന്നരം
 പൊങ്ങിനമോദവുംപുണ്ഡ്രനേന്നരം
 നിമ്മലനാജാതയമ്മനീരചാരത്ര

സപർഡുനി—സപ്പുംനി.

യമകനം—നകലസഹഭേദങ്ങാർ (ഇരട്ടയംയുള്ളവർ)

ചെന്നങ്ങളേമവിനാൾതാനമഴപ്പാർ
 വസിക്കെള്ളുത്തംവാഴുവാനായിട്ട്
 വന്നതുടങ്ങിനാരെന്നേന്നു,
 ചേണ്ണാറനിന്നുള്ളവിണക്കെള്ളുമെ
 പാണിയിലാമാരുചെന്നതുമെന്നു
 സ്വപ്നഗുണികളായുള്ളനർത്തകിമാരുമായു
 നർത്തകമാരുമങ്ങേണ്ണുമെ
 താളുങ്ങേണ്ണുണ്ണുള്ളതായകമാരുന്നു
 മെള്ളത്രാലുമാരുവന്നാണ്ണത്രാർ
 നാകത്തിലുമാരുവേഗത്തേരുഴുണ്ണുകൊ—
 ണ്ണാഗതമാരായമാഗയരു
 ഗ്രീതിചിയിൽത്തോജ്ഞത്താത്തിതിയുമായിട്ടും
 സ്ത്രീതമാരായുള്ള സൃഷ്ടമാരു
 സ്ത്രീതമാരായുള്ള ഗ്രീതവുംപുടിനാൾ
 നാഡിതിയിൽനിന്നുള്ളതായകവും
 വിണക്കരകുണ്ണുള്ളതാനവുംമളിച്ചും
 വേണാർക്കരകുണ്ണുമങ്ങേണ്ണുമെ
 നന്തകിമാരുമായുള്ളതുമാരു
 നർത്തകമാരുമങ്ങുത്തരകുടി
 സമാനസംതനിലുന്നുമഹംപൊങ്ങിഴു
 സമാനിഴുടിനാരമധാനയും
 മാർദ്ദവംകേംലുന്നവാഭ്യംബോളുന്ന
 മാർദ്ദമായുനിന്നവിശിഴുച്ചപ്പാർ
 പാർത്തമുക്കണ്ണായകിർത്തകെള്ളുമെ
 വാഴ്ത്തിനിനിനീട്ടനവിണിലരന്നേപ്പാർ
 കൊണ്ണാടിക്കൊണ്ണുപറഞ്ഞത്രാർത്തമവിയ
 “യമ്മത്തിനീട്ടനീരാരണംമയക്കാണ്ണമാനി—

മാഗധനം—സൃഷ്ടമം = കൊട്ടാരത്തിലെ റായകമാർ

യമ്മജനോളമിനാങ്ങമോർത്താൽ
 മന്നിലുംവിണ്ണിലുമില്ലയെന്നിള്ളത്
 നിണ്ണിച്ചിച്ചുബുമിനിങ്ങളില്ലേപ്പാരു
 എന്നമററിട്ടനയജ്ഞ് തങ്ങൾചെയ്തിട്ട്
 വിണ്ണവർമൊഭത്തെപ്പുരിച്ചതും
 മാനസംതനനയമാധവൻകല
 ലീനമാധപ്പോതാൻമേരുന്നാതും
 ആസ്ഥപ്പുണ്ണിട്ടനഗാധകമാങ്ങൻ
 കീർത്തിയെവാഴ്ത്തുനവദികളും
 പാട്ടനന്നരത്തുകെട്ടഭവേരിതൻ
 കേടരുനാമത്തേക്കാംക്കയാലെ
 മെനിയിൽക്കണ്ണാലുംകോർമയിക്കാണിതു-
 മാനദബാഷ്ട്രവാരമില്ലോരു
 വിണ്ണലർന്നട്ടിൽവന്നണ്ണാധകമാരു
 പണ്ടുനാമിങ്ങനുണ്ണാക്കണ്ണ?
 ഇങ്ങിന്നപോതുനിവ്യന്മാർന്നിനേന്നും
 മംഗലമാധിട്ടേവന്നകുട്ടു
 വിണ്ണിനാതനനയംനന്നാധിവന്നതി-
 പ്പുണ്ണവാൻവന്നതുള്ളലമാധി
 ഇജ്ജനാതനംടയിപ്പുരൈപ്പുരിപ്പാൻ
 സാജ്ജരാക്കണ്ണനാമെന്നാചൊല്ലി
 കൊണ്ണാടിനിന്നുള്ളവിണ്ണലരെല്ലാഡം
 മണിനാരാരോനേന്തെട്ടവാനായ്
 തംഖുതനാരദമാദമന്ന:രത്തു
 യമ്മജൻചോരത്തുചെന്നനന്നായ്
 കാപ്പുന്നൻതനംടകകിർത്തിയെവാഴ്ത്തിനി-
 നാനദംപുരിച്ചുരാധവണ്ണം

യമ്മജൻതന്നടെസമോദംപുരിച്ച
 തുംബുതനാരദമാരംപിനെ
 വദികളേല്ലാതംഗായകനാതമാ-
 ഫുങ്ഗിച്ചനിന്നതുള്ളനേരം
അഞ്ജിക്കൾതന്നടെകാന്തിയെക്കണ്ടിള്ള^ഈ
 നിജരമാനിനിമാരെല്ലാതം
 പുഖാണ്മേറിട്ടനോധകലന്ന്
 വേവുറുമേരുനോതള്ള വുമായ്^ഈ
 തക്കളിൽനിന്നപറത്തുതടങ്കിനാർ
 തിങ്കിയെഴുനോതകെറ്റത്രകതാൽ:—
 വാന്നരാന്നത്രപമായ് നിന്നതുകണ്ണാലും
 പാശ്വാലിതന്നടഭാഗയേയം.
 മാലോകർക്കളിന്നേസാഹല്ലുംപുരിപ്പാൻ
 ഭ്രംഭകംതനിലിനാൻഭവന്താൻ
 സുദരമായൊരുപത്രനിർമ്മിച്ചാ-
 നെന്നങ്ങളെചാല്ലുന്നതിന്മചെമെ
 ഗംഗയെച്ചു ടന്നമംഗലൻപണ്ടിയാ-
 നംഗജ്ഞേനിയെച്ചുട്ടാനല്ലോ
 എന്നതുപാക്കിലിനംഗജനേരിയും
 നന്നായിവന്നതാജൈനവന്ന;
 പാർത്ഥകൻരമെള്ളിൽക്കിഴെത്താരുമെള്ളുമാ-
 ഫുർത്തലംതനിൽനടക്കവേണ്ടാ
 സർക്കളണ്ണജാലങ്ങളോക്കവേവനിവൻ
 വിനുഹംതനിലെപുക്കരുംകാണ്ഠ്
 കോമളരിതിയെച്ചുപിന്തിച്ചുകാണ്ഠകിലോ
 സോമനമിങ്കാനെനവന്നക്രൂ
 വിരപാക്കിലുക്കേണ്ഠരിവിരനു,

നിജരമാനിനി—ദേവസ്തു. പുഖാണ്മ—കാമവേണു.
 വേവുറുമേരുന്ന—വേദനേയാട്ടക്രൂട്ടിയ.

ഫേരതകില്ലെന്നവനാകുട്ടം.
 കാതണ്ണ ചിനിച്ചുകാണുന്നുനേരത്ര
 കാവ്^{ശ്വി}ന്തുനെന്നുചൊല്ലാവണ്ടു
 ശത്രുക്കാളോടുള്ള ഫേരതചിനിക്കിൽ
 വിത്രസ്തനായ് വരുമ്പെക്കരം
 ലീലകൾകോലുന്നവേലയെച്ചിനിക്കിൽ
 ബുലക്കന്തുനെന്നുതോന്നമണ്ടു
 ഗംഭീരദാവത്രീച്ചിനിച്ചുകാണുകിലി-
 നാംഭോധിതുംമഞ്ഞങ്ങളുമെററം
 യാനവത്രംബന്നുകിലോവാവുസവവാരണം
 നാണവത്രപ്പുംഭുന്ദുങ്ങളുമ്പോറം
 വാക്കിനെങ്ങാംകിലിത്രുക്കഷയംചെണ്ണേമെമ്മ
 അക്ഷയാസ്തനിച്ചമാക്കിക്കവും
 ഇത്തരമായഗ്രാജങ്ങളെല്ലാകിൽ
 എത്രയുണ്ടെന്നതുകണ്ണിലായം
 നാമെല്ലുമിഡിനെവാഴ്ത്തിനിന്നിടിലോ
 നാവുക്കണ്ണതിട്ടുമെട്ടുചെന്നായ
 മാന്നിമായടുക്കമാനസമായോ
 മാന്നിനുനല്ലെങ്കാനനമായ
 മേവിന്നിട്ടമിപ്പുർത്തുമെന്നുവാഴ്ത്തിനാം
 നാവിനെൻ്റെപ്പുണ്ണുതെപ്പുംഭുതല്ലോ
 പ്പുണ്ണങ്ങൾപ്പുണ്ണമപ്പുവന്നുമെയ്തുലമാ-
 യുണ്ണിനെൻ്റെപ്പുണ്ണവംപുരിച്ചുനാം
 പാശ്ചാലിചെപ്പുംളുള്ളിപ്പുണ്ണങ്ങളോനമേ
 നാംചാലെചെച്ചുഡില്ലയെന്നതല്ലോ
 ചാരത്രകണ്ണിവന്മാറിടമിഡിനെ
 ചാലെക്കൊതിക്കുമാരായതിപ്പോറം.

വിത്രസ്തന്=ശിത്രൻ. അഞ്ചുക=ലജ്ജിക്കക.

മാക്കിക=തേൻ. യാനം=ഗമനം.

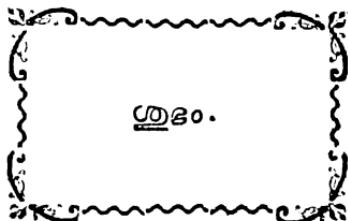
പാരാതേപോക്കണംനാമിനിച്ചുവേദമ
 വാരാളംനദനംതനിലിച്ചേരും
 ലിലകരകോലുവുൻചുലെഴതിന്‌വൻ
 കാലമേവനീടുജനങ്കട്ട്.”
 എന്നങ്ങളുചൊന്നള്ളുസുന്ദരിരാ രഥാം
 നദനംതനിൽനടന്നംരേപ്പും
 വദികൾവു തുന്ന നവാത്തകരകൾക്കുകയാൽ
 നദിച്ചുനിന്നുള്ളപുണ്യങ്ങൾക്കാണ്ടുപോയ്
 വിനിഡമങ്ങുനടക്കകയാൽ
 അത്ഭുതമായിള്ള വസ്തുകൾക്കണ്ടനി-
 നപ്പുനമോദഹാരയിച്ചിന്ന
 ഇദിരാനേരരാത്രിസുന്ദരിമാത്രമായ്
 നദനലീലയമാവരിച്ചും
 വസ്തറഗനിന്നുള്ളനാർമാർച്ചുറര
 വാരിവിഹാരവുമാചരിച്ചും
 ഉപ്പുനമോദങ്ങളായിനിനീടുന
 ക്ഷുക്കാങ്കരിനൽക്കകയാൽ
 നൽകച്ചുലതനെന്നയമാഞ്ചേരണങ്ങളു് -
 മിച്ചയിൽവുംഞ്ചെതളിത്തേപിന്ന
 ദിപ്പരായുനിന്നങ്ങസാധപിയായിള്ളായ
 മാധ്യപിയെകാണ്ടുമിച്ചുനന്നായ്
 കാദപ്പുന്നുചൊല്ലുലെചന്നാചേന്നിടുന
 സുന്ദരിമാത്രമായുമാഞ്ചേരണ
 പൊന്നയമായിട്ടുരുങ്ങുള്ളായിള്ള
 മർമ്മങ്ങൾനേരംകളിച്ചുപിന്ന
 അച്ചുതൻതനംതനയ്ക്കുരിതുങ്ങളിൽ

നിശ്ചലമായുള്ളതുള്ള വുമായ്
 ദുർഗ്ഗദായിച്ചുവെന്നവേന്നിടന
 ഭോഗദായിഞ്ചുവിച്ചുനിന്നാർ
 അച്ചുതന്നനെന്നത് ചരിത്രം താൻ
 അജ്ഞതരായുള്ളാക്കണബാധിപ്പാനായ്
 പ്രാജ്ഞന്നപ്പുകിലുമിങ്ങിനെന്നിമ്മിച്ച
 സജ്ജനം വാ തു മെന്നാർത്തപ്പുണ്ടം
 സജ്ജനം കണ്ണിതുനിസ്തിച്ചുരൈക്കിലി-
 നിശ്ചന്തതിനൊരുവാനിയെന്നേ?
 നിദ്യമല്ലാത്തതുനിസ്തിക്കയില്ലവ-
 രൈനൊരുന്നിന്നുയമുണ്ടനികഴം
 വന്നുരായുള്ള വർന്നിസ്തിച്ചുവെക്കിലോ
 നിദ്യമെന്നുള്ളതുനിന്നുയിപ്പു
 ഭർജ്ജനം വന്നിതുനിസ്തിച്ചുരൈക്കിലോ
 ഇജ്ഞന്തതിനൊരുവാനിയില്ലെ
 ഭർജ്ജനം വന്നിതിനിന്നുന്നയെച്ചുജ്ജിലോ.
 സജ്ജനം ചന്നവേരുക്കുമ്പെല്ലോ
 സജ്ജനാമുവിലിറ്റാമ്പെയക്കാട്ടവാൻ
 ലജ്ജവുണ്ടതുമേച്ചാലുവെല്ലു
 ചേണറഹനിനൊരുമാണിക്കൊൽക്കാണ്ടി
 വാണിഡംചെയ്യുന്നവെവയുന്നുവിൽ
 കാചത്തരക്കാണ്ടിപോയ്യുട്ടിനിന്ന് അട്ടതാൻ
 വിശ്രദ്ധതെച്ചുപുന്നവെച്ചാല്ലുമോതാൻ,
 അച്ചുതഹാടചെയ്യുല്ലിനിനിടാത്തു
 ലജ്ജയെക്കാണ്ടിവന്നൊന്നിന്നു
 നിതിജ്ഞതരായുള്ള സജ്ജന്തരുമുള്ള
 ശോധിച്ചുകൊടക്കിലാണെന്നയുള്ള

സൂനനായുള്ള ഞാൻവെച്ചാല്ലിനിനീടിനാ-
 രാനന്നഗാമദയക്കേരംപ്പോക്കേൾപ്പാം
 താപത്രത്തുകന്നപൊപ്പത്രത്തുക്കാണ്ടുള്ള
 താപത്രത്തിൽത്തുപ്പതിനായ്
 കാവ്യന്നന്നനുടക്കാഞ്ഞുപക്കണ്ണിതി-
 പ്പാരിടമെങ്ങുംനടക്കേണമെ
 അതുയമല്ലെയന്നാർത്തംരിൽപ്പുതന
 വൃത്രാരിലോകം ഞാൻ പുക്കേന്നരം
 മാധവന്നനുടഗാമദയ നിമ്മിച്ച
 മാനഷൻവന്നതേയുന്നവെച്ചാല്ലി
 മാനിച്ചുനിന്നുള്ള മാനിനിമാരല്ലാം
 ഗാനത്രതച്ചുയ്യിട്ടുകരിക്കാണും
 സപ്രദ്ധത്തിൽനിന്നന്നസ്വിച്ചുങ്കൊള്ളുന്നു
 നിന്ദ്രമിച്ചിട്ടവാൻകാലമായാൽ
 തേടിവനിച്ചുനാകേകടലേവെരിതൻ
 കേടരിട്ടനൂർപ്പിനാലെപ്പായ്
 മുലോകനായകൻമേവിനിനീടുന
 പാലാഴിതനിൽഞാൻവെച്ചുന്നും
 ഗാമദയക്കാണ്ടിവൻപാതകംപുണ്ണാരെ
 പുതനാരാക്കിനാൻനിതിയാലെ
 നിർദ്ദൃതിപുണ്ണുള്ള വുക്കണ്ണപാക്കുല്ലാമെ
 സങ്കരത്തിന്തക്കിനാൻഗാമകൊണ്ട
 കേതനാരായുള്ളതായത്തമനാങ്കെ
 ചിത്രവുംചാലെക്കുള്ള രഹ്യിച്ചടക്ക
 മുക്തിയെത്തന്നന്നയുന്നതകിനിനീടിനാ-
 നത്തമഗാമലെക്കാണ്ടുതന്ന
 മാരത്തകൊള്ളുന്നുംപാരാതെയനാലി-

പ്രാരംഭമനുമിവന്നെന്നയിപ്പോൾ
 ഭാസനുബ്രഹ്മക്കുംവേണെങ്ങിങ്ങിനെ
 മുതരായ് നിന്നൊവർച്ചേണ്ടതെല്ലാം
 അപിനേരട്ടിങ്ങെനകേള്ളുകേട്ടുശ്ശത്താൻ
 തന്മുരാൻമുമ്പില്ലാംചേന്നുപിനെ
 വേലപ്പെട്ടുനുത്തെനടവൊല്ലപ്പാർക്കേങ്ക്കുങ്കുന്ന
 മാലേയച്ചുനാടംമാറ്റേണ്ടാനെ!
 പാലിച്ചുകൊള്ളേണ്ടപാരാതെയെന്നനീ
 നീലക്കാവ് സ്ഥാരു! കൈതൊഴുന്നേൻ
 ഏനിവെച്ചാലുവണ്ണങ്ങിനിമീറിച്ചേനാ-
 രെന്നുടെമേനിയിലെങ്ങുമപ്പോൾ
 കാവ്സ്ഥനുനുടക്കുനിൽനിരുത്താൽ
 കാരണ്ണവാരിയെത്തുകകയാൽ
 കോറമധ്യിശ്ശാണ്ഡാത്തേനിയുമായിഞ്ഞാ-
 നാമോദംമുള്ളുമുവുന്നേരം
 ഭാസനുന്നു എതാവനുതായപ്പേരുനിന്ന്
 ഗാമയെനിമ്മിക്കുകൊണ്ടുതന്നെ
 ഏതൊത്തേവലയിലാക്കിനിനിച്ചുനു
 നീതിയിലിനിവൻതെന്നയിപ്പോൾ
 മുതമാരിക്കുന്നുചുവാനോക്കിനിനുന്നേരം
 പാതകവെരാരിയായ മുകുവിനുത്തു
 മെല്ലവേചയൻമുഖവാനോക്കിനിനുന്നേരം
 ചില്ലിതൻതെപ്പുംലെചൊല്ലുകയാൽ
 പ്രത്യേജലിഷാഖത്താൻപാത്തുചേന്നുന്നു
 തോതൃനിനിച്ചുനുമോദത്താലെ
 പാതകംവേരരഹപാണികൊണ്ടുവൻ

പാദങ്കൾമെല്ലുന്നടത്തപിനെ
 നോറുനിന്നിട്ടുമെൻമാരത്തുചേര്റ്റനി-
 നോറംതെളിത്തുചുണന്നുമേരുക
 വാരിജസംഭവൻവാമനർപ്പാദത്തെ
 വാരിയൈക്കാണ്ടുപബ്ലിന്നുപാലെ
 അതന്നുലോചനവാരിതന്നുപൂരംകൊ-
 ണ്ണാദരവോടകളുംപ്രിയപ്പോൾ
 ദിസുംഗംവേറിട്ടുസ്ഥിരംഗിയാകമെ-
 നംതിംഗംതന്നിലെചേര്റ്റപിനെ
 എന്നനാതന്നിൽപണ്ടുശ്ശിയുള്ളവ-
 യണ്ണംമയായെന്നതുനിണ്ണിയിപ്പാൻ
 ഗാമധാരയുംചൊന്നാളുംരേവക്കൂട്ടാരോനെ
 ബാധയൈക്കവിട്ടുനോക്കിനോക്കി
 മെല്ലുമെല്ലുന്നതലുംവിനിന്നുന്നു
 പല്ലവംവല്ലമപ്പാദങ്കൾ
 പാണികർക്കിട്ടുനോരാന്നുംവുരിയ്ക്കു
 വാൺിടവേണാമേരെവമേ!താൻ.

 മുദ്രം.

